

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

گر بماند ز من در شب [illegible]
صد هزار آفرین بر آن [illegible]

[illegible] کسی [illegible] یادگار
که درون برد بر سر جمله [illegible]
اگر ماند از [illegible]
یارب او [illegible]

[illegible] از [illegible]
[illegible] با مناجات
[illegible] دل [illegible]
[illegible] خطا [illegible]

عیب جو را ز عیب گر یابد
[illegible]

تا ببرد او جرم خطا [illegible] و
در قیامت خطا [illegible]

م م م

این همه ناقدری گوهرشناس ‌‌ بهر کسی نزد [illegible] ‌‌ ملک این کالبد [illegible] خواستی ‌‌ مهره طلب [illegible]

نیست اگر آن جهان [illegible] ‌‌ گر کند [illegible] جو در جهان [illegible] ‌‌ [illegible] بر ما [illegible] ‌‌ و [illegible] جهان [illegible]

چون خرد [illegible] شد همه کمال [illegible] ‌‌ از کمالش [illegible] ‌‌ تو [illegible] سراج است بود ‌‌ خرد او چراغ روشن بود

[illegible] خلاف [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ بسی گرد [illegible] ‌‌ ز دست [illegible]

راستی ساکن اندر [illegible] ‌‌ راست همچون الف [illegible] ‌‌ چون [illegible] ‌‌ [illegible] السحر [illegible]

[illegible] دلی چو [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ در [illegible] ‌‌ از درون [illegible]

ای شهاب دل [illegible] ‌‌ تیر حسن [illegible] ‌‌ [illegible] فضل [illegible] ‌‌ [illegible]

گاه [illegible] بیت عشق ‌‌ [illegible] ‌‌ شعرا در مطلع [illegible] ‌‌ [illegible] عجب [illegible]

موج [illegible] در [illegible] ‌‌ تیر [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible] صبح [illegible]

چرخ چون راست کرد [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ گر کند سوی آن [illegible] ‌‌ [illegible]

[illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ در الهی [illegible] ‌‌ [illegible]

[illegible] ‌‌ [illegible] کوشش [illegible] ‌‌ در طلسمی [illegible] تمام ‌‌ [illegible]

[illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible]

هر چه [illegible] دانائی ‌‌ دل او در ابدان توانائی ‌‌ او چو [illegible] کرم [illegible] ‌‌ [illegible]

نور [illegible] عالم [illegible] ‌‌ سایه [illegible] ‌‌ من [illegible] ‌‌ او با صلاح [illegible]

دیده [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ نظری [illegible] ‌‌ [illegible]

[illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible] دیده عجب [illegible] ‌‌ دیده [illegible]

دیده چون [illegible] ‌‌ تا [illegible] آمده [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible]

کار [illegible] ‌‌ که [illegible] راستی [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible]

[illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ شمع [illegible] ‌‌ [illegible]

هر چه [illegible] ‌‌ بر کشیدم [illegible] ‌‌ [illegible] ‌‌ [illegible]

گر ... سیل و ... | خود ... چشم ...
... شد ... | کس چه داند ...
... کاین گروه ... | ... از ... سوی ...
... زمین ... | ... کری ...
... گند ... | ... است ...
... برصلا ... | هر چه ... است ...
... آنکس که جنگ ... | ... خویش ...

پرده ... جهان ... | ... کس ...
... سوی ... | ... کرده ...
... خرد ... | تا بباید ... آمد
... گفت | گفت ... یا گفت
... از ... | هر که ... جهان
... گفت ... | ... راه ...
هست ... | هر چه این ... کار

... که ... کار ...
... حاجت ...
... گشته ... مدار ...
چون ... گفت ...
... کرد ... زمین ...
... این ... رسان ...
جلوه ... چشم ...
خاص ... کرد ... در دل ...
... که از ...
... عشق ...
... اندر ...
... که ...
... هیچ ... نا ...
هر ... اندر ...

... مس ...
چون ... گشتن ...
هست ... بنده ...
... ستم ...
... هم ...
که ... آب ... دریا
که دل ... دیده ...
هم ... کرده ... کرده ...
... دم ... هیچ ... دل
... آنکس که ...
... معنوی ...
... دوست ...
... گفت ...
... گر ...

رحمت جدا ... | که ... فصل ...
کس ... دیگر ... ستم | ... ما ...
... که ... | که ... هر چه ...
... است ... | ... ز ...
... که ... چشم ... | هر کس ... روی ...
... معنی ... | ... گفتن ...

[illegible] بنشین دو دی [illegible]
برین [illegible] جاه می [illegible]
ایزدی تو بنزمست و رونق
[illegible] نقش بر صفحه [illegible]
کر بقا را بنا محکم است
آن خوشتر که نقش [illegible]
آن [illegible] ز سبزه [illegible]
کرچه [illegible] انکه [illegible]
در تباج [illegible] و شایانی
[illegible] کرشت و زیرک [illegible]
انکه با شد چو [illegible]
[illegible] اکر [illegible]
[illegible] نشتن [illegible]
[illegible] انکسی که [illegible]
والحمد [illegible] نام [illegible]
باز [illegible]
چون فرو [illegible]
[illegible]
چند [illegible]
هر کسی را [illegible]
[illegible]

[illegible] چند [illegible]
[illegible] جانی بودی [illegible]
[illegible] فی البلاد [illegible]
[illegible]
[illegible] من این خانه [illegible]
[illegible]
[illegible] چند [illegible]
هر که [illegible]
[illegible] بر [illegible]
[illegible] بود [illegible]
[illegible] بر رقم [illegible]
[illegible]
[illegible] شد ازین [illegible]
[illegible] جاوید کشت [illegible]
[illegible] است آن [illegible]
[illegible] سنک [illegible]
نام او کرد [illegible]
[illegible]
[illegible] شد این [illegible]
[illegible]
[illegible]

درین [illegible]
[illegible]
خانه [illegible] عمر [illegible]
[illegible]
درین [illegible]
[illegible]
[illegible] کر [illegible]
کرچه [illegible]
[illegible] رقم [illegible]
[illegible] کسی [illegible]
خوش بود [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
هست در زیر [illegible]
[illegible] داد [illegible]
کر کسی [illegible]
[illegible]
چند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شد [illegible]

[illegible] هست [illegible]
[illegible] خانه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بوست [illegible]
[illegible] هست که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مهمان [illegible]
[illegible] سنک است [illegible]
[illegible]
سر [illegible]
[illegible]
[illegible]
هست [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] که [illegible] [illegible] [illegible]

شد بدان [illegible] [illegible] شده [illegible] [illegible] سوار [illegible] [illegible]

تا که [illegible] می‌آید [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] عاقبت هم [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] دیو را بسته [illegible] بر نیاید [illegible]

[illegible] [illegible] که [illegible] حال [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] چون [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] هر کسی [illegible] [illegible]

باز [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] گفت تو [illegible] که آن [illegible] [illegible]

[illegible] چون [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] بر [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ز نرو هشش که سرکشت | همه نوبتش بنکه | چون بهرام شد بدینه تا ب | گشت با دیگری و نعمت

ما دان زنده و کمان | | | همچنین کوزه با بخت غم کار

ب از گنبدی که گرد | | | عشق و گنبدی دگر لشکر

بد که نه بیعت کنند بود | | | نشد از عشق بیعت کنند دو

فت بیعت کنند کرده | | | کر و از بیعت کنند بسی سر

م او چون نکو سبب | | | هم بگنبد سرای کو شنفت

سر دو د ر با کرده بیار | داد و بیعت کنند اما | گر چو بهرام چندین ا ردن | را هر در گنبد بگنبد مراد

ا قت گنبد سپهر بود | سند کنار شن رسوی کنند | بدا د گنبد کان وکو ر زبان | کو ر ما را نکو ر و است عیان

ست چند انکو ر چیر ا | که دو ما نکند کو رشن اند جاده | رو ر ا ر بس که دل نکو ر شن | سوی پهلوی کو ر سو ر بود

ما د از نکاه گشت سو | بو آمد سر دو نکشت بی نکا | باد با را بهر طرف | سید و انید و هم باد بدست

و دی آن سو که گرم را نگه | با ی ا هو زده به بدن کند | تیر ا هو گشتن زدی بهر سر | نو هند و ان ا هو گیر

ا ن و برد زده از هر سوی | نکه کو ر و چه آمد | ما ندان خسته و کل نوبت | شیر با ی کوفت ز دست

ز ضد تکاوی ا رجه و هر جا | ا هو ان می شد ند کو تر تا | کنش او چو نظر نکو ز غا | نکو رشش بنو به بر دو ند ما

و ری جسش از سر رو د | تعاست ا زش نمکس کر | طرفه کو ر می دو دیده جلع | از است چو دوم بسرا ری عرق

بخت می چون کمان نکم | کانه کو نا ده کو شهای هو ا | تا سی ا را ز از عیان یار | ر و نی فا بیح از شتاب

بلو تشش دیر هوم کمار | چون کمان زنند و ره ملغاب | ز ضمانش هرا سش | زده ناکر و د شب سر

شم از ستم سرکرده بها | ز بر دون شیر و ا در دیدن | الحمد سنتش درست بسته باد | در سته با ما ده با رجواند

در کمان کاو کرده وسند سوی هم | کو د کرت با ... ت بر بود | بسته از خسروان و صید تما | صد ای دار ا ن خسرو الی

... | ... صف شیر بر ... | ... می خوا سبم که پس | ابی خلا با نی به پا ئیمه کرد کمی

... مجمود شمال و دو چشم | بی شیر دو ... | دو پشت ... کنید | گاه به بید او کلام ...

بند و جا نور یره ریکا | الا عو جای نو و دانشه و تنگ ... | ... ورستش ما عنا ... | ... نه بر ما ل می دو ...

دور گردا که ریب و زرق [illegible] | جا مهیا نمیبد دیده شد
ناصح مها دید [illegible] | چون دلشا بنگری مالد

دیده بر سوی خاک می مالید | هر که بود و آنکه [illegible]
[illegible] چون و سیاست عاشق | [illegible] ازلی طاعت [illegible]

[illegible] نه شنید خدای جوانی او | [illegible] گشت ملکانی او
[illegible] کان [illegible] | از [illegible] قریب ماکو او

از مهول کرد کاه و [illegible] | کار عبرت ندید دیده [illegible]
[illegible] داشت و [illegible] | دم نقد باده [illegible]

راز میون [illegible] جو دل [illegible] | هر کسی را [illegible]
[illegible] دل ناکند [illegible] | هر کسی را [illegible] کرده [illegible]

[illegible] با خادم که کرد [illegible] | [illegible] وعید او [illegible]
رفت مهمان [illegible] سودا | تمام مها د و [illegible] بار بود

جو هنگام [illegible] | [illegible] لب [illegible] شد جواب [illegible]
از [illegible] سرو [illegible] | [illegible] است [illegible]

اشنا گرد و [illegible] | [illegible] سوی اشنا [illegible]
[illegible] است کاندر میان [illegible] | از دکر [illegible]

دل که او از او وفا [illegible] | [illegible] اصل [illegible] انجام
[illegible] آب [illegible] | [illegible]

[illegible] طالبی [illegible] | [illegible] ماهی [illegible]
[illegible] | بر فلک [illegible]

هر که از [illegible] | [illegible] شد [illegible]
شاه جون دل [illegible] | [illegible]

[illegible] کل رسید [illegible] | [illegible] جون [illegible]
[illegible] | [illegible] کل [illegible]

هم [illegible] | [illegible] صاحب [illegible]
تا در [illegible] | [illegible] دوستی [illegible] کند

[illegible] | [illegible] ماستی [illegible]
[illegible] | دل [illegible] سار [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] است جون [illegible]

بس [illegible] | هم در [illegible]
تا جو [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
بر [illegible] احترام تمام | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] زنجیر [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

شاه و کان اصحاب [illegible]	رفت [illegible]	چون تن [illegible]	گفت [illegible] ز عشق [illegible]
عزتش گرچه بود [illegible]	[illegible]	[illegible]	رفت در گرد سر [illegible]
هر [illegible]	آمد و [illegible] چون [illegible]	صبح دم [illegible]	[illegible] شد و [illegible]
شاه را [illegible]	[illegible]	شد سوی [illegible] آب [illegible]	[illegible] چون [illegible]
با نوی [illegible]	[illegible]	شاه [illegible]	[illegible] دل [illegible]
خوش [illegible]	آب [illegible]	[illegible]	[illegible]
بود [illegible] مجلس آرای	با [illegible] چشم [illegible]	[illegible] رود [illegible] روی در جام	[illegible]
[illegible]	چشم [illegible] سوی [illegible]	باز شد [illegible]	خویش را [illegible]
هر [illegible]	چشم [illegible]	چون [illegible] شب [illegible]	مردمان را که [illegible]
صنم [illegible]	[illegible]	[illegible]	کرده پنهان [illegible]
[illegible]	چون [illegible]	چون [illegible]	[illegible]
جامه [illegible]	شد [illegible]	چو [illegible]	کرد جان را [illegible] دل [illegible]
[illegible] چون [illegible]	[illegible]	چو [illegible] خویش [illegible]	[illegible]
[illegible] چون [illegible]	[illegible]	چون [illegible]	با دل [illegible]
وان پری [illegible] چون [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	مجلس [illegible]
چون [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	چون [illegible]	[illegible]
تا [illegible]	[illegible]	[illegible]	گفت [illegible] چون [illegible]

با همه حوا [illegible] مرسش [illegible] | چو گلشن از جهان [illegible]
گفت هست از سرو [illegible] | ما به [illegible] گفت تا [illegible]

خواه دمش بخت ما [illegible] | گل که از باغ رخ بر [illegible]
هر که او [illegible] بار بود | [illegible] زمین دگر [illegible]

و آنکه او را کسی نداشت [illegible] | جا بوی کشد بسان [illegible]
[illegible] آتش [illegible] | [illegible] بیست [illegible]

با همه با نو [illegible] بود [illegible] | از جهان هم که نکردی [illegible]
یک شب از جام [illegible] | [illegible] اندرون جا [illegible]

در کنار آن بهار دیده [illegible] | گر کل آورده شد نخستین [illegible]
چون بدر آمد ز خواب [illegible] | [illegible] خواب [illegible]

سر برآورد دید [illegible] | چون ندید [illegible]
سوی [illegible] نظر [illegible] | [illegible] وان که دید [illegible]

مرغ عبارت که رفت [illegible] | دید نقش نهاده بر در او
برد و نزبان چو رفت [illegible] | [illegible] نقش [illegible]

بر گرفت از سرای خود [illegible] | او ز سر ز دهان [illegible]
[illegible] نهفته داشت | [illegible] در نظر فکند [illegible]

دیده [illegible] شد [illegible] | روز [illegible] چشم [illegible]
[illegible] که گلشن [illegible] | [illegible] بار [illegible]

بانک میزد [illegible] | [illegible] شد [illegible]
او همی گفت [illegible] | [illegible] حکم [illegible]

شه چو بشنید ماجرا [illegible] | [illegible] شد از غضب [illegible]
آمد اندر دل از خود [illegible] | [illegible] طلسمش [illegible]

خواست کز کیم در [illegible] | مرد در سر [illegible]
لیکن اندیشه کرد [illegible] | [illegible] دو [illegible]

[illegible] دگر شوند [illegible] | [illegible] برابر از نشان [illegible]
باز [illegible] گشت [illegible] | رفت در خوا [illegible]

یافت چون [illegible] | [illegible] هم [illegible]
چون [illegible] | گفت از آن [illegible]

شاه [illegible] برج [illegible] | ماه آن برج [illegible] گرد
باده [illegible] | [illegible]

[illegible] شب [illegible] | گوشه [illegible] خود [illegible]
رفت خورشید [illegible] | [illegible] آمد [illegible]

[illegible] | [illegible] تکلف [illegible]
[illegible] سر [illegible] | در [illegible]

چون [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] چون [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] در آن سر [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

با صنم سیمبر انجمن آراست
کامه دل بر آمد و با برخاست

[illegible]
[illegible]

تا قدم اندر سرا نهاد درست
تا شود سوی پرده ماه [illegible]

تا تماشای [illegible]
که بود هم [illegible]

سوی ما هر [illegible]
پیش [illegible]

گلشنی بود [illegible]
[illegible] کرد هر گلی [illegible]

[illegible]
هشت و بیست [illegible]

ماه و پایان در میان [illegible]
ماه میان [illegible]

کشتی ساخته [illegible]
چون مه نو در آسمان کبود

[illegible]
چون [illegible]

کرد [illegible]
در تماشا باغ و گلشن [illegible]

چون [illegible]
در زمان [illegible]

چشم [illegible]
پس بیا و دگر [illegible]

[illegible]
که [illegible]

من که [illegible] باده [illegible]
اگر [illegible]

[illegible]
[illegible]

ملک آن [illegible]
[illegible]

گفت ما را [illegible]
با پری چهره [illegible]

چون [illegible]
[illegible]

صنم [illegible] دگر [illegible]
بر سر حوض شد [illegible]

[illegible] کشتی [illegible]
وان [illegible] آب [illegible]

[illegible]
[illegible]

با [illegible]
که [illegible] از دست [illegible]

[illegible] دل [illegible]
[illegible]

[illegible]
با دو چشم [illegible]

پس [illegible] شراب [illegible]
بود با او [illegible]

[illegible]
خواست کشتی [illegible]

گفت فرمان کشتی [illegible]
در روانی که بود [illegible]

ماه چون [illegible] آسمان [illegible]
گفت [illegible]

شاه [illegible]
ماه چهار [illegible]

با [illegible]
شد [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
تا [illegible]

سر [illegible]
[illegible]

بود در [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بیستش هشت سال [illegible]
شهر دید چون جهان [illegible]
کرد عشق بلا بر [illegible]
دیگرا [illegible] مستعد [illegible]
[illegible] شد [illegible]
غالبا در زمان [illegible]
[illegible] شد [illegible] رنگی مهوش
[illegible] بار آمد
دید روی [illegible] بر سر
خشم [illegible]
بازشا [illegible] خیال [illegible]
گشت چون [illegible]
[illegible]
خود چو شاه [illegible]
[illegible]
[illegible] شد [illegible]
[illegible]
گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

با جا سوء ملک [illegible]
گفت [illegible]
با فسون خواندگان [illegible]
در شبستان [illegible]
در گل [illegible]
که گل [illegible]
شاه [illegible] دید [illegible]
بار [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
و [illegible] نقش [illegible]
در عجب ماند [illegible]
کرد [illegible]
شد [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]
جست [illegible]
شاه [illegible] خیال [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

هر یکی شوخی و [illegible]
هر یکی [illegible] خوا[illegible]
[illegible] جهان [illegible]
[illegible]
[illegible] سیب سیاه [illegible]
و است [illegible]
[illegible] خود [illegible]
چون [illegible]
[illegible]
[illegible] خیال [illegible]
[illegible] روز [illegible]
[illegible] را [illegible]
[illegible] نمود [illegible]
دید مردم [illegible]
بار [illegible]
گفت [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
[illegible]
شاه [illegible]
[illegible]
[illegible]

خانه [illegible]
[illegible] خویش [illegible]
[illegible]
و [illegible] سال [illegible]
که [illegible]
سر و گل [illegible]
خنده [illegible] صورت [illegible]
[illegible] می [illegible]
گفت [illegible]
بار [illegible] خنده [illegible] کرد [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] که [illegible]
شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دل [illegible] گشت [illegible]

هر که نبود زنش جفت بود درجهان حال مصدوف بود [illegible] باسد [illegible] بشند

به که جوبی در ارسود را در شب تمان در اوستی [illegible] هر یکی نیز بس گش رضا هر یکی گشت سهل [illegible]

با دسا نگی سا سن کم [illegible] که جدا شود از [illegible] خفت خود کس کسی که [illegible] [illegible] کس جهان [illegible]

[illegible] [illegible] مکن [illegible] [illegible] دل [illegible] جنگل

بار [illegible] جست [illegible] خبر از مرده [illegible] تا کر دار [illegible] جهان [illegible] بوسید [illegible]

چون [illegible] وانکهی راست [illegible] تا فرد [illegible] دران [illegible] [illegible] کار [illegible]

هر یکی با سوی [illegible] کار دار [illegible] [illegible] دو خوامرد [illegible] [illegible]

وانکهی [illegible] هر یکی جا بنی روان شد [illegible] می بوستند [illegible] سوی [illegible]

[illegible] [illegible] تا روان شد [illegible] [illegible] چهار [illegible]

بار [illegible] شدن [illegible] [illegible] حاصل [illegible] [illegible] [illegible] بارگاه شدند

تا [illegible] [illegible] [illegible] خدمت [illegible] بار [illegible]

هر یکی [illegible] کرد [illegible] یکرد بس [illegible] با [illegible] برده [illegible]

[illegible] [illegible] بر آسمان [illegible] راست [illegible] چهار جانب [illegible]

[illegible] تاج رود آن [illegible] تاج [illegible] سوی [illegible] دکه [illegible]

کرد [illegible] بار کرده بارگاه [illegible] [illegible] تاج [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] تا رسد [illegible]

جهان [illegible] [illegible] [illegible] چهار [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

همچو جمشید وی اهل طرب | [illegible] جام و جامم [illegible]
باده مشتور دانا خورد و ر | [illegible] عشق [illegible] اگر [illegible]
تا سکاندر فنا زحین دکان | گفت کای خسرو [illegible]
نور خورشید عالم آرای | در جهان ملک [illegible]
که کند هستی کش سلطان | لیک چون دولت [illegible]
کاسه بر لوح کار دهم | زر برکی و دانش [illegible]

صورتی با حسن و حسن [illegible] | که نمودی تمنای جهان
بر بدی چو جانور هوا | تیز [illegible] خاطر [illegible]
گه بخند و زخیرها و مال | چون [illegible]
[illegible] گفت [illegible] | گرد [illegible] سرش [illegible]
کا [illegible] نداد [illegible] | بس [illegible] دکان [illegible]
خشم بردی [illegible] | باز گفتی [illegible]
گز عروسان [illegible] | [illegible] اره بود از کتاب [illegible]
در [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] کار [illegible]
[illegible] | [illegible]
رست باشد [illegible] | بو جوانی [illegible]

لطافت زکار خواد [illegible]
خدمت شاه را [illegible]
شاه با آن [illegible]
گفت بدانت [illegible]
تا سپهر بلند بر پا است
جد او دلکش [illegible]
نقد کم سکه را عیار [illegible]
[illegible]
خامه بر تخته فلک راند
و [illegible] شناخته [illegible]
راستی کرد [illegible]
ساعتی مرغ کامدی [illegible]
ساعت از [illegible]
نفس فرماند [illegible]
[illegible] زنده را [illegible]
چون [illegible]
[illegible] پادشا بود [illegible]
جای [illegible]
[illegible]
[illegible]
ز [illegible]

کرد ترتیب رونق [illegible]
[illegible]
[illegible] ترتیب [illegible]
در [illegible]
پادشا باش [illegible]
کرم شاه [illegible]
این شنیدم [illegible]
راز [illegible]
[illegible]
که در [illegible]
گر دی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

شاه در چشم شد زما دگر
نه جهان گر گرافت خود بیاست
رو کنون یار ما رسانکی
جون جهان دید هم برنج
قدری آب جست رنج یار
نام بر خاست باد و دل
اکه تکر لعل شان رهم بست
جو دو دل را بهم بس کسی
آن زما در بالا [illegible] پوس
آن شهر شد ز آمل مستور
سرکه شد کو داشت جون گفت
را [illegible] که بود ما از رم
دختر خواجه را نشانده بعهد
نام [illegible] بر بر بلند
تخت والا ز چوب صندل ساخت
رنگ صندل لطف [illegible]
رنگ چو باع [illegible] صندل
شاه [illegible] کرد [illegible]
[illegible]
کرد سهرا پا [illegible]
لب بیار خنده جون گل [illegible]

گفت کای رنج ساز [illegible]
این جسم کشتی بهشت
یار بیا ای جواب جاری
بر گرفت از رقعه بار بند
تا بد زرا شناخت عدرست
رفت عاشق بر بیای
هر دو جون کرم در [illegible]
داده شد داد از رو
[illegible] سعر [illegible]
کل کرا از وصلی و مستور
شه زسادی چو رنگ گل شکفت
هر دو در سو [illegible] هم
هر دو اندرون رعهد [illegible]
کار ها با دیار [illegible]
کرسیش ز صندلی آمد
ز رشش و تیغ در دو سر [illegible]
خوش لود سر و صندل [illegible]

سر تو در پرده شاری یار
جون [illegible] شد بند بسیار
این گفت کرد اسار [illegible]
شد جو چشم اندران جمال
شعره زد جو [illegible]
بد رسش کرم و رکار [illegible]
آن ندیدی چم دراها و [illegible]
ما جرای که بود در دل ما
قصه کجا ز چشم بندی خواب
آن دماغ که گر گرد [illegible]
آن دو هم قصه را [illegible]
واد شان ز [illegible] خوش
شاه بر تخت [illegible] دید کار
بود صندل جو سر [illegible]
واست ران [illegible]
از آب صندل [illegible]
جون زلف رکت سر [illegible]

لعب از پرده پای [illegible]
جون درد ان و بال [illegible]
تیغ زن سنگ دل [illegible]
صندل اوده بود در [illegible]
گریه ها و نیز درد گران
فرقش از دیده [illegible]
بوسه بر دست و پای [illegible]
اندک اندک فرو د خواب
قصه دیو وادی [illegible]
پس چوان داغ بنده [illegible]
هم بد و داد و کار [illegible]
پس روان کرد شان [illegible]
جون عهد [illegible] کلاه
صندلی [illegible] کار [illegible]
علم حسن [illegible]
[illegible]
صندل [illegible]
[illegible]
[illegible]
جامه [illegible]
شده به [illegible]

[illegible] در پس [illegible] — هر چه او دارد آن [illegible]
مرد روزی طلب [illegible] — رفت [illegible] و شاد [illegible]

جنگ در زد به دامن [illegible] — گفت [illegible] [illegible]
چون [illegible] — [illegible] و خواجگی

قیمت خود بدامنم [illegible] — خواجه را [illegible] خود [illegible]
[illegible] — [illegible] دست

[illegible] سواد [illegible] — ملک تو باشد [illegible]
مرد [illegible] جواب [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
چون [illegible] گشت [illegible] — [illegible]

کار [illegible] دی بود — [illegible] باری [illegible]
چون [illegible] — [illegible] داغ [illegible]

گرفته [illegible] — [illegible] بود [illegible]
خلق [illegible] — [illegible] چون [illegible]

خواجه چون دید [illegible] — [illegible] است [illegible]
شد [illegible] — معترف شدند [illegible]

در میان [illegible] — کاروانان [illegible]
[illegible] کردند تا [illegible] — [illegible]

خواجه هم [illegible] — گفت [illegible]
[illegible] — کام دل را [illegible]

رفت چون باد [illegible] — در [illegible] خواجه [illegible]
[illegible] — کار تو [illegible]

لیک چون خواجه [illegible] — [illegible] شهوت شد [illegible]
گفت [illegible] — [illegible]

جسم [illegible] — تا برآمد [illegible]
تا یکی روز [illegible] — خواجه [illegible]

[illegible] در کوه [illegible] — در [illegible] قلعه [illegible]
فرصتی یافت [illegible] — [illegible] شد [illegible] شاه

[illegible] — شاه [illegible] بود خاص [illegible]
تا [illegible] شدی [illegible] — که [illegible] شدی [illegible]

[illegible] — که [illegible] مرده [illegible]
چون [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] بر [illegible]
[illegible] شد [illegible] — [illegible] جواب [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — که بران [illegible]

جواب شاه [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — شاه [illegible]
[illegible] — محرمان خود [illegible]

نازنین کان شکر ربا ... | شر بنی با لب ... ندکانی ... | حسرت جان برون شد ... | حسرت دل شد ... گریبان ...
گشت بر روی رام ... | وز شرم از دست ... | رام تیر از دل ... | یا بگیر روی دوست شد ...
... دل را همی ... | چو بشنید بر روی ... | رام شد از دل چشم ... | که مرا سعی ... دیگر ...
دلستان چون فراق ... کام | رام را گفت سرو ... | ... جوان ریبا ... | این چه حالیست ...
من که نا سفت بود ... | ریخته کرد بلولو ... | این زمان ... زرد ... | بار دیگر بر دو چون ...
صبح دم را ببرد ... | گر نه ... چگونه ... | مرد ... | سبز از ... به ...
رام گفتش که دل ... | که منم شهریار روی ... | دارم اندیشه ... جهان | کاین ... مرده ...
چون برافگند ... | هم تو روس ... | ... | اگر هستی ...
... | ... تو هم خواهم ... | ... | ... اندیشه ...
... | ... | صبح چون ... | بر ده ... را ...
رام ... | خود برون شد ... | ... | در ره ... خواهم ...
خواهم ... | ... | گر ... | مردم ...
خانه ... | ... | ... | چون ...
دیده ... | خانه ... | ... | مردم ...
امشب ... | بار ... | ... | ...
خواهم ... | ... | شب چو ... | چشم ...
رام ... | خانه ... | رام دیده ... | ...
... | ... | رام ... | ...
... | ... | ... | ...
... | ... | ... | ...
... | داغ ... | ... | داغ ...

رام گشتا و شد خوش [illegible] | همه شد بندگان خود را [illegible] | هر که آمد به بند کردن او | پیدا شد دوال [illegible]
دست را هم رهان با سر [illegible] | نسبت و رشش چند باک [illegible] | را آن ظرافت که موی [illegible] | [illegible] کی [illegible]
چون سرا کردشان [illegible] | نظر یعنی گرفت در خانه | آسمان چون سترده [illegible] | [illegible] شکفا [illegible]
شد دگر باره رام [illegible] | رفت در بستر [illegible] | چون درآمد به پیشگاه [illegible] | دید کیما [illegible] را مرد [illegible]
[illegible] دود رفت [illegible] | رشش گم کرده [illegible] | برده هر یکی چو [illegible] | خود چو گل زیر پرده [illegible]
باز پرسید خواجه را [illegible] | بر بیاید [illegible] | رام [illegible] کشاده گرده | گفت اندیشه [illegible]
بر سران [illegible] خوانده [illegible] | کار دوست [illegible] | [illegible] آن [illegible] را جان [illegible] | که [illegible] دگر [illegible]
خواجه دل شاد شد [illegible] | گاه گهی داشت را [illegible] | [illegible] که دو [illegible] | [illegible] وا [illegible] شد [illegible]
چون دلش گشت [illegible] | باره [illegible] | خواست [illegible] | [illegible] شاد در گوشه
رام چون گشت که [illegible] | [illegible] خوان نان [illegible] | در سرا برد [illegible] | [illegible] برگشت را [illegible] بود
در شبی کو که [illegible] | خواجه مهمان و [illegible] | [illegible] | [illegible] هم [illegible]
در مقامی که دختر [illegible] | بود دو جوانکا [illegible] | برگرفت و [illegible] | چون گلی [illegible]
خوانده بود [illegible] | [illegible] خبر داشت | در نهان جای [illegible] | بود رفته منظر [illegible]
[illegible] | رام [illegible] | [illegible] | [illegible] را [illegible]
[illegible] گل [illegible] | خوب روی [illegible] | [illegible] کافری [illegible] | [illegible] دل [illegible]
[illegible] | برگشت و [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] کرشمه [illegible] | دید جایی که [illegible] | [illegible] را [illegible]
[illegible] | [illegible] سوی [illegible] | رام [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | آدمی را [illegible] | [illegible] | تا شوی [illegible]

محرم پرده و صاحب سر گرد / گه ز رفتهای جهان بر ماکشید / خانه پر از صد مراد ... / هر یکی چون ستاره ...
... شد ... / کسی در میان جوانان / چون جهان را سرمه کون ... / سرمه خود خشم کردی ...
... مستی ... جوانه / وا مدی سوی آن ... / هر کرا خاص کرد و بود ... / ... شدی بر مراد او فرود
اگر بروی که شنی ... / سینه کشتی ... / شنو افسانی آن حکایت گفت / که در ... درون ...
کرد می اندیشه ... / گر خیالی است آن ... / ورد گر گفته ... / خواجه چون ... دگر ...
جای کار نامه ... / گفت ... سر ... گوش ... / تا جو شد ... / ... در میان ...
... جملها ... / فتنه ... / دختر ... / خواجه خانه را خبر داده
کای ... / سر پیدا ... / تا ز ... / چاره کن که کار ...
خواجه را ... گوش / خانش ... / گفت ... / مهمانی و خانه ...
... شد ... / خواست ... / تا بکشش داد ... / کای خیالی که ...
... / تنگ دام ... داده / گفت باید ... / ...
... چون ... / خوشش ... / و ... سرمه ... / سرمه کشش ... کرد خاک
... / ... کنیم / تنگ باید که ... / تا ... دگر ...
... / دفع ... / ... / گفت ... کاشانه
... / ... گشت ... / ... چشم کرد سرمه را / ...
... / ... / ... / ...
سرمه چون ... / گفت ... / هر کس آن روی چون ... / ...
... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ...
گفت ... / ... / ... / ...
چون ... / ... / ... / ...
[illegible]

شد بدیوان وزیر کار مکار | کار آن گشت در ممالک [illegible] || بار هم در خشم گند سر [illegible] | شد بدیوان هم [illegible]

کرد اشارت بدو با رضا [illegible] | دست را کرد بهر سیلی [illegible] || زد قفای خواجه دیوان | [illegible]

کاردانان رضا در جستند | سر آن حال را همی جستند || هم در این گفت دگری [illegible] | [illegible]

زد دهان سیلی دگر ناگاه | کز سر خواجه فتاد کلاه || [illegible] کرد خورده را بان کرد | [illegible] قفا و دگر خورد

حسرت در میان جلوه [illegible] | دست [illegible] || مردمان [illegible] | [illegible]

این [illegible] | وان دگر [illegible] || خواجه [illegible] | [illegible] کردن [illegible]

چو قفا کرد [illegible] بسیار | [illegible] || [illegible] | [illegible]

تا شب [illegible] | سیلی چند شد [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

داد فرمان [illegible] | گشت [illegible] || [illegible] | [illegible]

این [illegible] | گفت [illegible] || هر کجا بود [illegible] | [illegible]

آمد دگر و کاردانی [illegible] | داد و [illegible] || [illegible] | [illegible]

چون [illegible] | [illegible] || [illegible] کردن [illegible] | [illegible] کردن [illegible]

[illegible] چون کاردانی [illegible] | آمد و قصه باز گفت [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | گفت [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

چشم ازان سر مرحوم بیدار | گر به عهد و درا نگه دار | دام کفش ای چشمند به | بد و آن سر مکشوف گردید

آتش دید پر نور | سر مرد و چشم کرد و ... | سر به دانست باز بید ا | هر که کرد آن نظاره پیدا

دام را سر ... | نقش برد و چشم ... | دوستی گفت من را ... | دانم افسون چشم بند ...

زان فسون هر کرا ... | بر بحر دیگر نغمه ... | گر بیاموزی آن افسون ... | آنکه بینی بر عهد و که توانی

دام کفش که ... | نغمه خود تمام باید کرد | کار دان ... | گر درافتی در دام ...

چون شدان ... | من دانا در ... | ... گفت کاین ... | بر تو باد ...

تک هدایت ... | تو خود ... | در صد ... | گرد و دری ...

[illegible]

ببره بر زد باد در جنگ — بد آسمان چون دود بنا ره — این جگر گوشه ماهی من [illegible] — گر شد از چون خود شیر دراز

چون فسون خواند و افسونگری — شمع پاکت دستور [illegible] — رفت گریان بسوی خاک — [illegible] گشت [illegible]

هم جوابروی خود سر گشته — وا بروان بکار ره در گشته — شا بگفت ای [illegible] — [illegible] بکر باد شاهی [illegible]

در عیش دولت و [illegible] — این همه تنگی دل از [illegible] — [illegible] بر در [illegible] — گفت [illegible] تو مطلع بود

تا جهانست با جهان [illegible] — [illegible] کشور [illegible] — من گر چون سد کان [illegible] — بر در [illegible] شاه

تنگ چون تکبر تو هم کردن — گر چنین دارم این [illegible] — جگر گوشه نور [illegible] — دست [illegible] سوی [illegible]

آنکه در گوشم آمد از هم [illegible] — من نه دم دگر تو دانی [illegible] — [illegible] — [illegible] دست [illegible]

در هوم [illegible] — دیده [illegible] — [illegible] روان [illegible] — آب [illegible] جهان [illegible]

[illegible] — [illegible] کل [illegible] — قصه [illegible] — گفته با تو فسون [illegible]

[illegible] — آنچه [illegible] کرد [illegible] — [illegible] ای [illegible] — [illegible]

ماند [illegible] — گر دل آن [illegible] — گفت [illegible] — [illegible] سر [illegible]

واگر این غم [illegible] — [illegible] دم [illegible] — چون [illegible] — هم [illegible] گفت [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

سوی وی [illegible] — رفت [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — در جهان [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — هم [illegible] — [illegible]

[illegible] — هم [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

گفت یک شخص [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

با [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

چون نگار خسرو نقش نگار | گفت نیکی و داستان شهریار | شه جهان در بار و در بارگه نگار | که کلش باخته کرد زبک

رفت ارانی سرو بر ایکشت | در میان باکل و عنبر آب

صیح شد سرو جهان آسمان | صندل آلود چرخ ماه روان

رود مسعود و مسیح بودن | بنشستش هم مشتری مسعود

لشکر و سپاه با سپاه بر | مشتری در جامه صندل

ساحت و پیش صندل خاک | گفت سامان کی بر بیابانه | جلوه گر شد مثل عراقی داد | پر گردون سایه ای خسرو داد

شاه بر پای آن بهشتی نهاد | نوش شکر و شمس جهات | چون سواد روشن جاذب نیل | سرمه گون شد زمانه نیل

داد بیرون بر من چادر و مشک | گر بهر روی جادوی کنند | پشت با قبا نگینه گونه | جادوانه افسون چشم بدگی

شد اصبح نگار سیم ساق | از دهن نصف کرد و سرخی | گفت شاه فلک سرنگون باد | دشمن تو هم زیر تو باد

هم خسرت و عید و کشن تن | روز زنت اید و رفت

ابر و زر کوشت چون روی تو | چونکه گلنار با ماهوشی که

سک چون بر داد و بار بیلی | هش و بیاکنم در فسانه

سعف رشد و تب خود هم | گفت ولی بترو زنگار سازم

نو زنان دیگر ملک یمن | کار زنهای خسرو دان چنگ | کاری داشت بهر روسی | دستگیر نوی چو صبح آورد

پسری داشت هوشمند و جوان | دل خود بر با دکان جهات | مردم چشم باده ساقی او | ملک روشن زرده

تند سپهر ای روزگار تمام | رام او بد رکاب ماه سالم | با دور جشن بگر بود بدرو | بهره بر چگری ماه داده

گفته شد در نوید ماه روی رکشن | جلوه کرد در بار زنی و بیچشی | روز و او در نگری جود رنگ | رفته و در پرده جان

چو ماه روی خسروی ماه | در کاری در نیم بها | درو چشم بهشتی دو دون | چیده و باچیده و کرد و گرد

بیت آن کان جهان | چون بد بد ز رفتار سوخته | از بی جود و بد و جاه خورشید | جابر و بار ...

گفت جادوی کرده نکشو | گر بهر خاک شایر بود | نگه کرده ام خانه ساز | ماه را هیش در تمام کنم

جهد شاه ای زرشتی کی کرد | پیش سخن نشانش کی | جلوه برخوان کی و درد جا | گو جهانی که گرفت خواب

شاه که چون تو دیبهات گشته را صابری از تاب غم سیم بر گفت کی دل [illegible] من بگریم با تو هم همراه
نام های جان بنده روی [illegible] هر دو با هم شوم [illegible] دو زمان خاست [illegible] [illegible] از گسست [illegible]
تا دهی تا گرفت ماه درم عزم گرما بکرد گرما گرم تا رسید بر جا [illegible] [illegible] بسنده داد گر
دو به دو مرد و درشت [illegible] مرد وحید آهکی [illegible] خواست شد تا درود آب و نفس هم دم [illegible]
صنمش گفت صبح [illegible] چو خسته ز چه ماند دگر یاری از دل زور بستان داد بس تو دانی [illegible]
شد دمی بر دامنش [illegible] [illegible] داد و زده [illegible] چون زخم [illegible] زنده [illegible] دید عورت [illegible]
ماند منزل تهی و ماه شد [illegible] در و بالا [illegible] دامنش اندر دهان [illegible] [illegible] جسم نیش [illegible]
گشت از اندوه [illegible] بود دو بار شد [illegible] از بسی سنگ غم که [illegible] دیگر [illegible] می گریست
از تحیر جهان شکست [illegible] [illegible] گفت [illegible] [illegible] گشت [illegible]
زیر هر گنبدی [illegible] زین برون [illegible] همه شب تا جهان [illegible] تو [illegible] گذشت
گنبد آسمان چو [illegible] گشت روشن [illegible] [illegible] دیگر [illegible]
رفت چون [illegible] گوهر [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اندر [illegible] راه
چون بدید [illegible] [illegible] خواجه [illegible] هر که [illegible] [illegible] [illegible]
بنده وار [illegible] بوسه بر دست و پا [illegible] [illegible] [illegible] بر لب [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و اگر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
جامه [illegible] رخت [illegible] [illegible] [illegible] شهر در شهر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] از همه گفت [illegible]
بعد ده سال [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
باغ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

صبح بپیچید گل ارغوان … پای تا سر لباس گلگون …
رو نمود از تخت … تا خنک و کلاه سلطان …
مرکش برد تا که … گرد او جامه [illegible] بزم کاه …
همه در بزم که … و زنان جامه چون …
باده … بود … نقش با دام … و …
شاه با … بر … چون در آمد … قد …
تا شب … داده … هر چه خواهی … که خواهی …
ماه … کنار … می و … دود … بزم …
رنگ … دو … دست … از … صد … حسن
رفت … در … در … هر … خوش …
… نا … باید او … برد با هم … مهر …
مرحبا … دست … داد … گلشن
کار … خوش … کو … برد … خو … گردی …
کار … گر … برده … آسمان …
ای … که … می … ز رسید …
خود … که … گر … که … اعمال … سرو …
چون … و … در ارم خانه … گلشن …
دسته … ذات … شاه … دیگر …
… که … نبود … او … دیده …
… جامه … ساکن … گفت … زن …
… تا … گرم … کار … تا دل … دام من … گرد …

دوسته گل بدست شاه گرد … سوی خلوت … چون …
تا … لباس … با … شطف … نیز …
از … رد گل … جام … وا … درک … ماه … آسمان
شاه … مشغول … نهان … کام … رنگ …
… دو … … دیگر … کام … رفت
… زخلوت … دو … چون … ملک …
تا … رفت … سرای … سرو … سوی … تا
نوبت … دیگر … سر … آمد … ملک … بر …
باز … که … سوی … گر … او …
سوی … شادی … باد … شد … شاد
… هر … کو … شاد … دیده … ملک …
… در … شکر … بر … ماهی … از …
… کمی … رد … مانع … برد …
گرد … در … رهنمای … جان … پر …
شاه گفت این … باز … گو … من … که …
… آن … کشت … رفت … آن …
… وی … دید … آب … شد … از … نفس
… بنده … یاد … ساقی … از … خوابت …
… دل … عاشقی … نماند … زد … جو … خود …
گرد … میدان … تنها … پای … نیست
گرم … نام … مردم … گرد … به یاد … نیست

زادل جاست بود در سینه‌اش   تا برآمد سپیده شب پیش
چون کسی آگه از سپهر نبود   و ... رسید ... یادگی

سوی دروازه حصار شتافت   ... زانتو و حلق جای نیافت
کس در دروازه چون رسید ولیک   که در پیمانی نرمان رسید تا

سوی لشکر روم از چه دید کسی   لشکری رو و درون نرفت کسی
لشکر ماند و از خشم براه   ... دو بیدند مهتران سپاه

بوسه بر دست و پای او بکسی   تاج زرین بسر نهاد و ندش
همه بستند ... زرهایش   ... بودند تو ...

همچو شاهان سوار کرد و بکشی   گوهر و در نثار کرد و پیش
... رفت از آنکه شاه بود   ... نصر دولت ...

بزرگی چه بر سر نشست   بر بزرگی مسار ... نشست
... اند از آن مهتران ...   داد و مردن ... جای خویش

گفت چه بیرنگ و سپهسالار   ... این خواب ما ...
... برکت و ... نشیم   ... بستی ...

این جمال از دلم شاه برد   ... سکت ...
تا ... و دو مرد کار ...   گفت که رسید ... دوازده ...

کاز دار رحمت او بد ترا   گر بدی با ... رسید را
تا که ... رنگ ...   هر که مهر و ... برابر است

دولت از دولتی که کند   کس بی دون ...
... که مهر ...   ... ستانید ...

گرچه بلو ... نشست تباب   کی نشیند جای ...
تا که رسید شاه ...   باز گویم ... میدان هم

هست رسم ... مشهور   که ... خراج ...
... داد نگاه   حاضر آمد مردان سپاه

هر که اول ... دهار از ...   ... از ... تا ... شاهی
تا چو نقل ... شاه ...   تا ره ... کرد ...

... در دوار ... رد ...   کس ز ... شاه ...
... شد ...   ... زری ... تعلیم

شاه ... دوران خدمت ...   در ... سرا
بر دو جو ... آب ...   ... شام ...

چون بار ... جای ...   ... دو ... خرج ... درو
... رسید ... کل ...   جای ... رسید ...

خوانده ... مهمانی ...   ... روان گشت ...
... شمع ...   ... سال ...

چونکه او زحمت ... سپاهی   ... آگه ...
... بان ...   ... دست ...

چو ... شاه   ... رحمت ... راد
... عظیم ...   قطع ... سرانه

صحبت ... شاه ...   ... قلم ... رابر ...
... شب ... گروهی ...   شاه ... زمین ...

که ایشان ... بالا ...   ... کشته ...
... دوست شاه ...   ماند ... حال ... سگفت

خاطر مردم ز نقش [illegible] | ساخت باهم چو [illegible] | خواجه هر که ز [illegible] | شکر او ره [illegible]
که در او عشق برافروخت [illegible] | کار او [illegible] سود [illegible] | چون [illegible] کار [illegible] | در [illegible] سر [illegible]
وار سپهری [illegible] | سر [illegible] | جست [illegible] | [illegible] ورد [illegible]
عشق کردی [illegible] | خود [illegible] | [illegible] خویش [illegible] | [illegible] رونق واخت [illegible]
با [illegible] | گل [illegible] | چون تو با ماه مهر [illegible] | [illegible]
دل مهمان [illegible] | وانکه [illegible] مهمانی [illegible] | لبت [illegible] | گر [illegible] مشتری [illegible]
[illegible] چون زلف [illegible] | ماه [illegible] | شه [illegible] | گر [illegible]
سیم [illegible] | می [illegible] | دست [illegible] | [illegible]
[illegible] چون [illegible] | گر [illegible] دست [illegible] | [illegible] | [illegible]
گر [illegible] | می [illegible] | [illegible] | چون [illegible]
[illegible] | ماه [illegible] | [illegible] | [illegible]
چو [illegible] | در [illegible] | [illegible] | گفت [illegible]
گر [illegible] | رحمت [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] جان [illegible] | [illegible] | گفت دل [illegible]
واگر [illegible] | [illegible] | گفت [illegible] | [illegible]
[illegible] | گر [illegible] | وانکه [illegible] | [illegible]
سوی [illegible] | گرد [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | شد [illegible]
چون [illegible] | گرد [illegible] | [illegible] | [illegible]
کو [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
بود [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

گر چرا که سروی ... بکی ... هم سنگ ... جستن ...
من ... که ما ... بردی ... این شان برد ... که ...
این ... گفت ... در ... شکر ...
تا که صبح ... همچو ... بود ... بکار ... سار ...
ماه ... خاست ... زان ... وصال ...
تا سنگ ... مرد ... بر شب ... دلشاد ...
سوی ... خود ... سنگ صدی ... کرده ...
تا در ... او ... افتاد ... چون بکار ... سر ...
خنده ... عشق ... تا ... جو ... عاشق ...
تاب ... جام وصل ... گه ... سر ...
همه شب ... روز ... و این ... مرا ...
سر ... که حاشر ... تا ... حد ... حیرت ...
چشم ... و ... رنگ ... دستش ...
خاکی ... ما ... خوش ... پاکی ... خاک ... بر کشید ...
چون ... خود آن ... در خرابه ... دیوانه شد ...
تو ... بر ... تا ... رسید ... جان ...
مدتی ... دختری ... و ... صد ...
گشت چون ... که کردند ... تا ... زمین ... مرد ...
خواجه که ... بر ... خورد ...
دهر گشت ... کار ... جو ... گفت ...
بود ... بیده ... گفت ... زی ... کان ... صنم ... لبی ...
گه ... دلی ... دوست ... گر نشین سینه را اسکیب ...
چون ... شان ... که تو بر او ... ب ...
در آن ماه و ... قمر ... دست بر ماگرفت ...
آسمان چون ... گر در ... رسید ...
شد ... هوس ... عشق را ...
هر ... از ... عشق ... بر ... کر ... غم ...
تا ... شد ... خوش ... بر ... کمان ...
گفت ... گر ... گر سنگ ...
انگشتم ... در ... تو ... مرگ ... دل ...
تا ... و شوق ... کاف ... بر ... بود ...
خواجه ... در ... گر ... همه ...
توبه ... صبح ... جوانی ... مرغ ... ماهی ...
خوش ... دید ... رسانی ... بی ... بر ...
خوش ... از ... تا ... خود ...
نقصان ... خوش ... بر ... بدی ...
صد ... در ... خود ... هر ... خانه ...
در ... دو ... وقتم ... خون ... صد ... کرد ...
ماه ... گرد ... همان ... اسکی ...
از ... را ... سر ... شد ... گفت ...
خانه ... که کرد ... سر ... دو ...
تا دل و ... صبح با ... هم ...

در بهاری دید میل و رغبت [illegible] | گرد هی کو شان شهوت [illegible] ‖ زان همه لعبان زیبا [illegible] | [illegible] عاقل از سوی [illegible]
هر که زیبا زاید [illegible] | جامه [illegible] دست [illegible] ‖ [illegible] خنده [illegible] | [illegible] را فرود [illegible]
آنکه از عمر [illegible] گفت پنهان [illegible] | تا نگاری جو سرو بستانی ‖ آمده با مرا [illegible] دوش [illegible] | [illegible] دست و پای [illegible]
زان جو کرد ستش از فسون [illegible] | تا دلش را نماند جای [illegible] ‖ خواست از من که [illegible] | رفت در جلوه [illegible]
در برادر و یار زیبا را | هر دو جوشش جان ناشکیبا را ‖ یافت آن آرزو که [illegible] | کام [illegible] کام دل [illegible]
هم شب [illegible] | راند در جوی شیر کشتی [illegible] ‖ صبح جون [illegible] | سایه [illegible]
هر دو شب [illegible] | رفته بود از نسیم صبح [illegible] ‖ جون ز خواب [illegible] | [illegible] دو [illegible]
[illegible] | بی به مشغولی [illegible] ‖ زان [illegible] | [illegible] آب [illegible]
تا شب اندر جمال [illegible] | جون پری [illegible] ‖ [illegible] | [illegible] سپهر
یار کشتی روان شد از [illegible] | بر زر طاوس [illegible] ‖ شمعی [illegible] | عالم [illegible]
تا ره شد [illegible] | شد بپای شراب نوش [illegible] ‖ تا زمین [illegible] | مهر [illegible]
[illegible] | گر بیار ان [illegible] ‖ [illegible] | [illegible]
با نوش [illegible] | جام [illegible] ‖ گرد جانش [illegible] | [illegible]
دوستکانی [illegible] | [illegible] ‖ جون [illegible] | [illegible]
با برادر را بلطف [illegible] | گرد [illegible] ‖ جون شد [illegible] | [illegible]
[illegible] | دور کرد [illegible] ‖ خواجه [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] ‖ [illegible] | [illegible]
[illegible] | نقل [illegible] ‖ [illegible] وقت شد [illegible] | [illegible] نقل [illegible]
گفت [illegible] | گر [illegible] باشد ‖ زن [illegible] | بر ده بالا [illegible]
[illegible] | [illegible] ‖ هر که بود [illegible] | [illegible]
جون [illegible] | محرم [illegible] با ساقی ‖ [illegible] | [illegible]

خواجه را کان [illegible] ... [illegible] سوختن
گفت [illegible] هر که خواهی ... [illegible] منت [illegible]

شمع را آتش برد [illegible] ... او چه [illegible] خوان [illegible]
آتش [illegible] آمد [illegible] ... در [illegible] خوان [illegible]

چون [illegible] حال [illegible] ... [illegible] تیره [illegible]
از سر لطف [illegible] ... خواندش [illegible]

گفت [illegible] ... که [illegible]
[illegible] باشم [illegible] ... [illegible] پیش [illegible]

خواجه گفتا که من [illegible] ... گر [illegible] باشم [illegible]
[illegible] باشد [illegible] که [illegible] ... [illegible]

خاک مسکین که با [illegible] بود ... [illegible] نقش [illegible]
[illegible] جا [illegible] ... [illegible]

پس [illegible] گفت [illegible] ... خواجه جای [illegible]
آمد [illegible] ... گرد [illegible]

دست [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... خوردش و لطف [illegible]

[illegible] و داشت [illegible] ... هر که [illegible]
[illegible] گرد [illegible] ... خواجه [illegible]

بود [illegible] ... [illegible]
دست [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... ساقی آورد جام [illegible]
هر طرف [illegible] ... [illegible]

مجلسی [illegible] ... [illegible]
گر [illegible] ... [illegible]

روی [illegible] ... در [illegible]
[illegible] مستی ... [illegible] مستی

[illegible] ... آن [illegible]
[illegible] ... شد [illegible]

[illegible] ... کار [illegible]
[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible] کشید [illegible]

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... شمع [illegible]

[illegible] ... [illegible]
خواست [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] آب [illegible]
چون [illegible] ... [illegible]

دید ماه که زمان فراخ اندوا / [illegible]
دور زنکهت گرفت جام آب / [illegible]
سر سپار و رخت سیر قطعه / شاخ [illegible]
شکی و اشت از عورش [illegible] / خورد و [illegible]
خواست از جواب [illegible] / دید [illegible] قصری [illegible]
باز کرد و در [illegible] فراخ / رفت [illegible]
سر نو [illegible] بر کا / [illegible]
بوستان [illegible] بود / [illegible]
چون چمن [illegible] / [illegible]
باز شب رفت [illegible] بام / [illegible]
صد هزار [illegible] / [illegible]
تا مدان منظر [illegible] داد / که در [illegible] خلوت [illegible]
چون شد [illegible] / [illegible]
خاست ساقی گفت [illegible] / [illegible]
چون نشد [illegible] / [illegible]
آدمی [illegible] / [illegible]
هست [illegible] / [illegible]
تا بپرسی [illegible] / دل [illegible]
دید تنها نشسته مسکینی / [illegible]
گفت [illegible] جوان [illegible] / [illegible]
بار [illegible] / [illegible]

عشق ... [illegible]

لشکر دل ... [illegible]

تا شب از ... [illegible]

مرد سودای ... [illegible]

[illegible]

بس عجایب کز آن شهی بود یاد گفت با من یک شب آن شاه — هرچه خواهی ز ما و با ما هست هستش باده را از لعل او

در حضور آن که خسرو را سزد — بنده از جدهای هم شهی

لیک بر اصحاب حکمت شاه — گوهر انجم نشسته با بدر ماه

چون تهی شد ز سعد رسته — گشت در شهر کار پیشه

بود بازارگان اندر روم نعمتش را شمار نامعلوم — بستری داشت خوش نشسته در آن زیر کوکار دار امیر

در عجبها عالمش بنموده وازمون را به دیده — خانه داشت چون بهشت هر طرف ده نگار چون چین

هر کسی را که آمد از جایی کرد حالی به پرسش تماشایی — چند که داشتش بهایی میزبان گشت و دست

بار جست از وی اینکه گرد جهان گر عجبها که دید گرد جهان — ای بسا دیده از شکفت گفت یک یک ز هرچه دانسته

سالها در چنین تماشای بحث با هر رونده در سودا — تا کی بد در بغداد نگاه تا که آمد مسافری از راه

در زمانش بخانه مهمان کرد از خود بیشش بسوی کیوان برد — خوان از مرغ و بره پیشش آورد نقل از تقاضای پیشش آورد

گشت چون ز طعمش خور سر مست مهر بخشد و سینه را بشست — باده لعل ارغوانی رنگ جلوه کرگشت بر زمانه چنگ

چون گشت زر ترانه بنیاد درج لبها گشاد کز دیدن — هر کرا بود قصه عجب هستش بر سنده و یک یک

چون مهمان تو ستید سخن گفت بسیار در بدایع کهن — گشته ام بس گرد اقلیم گو اندر شگفت ما به دیده

وان عجبها که در جهان دیدم هر چه گشتم به بیش لبان دیدم — لیکن از هر چه دیده ام سخت تا ان عجب زنده در

گرد یاری ز که مشتی راه هست شهری دراز و دانا — همه گوید و تیغه هاش کاهش از کسوت

می رکوبنده بار جستن ز اول گر خوبان چهر چون روز بار — که همه حلق با ترسی چون منقش منعش عجب

با حکم داد مرد کار تماشا کار دین کار راه برد که — هست ز ما بهر ندیم تیماخانه عجب

که سبه ستس ز تو بیا گم شد انکسی که دیده شدا — آدمی کاندر رود بیرون آید از بس چند که بیرون آید

یا سیر تا بدن در حال دیگر خوش تاوبال — اندر ان خاموش بر همه هوش بهر نان چند گرد در پیش

چون سخن به آخر گشت وای گفت گوید دیگر فسانه را — تا کسی کان طرف برد داش چون بنده وی در فنا شکل

واکه در شهر آن فسانه کا تا دیگر ده و نیا مدار — تا که صحافی بود در ده گرد کوش سنیا بدنشا نه رخ خوش

بس نظر وا بست کاخ ولی ... شورکی شوند برکرد دان
گو کنند کهعا ... ما ج ... شهر نورا درآورد بخراج

دیگر نقش هوا بستان ... بجو دیدن با روایت جو ماند
شاه از آن بهوعان برکند ... کشتی آن سو روان پید جوا د

عشق ازان پرده دو چشمان ... گر و پنهان خرد و سر پانهان
چون صبا زسوی کس شی رفت ... آنچ رضوان سنگ بهشتی رفت

با دل بشنیده و لان را ب ... شد و دریا درون ستوری
آمد اندر سرای مهمانان ... در هوای ری فسون جانان

چو بدان دیدن رفت جانان ... عشق با شیخ لالا بی دید
گشت کاخ ویران چهره ... زان تدروان تهی هم بیند

همره بر مهر جست هوی ... سر بهر بند نی فرو شکرد
تا سوی خرد دشمن ... گر چه دو طمع کردی

کام سپرد و روان کستاخ ... تا برآمد زرد بان برکاخ
رفت در برج دیرج ... در رستگا خبر که دید

در گمی تیر رهگذر دید ... طرفه ری زار دیدید
او ز حسرت از آن رهامد ... وان دگر رفت و آن گرد رساند

شاه چو رفت سوی جانش ... چو بیم از عشق شد دامنش
ماه با شاه جوجهان ... که باید زنان بنشین باد

در دل ای کار کرد مست کوی ... جار جاری زکاری و بس بود
بود با اندر ... در غم یار ... دو سر بدا

کرد و برداروان و باری ... جامه کلکون بیا دکاری
بود چون برگ ... زیر گلبن گون ... ندبهار

رنگ گل ... دلکش ... چون ... بود
زیب ... گون گلها ... چون ... سپهر رنگا

هر که شد تخت دو دلش ... رنج ... کل
مست ... ما ... گل ... نسیم

بیت گل ... جو ... گفت ... مدام

چهار شنبه که رکشید ... مرغ صبح ... رخوا

خوابت ... کرد و ... صبا ... را ...

لیکن آن کر ... بود ... که ... بیان ... وا ...

بهتای عشق ... برفت و رکنید عشق دردل
با ... که ... زحس ... در ... نه روی

پر ... سر ... شد ... تعظیم ... آورد
جام برکرد ... گاه ... بر ... سم ... ها

در ... کرد ... ب ... جوانان را ب جو ...
آن طرب ... شام ... ه جام و شتا ر و ... برد

شد چون ساعت ... ها ... مچشم شد ترکس ...
هوا را ... بید وار ... گرد ... چون نسیم ... جوس

میزبان مشتاق یار آمد | شاه را دل در دل و دلدار آمد
به بهانه شکر ... | ساخت خود را [illegible]

گرد شه چاپلوسی عشاق | بس بجلوه بزم مشتاق
با رخ شاه ... نگار | [illegible]

ساقی شب نمود دیگر گرد | فرق تا پای شب زر کرد
شب سیه بود ... | جام ... [illegible]

گرچه شمع شبانه بود آن ماه | خوش شب تن را در گزند آه
شه که دید آن جمال ... | [illegible]

ساقی نو ... | ... [illegible]
دل از او برگرفت ... | ... لاله ...

دیده ... | جانش ... [illegible]
هم ز ان ... | بود ... [illegible]

روز را چون نگاه کرد ... | دیده خورشید خوش ...
دیده که ... نظر ... | ماه ... [illegible]

هفت ... | تا ... [illegible]
بر روی یار ... | شاه را ... [illegible]

هر طرف کز عتاب ... بود | شه ... [illegible]
برد ... شاه ... | دزد ... [illegible]

شب چو ... | آسمان ... [illegible]
مهمان ... | میزبان ... [illegible]

ساقی شب رسید ... | ... [illegible]
یار شاه ... | ... [illegible]

گفت با این طرب ... | بزم ... [illegible]
خواجه ... | من ... [illegible]

گر ... | ... [illegible]
... | باده ... [illegible]

با هواداران ... | ... [illegible]
گفت روز ... | ... [illegible]

شاه ... عشق ... | وان جوانان ... [illegible]
هرچه ... | ... [illegible]

چون همه راست ... | بود ... [illegible]
گفت ... | ... [illegible]

ما که ... | ... [illegible]
تا درین منزل ... بودیم | ... [illegible]

وین ... | ... [illegible]
نقد ... | ... [illegible]

چون ... لطف ... | ما گر ... [illegible]
هرچه ... | ... [illegible]

... | ... [illegible]
... | ... [illegible]

خلق ... | گفت ... [illegible]
... | ... [illegible]

رفت و بگشاد [illegible] — بود شه را اصلاح جهانی — نقل و می یک یک مهیا کرد — [illegible] را ز موج [illegible] دریا کرد

شاه یک یک جام [illegible] — جام در بزم گشت با دستور — شب ز دست [illegible] — باده در روی روان [illegible]

یک طبیب [illegible] دیگر [illegible] — می ز [illegible] ساغر [illegible] — چون شد [illegible] جوشش باده [illegible] — گشت هر یک [illegible]

ماه [illegible] — قصه در گوش [illegible] — راست کردند تا [illegible] — [illegible] جوش چون جان [illegible]

شاه چه دلفروز [illegible] — شد خبر آن قصه [illegible] — [illegible] — [illegible] چون [illegible]

سوی جوشش [illegible] — در [illegible] — هم بران سان که [illegible] — [illegible]

شد [illegible] آن طرب [illegible] — ساقی بزم شاه چون [illegible] — چون [illegible] — هر که دید [illegible]

شاه را کام [illegible] — گفت [illegible] — گفت [illegible] — باده [illegible]

اگر این [illegible] — [illegible] آسمان بر آید — دگر او دست خود [illegible] — [illegible] شاهی

عاقبت چون [illegible] — جام [illegible] — [illegible] — تا [illegible]

[illegible] — [illegible] قدم [illegible] نهاد — رفت [illegible] — رخت [illegible] سر کرد

چون [illegible] — [illegible] — باز شد [illegible] — باز [illegible]

عشق [illegible] — در کشید [illegible] — جام [illegible] بزم [illegible] — هر که دید [illegible]

[illegible] — آمد [illegible] — شاه [illegible] — جام [illegible]

نوشش [illegible] — شاه [illegible] — در [illegible] — [illegible]

[illegible] — هر [illegible] — تا [illegible] — از [illegible]

شاه [illegible] — مست بود [illegible] — [illegible] دست باده [illegible] — [illegible]

بشکست [illegible] — هم به [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — شاه [illegible] — [illegible] گشت [illegible] — خشم [illegible]

[illegible] — [illegible] — باده [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] شب [illegible] — شب چو [illegible] — هر کسی [illegible]

بود جان دور کرد در بست	ره بر خمیده واکش بست	ماهی از شب چو برگرفت	چراگاه آهوان شیر
ده مهار برده روشنائی داد	بود دل از دوستی گواهی داد	اگر نادیده دل بهم بستند	هر دو نادیده وار بنشستند
جان عاشق که بدی جانش	بسته کوهی که آب حیوانش	دور کجا را بجا کشیده ...	... چون شه ... نهان ...
جاسشی خواست از ...	پس جدا کرد دحلها ...	بسته را ... فراخ ...	... مرده ...
هر شب ...	کرد ... شاه ...	صبح چون پر گشاد ...	شد ...
مانده ماه چهار ده ...	... باز رفت ...	... گرگ ...	... وشنید ...
هم پرس ... وصل کار	گرم بود ...	گاه ...	گه ... آمدی ...
چون برس ... عاشقی	گشت ... دوست ...	پادشاه راد ...	گاه ...
کرد ... لطف ...	گرد ... می‌توان کرد	... کرد ...	...
مشتری ... پرده ...	...	گفت ...	...
... مهر ...	... بر بام ...	...	رخت ...
...	گر ...	آنگهی ...	گر ...
اسکار ...	... مهمان شاه ...	گنج را چون ...	...
شب ...	... قصه ...	تا ...	...
ماجرا ... درست ...	... بازرگان ...	...	...
گفت ...	گر ...	... کردن ...	خواست ...
گفت ... بازرگان ...	... شاه ...	... بودم	واندرین ...
...	... صحبت ...	... کردم	... کردم
دید چون مهمان ...	گشت مهمان ... دوستی ...	هم ...	...
...	گرد ... است ...	...	...
در ...	دل ... آسمان ...	چون شب ...	...

گفت از خشتی بزن ... | تا صفت ستون که جایی
آمد آن شوهر را بکار آورد | چوب را دادی بکار خانه آورد

صنعتش در هر چوب بنهاد کار | که بدان کو نقش سوی او
از دل بدر ستون بگشاد دست | پس بهر یک کرد او نو شد

نردبانی از درون در عقب بام | تا به بر پا به راست کرد تمام
چون بدان پایه شد سر | که گشاده سقف ...

تا که گشت در حصه سرون | تا چو ایشان سر زن بر خواند
گفت زنش با سپهران | پس که عهدی کرد کردست

سر بر این گفته ست است | که زنا مردی نهی گر جایی
تا کش نیم درون معشوق | ور به لب را بنهاد ما را

سر زن جفت و شد هر آنچ | دفت چو شش دیده دو
چون شاها ز عهد محکم بود | واگر از در خانه بود محرم بود

که همی زد دو ... رسوا درون | گر کشاد درون در ...
تا زنی چون نگاه کرد از بام | آمد از در به رسم ... سلام

با بخش را دگامی ... | در حور صد مرا ...
با حسن یک ... | عهد و دست ...

گر همی دل بسمانی من | مهر و یا ز مسر ...
در بهم بسحار گرا ... | من خود ... خوش ...

با بخش داد مرد ... | کاهی تمی عارض و ...
اگر چه نور ... | مهمان خود ... خوا...

که بر حسن ... | کاسه ... تو ...
چون در عاشق شود ... | مشق و عاشق ...

این سخن بعت و ... | وا ... سوی ...
تا برش ... | بر ...

پس ز سبیل ... کرد ... | مهر زن را بسوی مرد ...
واد ... | که ... عاشق

کو منش ... | در دست ...
گر ... | بند ... مهمان ...

کل ... | رفت و ...
سوی عاشق ... | بر ...

چون ... | ...
جان ... | ...

خاست ... | دل ...
تا ... | در ... آمد

خانه دید چون بهشت ... | ده ...
... | ...

سوی او ... | تا ... کرد ...
... | ...

وار ... | گفت ...
... | ...

تا در ... | رفت ...
شب چو ما ... | ... [illegible]

بس همی زیرکی که شیر نر بند | برد در من چو سگ همی در بند
عشق ازان کرد داغ سود دهی | کرده بالا کم زر بهای
برده سارکی در بن مستی | چو که دستی زنم بهم وقتی
سر زن رسن خوار سر نوا | پای کوبان چاه اندر ماند
مرد دم شد لی بیابان برد | بر سر کشت خشک ماند باد
هر یکی تا دمانی نو یافت | سر بزن خود جوانی و یافت
بار باهم کاره برداری | سار کردند رسم دستار
هر کلفند جنس ما و بس | ناله از گفتنش شود کبر
گر متاع و خزینه و اسباب | روز هنر هر چه باید از همه
همه داریم تا بدان خدا | گر ز دی با آسمان شود
لیکن از دست ما رها شد | جو اندرین کار یار ما شد
گر قصد ما کجا کرست | برده بوسی کند نه رد
چون سار با عهد کم کرد | ور دل آشوب فتنه انگیزم
یار گشت و دل از کمر برداشت | سر زن بار شد جا برود
گفتی هر چه بود کمتر شود | مهر ماها نه مهربانی دو
هر سگفند همچو گل در دوست | شب خواهم سپید رود
گفت سار بد هر چه با ما | مشورت ساخته میری
بار کفید هر یکی کم و بس | هنر خود و قصد با اسپ
با عیان گفت کردی | هر چه بی داشتم برو
یا که دیگر دمند فرمانم | کم آن هم جهان بتو
نقب زن گفت خاک | رسید بر این تو انجم
کان ستونی که برنشید | هر ته آن ستون کشا
نقب زن رو بنقب | شرح داد او بد
گفت اگر نقب تو | در ستون من بدم
گفت یا را که ناله باد | گر چو ما را کسی است
از زمین سر رون اندر | و از من افتد زو
کر از مهر کار جست کشیم | سکه دوستی درست کشیم
با همه مال و خان و هم | تا رسا هم درست ما
هم بدین اتفاق و با | نسب مه و ماه در
چون زنقب زمین | گه ز مهر و بهار
خاست مار ار کار گرم | و سال کار کرد دست
مدتی کار زو کار | و اندر آن کوی چاه نو
خاک کش از بوی جوش | صحنش از هر جو
گو نه گون سنو گو | طاق تا فلک کشید
چهره در چهره دست اندر دست | بار آنکس برون نبرد
چون جوا هست ملک | کام جو مان خند
در یکی چهره کار درد | باد او سوی ره نمی
نعت برون باید | چاک براد دل
گرد ره تا به کاه رسید | زیر زیر زمین بماه
کل بود او | که بر اندیشه
نام ساند | در ستونی که دست
داد نوبت مرد

رحمت صد چون پدید آمد | گر فلوسی ماند پیشش پرکشش
هر که گیرد در درون شهر شاه | دور ز دانش زمانی چند گاه

سعی بحر طاعت سوی ترش | بیک نبود کش وی از رسد شش
آن جوانان دگر نصد دار | تا نه گرد ند ترسم دلدار

رنجشند پیش چو بیکار | مشتری با که بود اول بار
کل ز دستش از جهان کار گر | هر که کو ماند چون عشقه گرم

گفت من گر سایه ای واکنم | گرد هر کو میبوم کل تنگ
لطف آن مایه و داد خدام | گر عهد دگر دلش بیداریم

چون نوازش زد بر دلش | شکر ایم بعد فرزون آمد
بهر این کار کس عطا شد | جان فشانم که چون بها شدم

گر برآید دگر نماید کار | من گلی از نما شدم باغ
تا دراریم بر سرش که جوش | یار خسرو داکنم سرجوش

[illegible]

برار این پرده ما سکار رو نیست ‖ داند اما برون نیارد گفت
کر بود ه با شما یکی ‖ او بر در ر د ر شنا یی

ان جوانان زر ره نمونی سر ‖ بار د بید بد ره حسته بد سر
در سس بر صاحب ‖ حاره جوبان بکار بهار

در بهان ما وی است کشند ‖ بس بد نیان با خدا کشند
بور ما را زکان جهان کی ‖ سیم صیر بحث نمواب

کل فروش از عطار رونق ‖ بکل چون نهاد تو بر تو
چون بعین کشت شاکر بهان ‖ شد و شد سال ران

کل فروش این بیار ‖ کلشن حس ما کمر رد
آن سر کرم بود ‖ را زسرو ن نهاد

باغبان زاده سر میوه شد ‖ شد در بار کل فروش
او سر رود زکل ‖ وس زبر بطار

تا یکی روز فرصتی دریافت ‖ از بس کل نمو بر بافت
بر کطاران نمونه زیبا ‖ تقش نیز شل سخن بیا

و او کمین تحفه جهان افروز ‖ سرا که می بری مر رو
کل فروش آن سر دستان ‖ کل ستان سوی کل ستان

چو که آن نو بهار ‖ صفت کل بد دیده بو
در تماشا آن زر زیبا ‖ ند انحت در دوس باد

بس بد کفت کس بکار حسن ‖ حست را نها که کرده
بکف رس کو ده دست ‖ از فونا بد تو سم مردم

سکیت کین کل بکار ‖ بحت زاری که ان
بسر بر کفت کار ‖ ورن کشا ام از جهات

آن کلی کلشن کرد ‖ مر د رمی حسن که داند
بار ما کفت ‖ کو مکن مشم احکر د

کار با حوبار ما آمد ‖ کار بر دار ان بر
کفت کر راستی ‖ راستی را روان هم

میهمان صفت رنا ی ‖ بعر بی رسید ار جای
سر بس زنی ‖ چون که می فرد رس

بروت بکار بسکر حسنه ‖ بر بحث در دامن حستی
کفت چون بر بری ‖ این دمی فرد

سر بر ما کشت خرم و شاد ‖ دست مرد سر جوان
سنه باغبان چو کل بشکفت ‖ رغت این جوا بار

آن دو فا بر وان باد ‖ چون سر شته با غند
چون ساحته ناس کردند ‖ باد بر سر لطف کردند

او لی زرد پانسر ‖ بعد ازان مهر سار بسکنند
عس وکم و حید در ‖ بار که صد بکنک ازم

ست مشتش و عاشقی ‖ قصه دره مندی دل
سر بر کین حدیث کرد ‖ بلکه از سر مسن

سکفت لب رس ‖ بود السودای خام
کفد ی کار آن بت ‖ علمشن بر ر

سر و ران سنک بکه ‖ که نهاد بر سکس دست
وان بت سکش بد ‖ سنک آن

عشق ... کرد ... | ... ها ... | ... نقشها ... | ... در ... نظر
هر ما هم ... | ... کاره ... | که عکس ... | ور دکر با صنعت ...
از نگاری ... نگاه | ... نوشته ... | ... | سوی ... کدست ...
... کرد ... | ... نام ... | ... داشت | ... آن ... | کام عشق ... از آن
... سای ... | ... | ... | چشم ... کان ... | ماند حیران چو صورت ...
... ماند ... | ... ساقی ... | ... دل کرده ... بود | ... شد ... افزون بود
زلف ... | ... | ... شب جوی ... | صد ... اندر ...
خواست ... | که ... شوند ... | همه را دل سوی ... | هر ... زاده ... دل ...
... | واری دستی کرد ... | عشق این دل ... | ... سینه ...
... دهان ... | جان ... | یا در ... | ... کار ... ماریم
همه ... | ای سرو ... در ... | ... جای ... بود | هر چه گفته شود ... بود
عاشقی ... | ... | همه ... ای ... | ... شد ...
... | چشم ... | ... خون ... جهان ... | جامه ... عاشقان ...
ماند ... | ... | ... کارد ... | ... کرده ... کلید ...
... ای ... | ... | ... | چشم ... دهان ...
... | ... صورت ... | ... | ... اینان ...
... کان صورت ... | که ... زر ... | ... | که ... چشم ...
... کرده اندر ... | ... | ... | ... اسما ...
... | ... کری ... | ... | ... زبان ...
... | ... | باده ... | ... آید
... | ... سوی ... | کل ... | کل ... تاج ...

[illegible]

سبزه‌ای در باغ اگر ریحان یافت ‌‌ دیده را از سبزه روشنی [illegible]
شاخ ریحان را از نشو برست ‌‌ باغ را بوی از ریحان [illegible]
گلبنی که خار خار دلست ‌‌ خط ریحان نقش بهار دلست
چون نصیحت مست کرد نهانی ‌‌ شاه را زین نثر [illegible]
شد فرو خفت بار ریحانش هم ‌‌ همچو ریحان و با سمن [illegible]
در سینه چو صبح لعل بسفت ‌‌ گشت گل [illegible]
عزم گنبد سرای گلگون کرد ‌‌ آمد از [illegible] در [illegible]
در میان جست گرد گرد تر ‌‌ شاه دید [illegible]
همه نو سال طرب مهیا بود ‌‌ کامد آن ماه روی [illegible]
شب چو برد [illegible] سپهر ‌‌ مغز شد [illegible] باب جواب
سجده بندگی نمود عروس ‌‌ زیر بایست [illegible]
سر گرد [illegible] ‌‌ گر گستم [illegible] شاه [illegible]
لیک چون شاه [illegible] ‌‌ گفت [illegible]
هیچ یار [illegible] جوان ‌‌ از [illegible] شد [illegible]
زان [illegible] بود با د شاد [illegible] ‌‌ از [illegible] خرد دی نهاده
نو بهار ریحان [illegible] ‌‌ کان [illegible] گردی
شخص چهارم [illegible] ‌‌ [illegible] گلاب [illegible]
نو بهار ریحان لطف [illegible] ‌‌ [illegible] کرد کار [illegible]
وان چو نام [illegible] ‌‌ [illegible] سوی [illegible]
تا ما [illegible] ‌‌ چشم [illegible] صورت [illegible]
نقش میدان [illegible] ‌‌ [illegible] حقانی

رنگ گلها بست بر [illegible] ‌‌ شاه بهرام گور [illegible] بهرام
روز دل اندوه [illegible] ‌‌ لعبت [illegible] چشم [illegible]
سوی [illegible] سوی [illegible] ‌‌ خدمت [illegible]
کشتی باده همچو دریا [illegible] ‌‌ داد فرمان [illegible]
ماه [illegible] ‌‌ به فسون [illegible]
[illegible] ‌‌ گفت [illegible]
باد در پای دوستان [illegible] ‌‌ چه [illegible]
[illegible] ‌‌ گرد [illegible]

[illegible] ‌‌ شو [illegible]
[illegible] ‌‌ [illegible] شخص [illegible]
[illegible] ‌‌ در سوادی [illegible]
[illegible] ‌‌ [illegible] باغ [illegible]
[illegible] ‌‌ [illegible] گنبد [illegible]
[illegible] ‌‌ [illegible]

حیف هر کس کو کس وی نا خوش | آن دم کس مرغ کی نا خوش | مرغ گفت آن دم که آتش | علم مخور کاین مکند بر هم شکست
جامه و تن شد که از پیر بود | چو همی با آدمی با ای پر | کو همی او که هر چه داری | سگی تیر طا را انت تمام
آنکه جان از نظر بنهد همی | چون همی نیاری بر همی | در بر فسون دام دمی برای | که برابری رکاب جان کس
ذات مرد و چشم با مرد | تا شود همه دستش بد سای | تا چو مردن رود در جای خوش | من در ابم با جسد از خوش
تا همی کس چه جان باید | مرد و کوهی که رد کار | چون در آمد موقف خود | تا که راه ورا نقاد و دود
خاست مرد روی گرد | جای د دستش بر دگر | گفت دستور رهبر | با من مرد و معرکت
تو خدمت حسد باید شدم | که بد کا دست از شید | به تکلف خود شمار | گرد دنیا بکار حیف
گفت بود کس و یار را | کار دست گرد مر ساگر | یار دیدم بد اش آگاهی | در مرغ شد که تو نجات
لنگ یک از جو دکر دم | تا دل جمله سید بود تا | از جسم آنکه از مسافر | دانست آنچه ز نعمان خ
به فسون جان ز خود روان | در دگر کالبد دده ای | که با کسی نیزد | تا ز سوی جای خود
سر زند تو بهم اکنون | تو شهی خاک بر سر دگر | من نهان بد دام | خوا ببیم جفت ساز خواه
چون یک که چرا بیاف | از لی کج بهر بند | با بخش داد کار | را بینم چه حکم بر جان
به مسافت جان جان کو | که ولی با د بدش تو گشتم | اگر جنس هوا دم ساز | تا ز می خاک ش گفت
گو بیا زند و جان در | تا تمام ... و هر | گل برج ... | مرغی آور دست جواب
خواهی گشتن ولی | که بنا بد نقاب آن | آنکه هست در فسون آمد | به فسون از حسد برون آمد
رفت در مرغ و مرغ | تن ای جان را روان | چون یقین دید و شاه | سگی آمد و در مرگ
رفت در مرغ | هیچ کوت زمان | دز ز آن مرغ را | گفت آن ... که بر دیگر
دست خود از ... | گرد جو ... | بهر که ... | دید تا کاری ز نرمش روان
قار او ... | او بکرد از جا ... | بعد از آن ... | طوطیان ... در دام
گرد ملک ... تعلیم | سنگ طوطی ملک ... | چند طوطی ... | خوش ... به زمین ... هست
سر ... | تا ہی تا سرابا ... | ... | ... دمیده ... حرام

او ز فهم رحمت اهلی سلیم | هم بر خواست ما ستادیم
گفت طوطی که ای سخن آرای | باید گفت که گوید راست

کاو بیش دارم اندر این سبب | هست استاده چرا نیز
وانشست آن بیت دگر | با خود اندیشه از خورشید

در زمان پیران معانیه را | پیش طوطی سپاه و امید را
مرغ گفت ای سر راه | بر شمار دشمنی اند راست

چون درم حلقه درین راه آمده | عکس در آینه نگار آمده
گر اشارت باد نگر نهان | به اینکه آنچه آب است نیست

کان عمل که حال گفت که ... | هر دو سراز حال ... است
زین سخن که کرد طوطی یاد | تا شهر ... نگار بسته بود یار

در تماشا است چون نیست | لب گزیده که و کار است
گفت ... دکی ... | گر چه ... رنگ شد باز آمد

با صیاد هر چه اندر ... | شرح مرغ از فراق بود
تا خبر شد ... کو ... | و آن ... خوار مرغ ...

حرم شه که بود با دل ... | در وفاداری ...
... سیاست | ... نا ...

غم همی خورد ... | خوش سر حال ... است
چون خبر ... | این مرغ ... شهر

گر اشارت که ... | ... آور ... دوست
تا در این ... دلی ... | خوش سی با شد ...

بشنوا یاران ... | تا ... طوطی ... صیاد
نقد ... گفت ... | را که ... اوند

او ... بند ... | طوطی ... شکر ... است
با ... رسید ... گفت | او ... که ...

یا شکر ... دل اکبر | گر ... شکر ... است
قصه ... ساخت ... | بس ... چرا

چون شدی ... مقبول | خوش ... مشغول
او ... نیست | ... ورنگی

باد ... نگار ... | بود ... نگر
هم ... روشن | ... پهلو ...

مرغ ... چو ... حال ... | گرد ... نهان ... حال ...
آنچه که سر ... گردن ... دور | قصه ...

و آن که ... امیر ... | سبز و ... سبز ...
وان ... | در صفت ...

وان کرده ... چه گران | شد ... در ... گران
وان ... مرد ... | سیم را کرد ... عکس ...

تا بدان ... | گر ... شد ...
تا ... کشان ... | چون ... برچه ...

خاست ... باد | تو به ... دست و ...
گفت ... هم ... | هر ... درد ...

صبح دانی که ... | تا ز رو ... شده ...
وین ... که ... | هر که ... برد

دانه می‌چیدی [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

صید کرد [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] خوش کنیم

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

دام را [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

گفت صیاد [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

طوطی [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

مرد چون [illegible] | دام [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | گفت [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

گفت [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] باشد هر که چون [illegible] | [illegible] صد چراغ [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] در روی [illegible] کار [illegible]

[illegible] | خواست [illegible]

[illegible]

او شد از [illegible] | گرم در [illegible]

لشکر از هر طرف فراز آمد | شاد و خندان [illegible] باز آمد | در حرم [illegible] کار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

هم [illegible] | کان خزینه [illegible] | خواجه [illegible]

گفت اگر [illegible] | [illegible] دست تو [illegible]

گر بدانم که تو [illegible] | با تو باشم [illegible]

گر [illegible] | [illegible] سایه [illegible]

[illegible]

[illegible] | داد با [illegible] | خسته [illegible]

کرد [illegible] | هیچ خوردش [illegible]

دید [illegible] طوطی [illegible] | سبز [illegible] در میان سبزه تر | گرم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تا رسید از قضا [illegible] — شاه [illegible]
ز [illegible] — ولیکن [illegible]

جادوی کردم فسون [illegible] — چون ببرد [illegible]
مرده را جان [illegible] — [illegible] ز سر [illegible]

مرده را از شهر [illegible] — تا دم [illegible]
بود او مرده [illegible] — سخن از مرگی و [illegible]

را که منکر [illegible] — شاه گفت [illegible]
عشق [illegible] کشته بود [illegible] — کار [illegible]

از هنر [illegible] — دمی [illegible] با تا [illegible]
گفت [illegible] — زیر لب [illegible]

چون شود [illegible] — شاه گفت ای خردی [illegible]
[illegible] این [illegible] کردم — [illegible]

شد [illegible] — چون دم [illegible]
کی شود [illegible] — گفت [illegible]

[illegible] — که [illegible] چون [illegible]
[illegible] — شرق تا غرب [illegible]

هر کجا [illegible] — تا رسیدم [illegible]
گر [illegible] — کردم [illegible]

اندک [illegible] — نفس [illegible]
[illegible] — درد [illegible]

عمر [illegible] — [illegible]
[illegible] — گر تو [illegible]

تا جان [illegible] — شاه گفتش [illegible]
کس [illegible] — از [illegible]

[illegible] — قدری [illegible]
[illegible] — گفت [illegible]

قالب [illegible] — [illegible]
[illegible] — تا [illegible]

[illegible] — گفت [illegible]
[illegible] — [illegible]

عهد کردم [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

گر [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

پس [illegible] — پس [illegible]
[illegible] — که [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

آمد ز سخن اثنی دگران
[illegible] نیز روانست رخ جانان
زعفرانی عجب نگر ز نکهت
سکر آن زر که زعفرانی بست
در مس زعفر فراش حرکت
شاه راهوی نگار سنگ جای
در برادر دو شاه رود فش
در دو شنبه که برج [illegible]
کرد جمره بسر نوبی سای
راند ما هشتم شمس دو جای
عمر و دل گشت با ستقلای
جو شب نیز گشت گوهر سیح
گفت فرمان ده سریر بلند
لعبت سیم با مراد شاه
هر که بد عهد شد جو بد جان
سوز مس که خاک راه بود
من هم از اورده کم کردم
جون هواش تمام کرد نگی
بر دو زمان وی بهر سنان
داشت زر دروی [illegible]
مرغی کرامدی ارزاد

ازرر خود نهاد گنج گرانی | تو بدانی که [illegible]
رنگ زر نگار ره کرده جان | [illegible]
گونه عاشقانی سنگ | زر که آکنیر با عراقی
در عیار آنکه کانی | ای ملک که اهل وارد

سوی گنبد سرای رکنی | با زر رنگ شد طلا ساخته
قند را داد شعل [illegible] | مجلس [illegible]
در مس و در شدن حج | شاه [illegible]
کی سر لب [illegible] | [illegible]
سه و برج را بیا [illegible] | لعبت [illegible]
دو رخی باد هجری [illegible] | ملک ارا نسان که [illegible]

شهره گشتو ز وصال [illegible] | هر جو [illegible] نگار بود
[illegible] | [illegible]
در ورود سفر [illegible] | [illegible]

آمده و [illegible]
جامه [illegible]
[illegible]
رفت [illegible]
حقه [illegible]
زعفران [illegible]
[illegible]
داد [illegible]
گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
کی سر [illegible]
جون [illegible]
گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

کس [illegible] / [illegible] / هر کسی [illegible] / سالها حکایت [illegible]

کان [illegible] / کرد [illegible] / [illegible] / تا [illegible]

[illegible] / [illegible] / چون [illegible] / [illegible]

[illegible] / گفت [illegible] / [illegible] / تا [illegible]

[illegible] / در که [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / سر [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / گفت کای [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / از [illegible] / [illegible] / [illegible]

هر کسی [illegible] / [illegible] / [illegible] / تا [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / چون [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / گفت [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] موسی کس [illegible] … خسرو و حسن [illegible]
زان [illegible] کرد و برنا … از کشش [illegible] بیمار
گفت بر بید خویش یار [illegible] … تا برای [illegible] پیام حسن
گفت این [illegible] زو [illegible] … بر ز بر ردم [illegible]
زان بران [illegible] استوار … گریه [illegible] داری کرد
او ز بالا طلسم [illegible] کرد … با عروسش [illegible]
سر رسید [illegible] … [illegible] زان رشته کرد [illegible]
باز چون سوی او [illegible] … رفتن از سوی او [illegible]
زان طلسمی که کرد او [illegible] … [illegible] بر رشید [illegible]
در زندان فتنه شکسته … خود ز زندان [illegible]
این چنین [illegible] … چو ز یاران [illegible]
باز گوید [illegible] … تا حکایت کم ز خود [illegible]
گر ز دانی [illegible] … هر که خود [illegible]
وا [illegible] … آشکارا [illegible] کسی
تن چو کرد از [illegible] … گفت از خویش [illegible]
وان [illegible] … تا درست [illegible]
وان پری [illegible] … [illegible]
گرد [illegible] … هر کسی سوی او [illegible]
ماند یوسف [illegible] … تا زمین [illegible]
قصه [illegible] … [illegible]
بار [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] پرسید … گفت [illegible]
گفت [illegible] … [illegible] از جان [illegible]
خواجه گفتا [illegible] … [illegible]
[illegible] جست [illegible] … تا [illegible] خویش [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … گفت [illegible]
گر بدانم [illegible] … گر [illegible]
[illegible] … [illegible]
خواجه گفتا [illegible] … آدمی [illegible]
[illegible] … [illegible]
من [illegible] … گر [illegible]
دل [illegible] … ماند [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … اختری [illegible]
باز [illegible] … او [illegible]
[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

و آنکه خواهد بس گره برگشود بسالها آمد که شد کار کرد
داشتم چشم انتظار بسی و ز ناآمدن سوی که کس

امش از وصل صد ادی بکرد بیش مردوان بیش
این نفس هم ز من اقبال نامه ...

سنجه بی پرده برگشاد هم برده و بوسی جو اکندی را
چون من این گفت عقل کام مرحبا بر من سعد مراد دوم

شاه و خود ما نشاید او نوبه عوا نرسد خواهد
کار دولت انس شه چو باد با بکر دد ما سد اقبال

آن شد ما نه بکردار گروهش همه ره بد شاه ماه ز بیش
اشه فرستاد در برجانش پیش طلب کرد و چو اجر یا ماعش

بود مسلی ز شهر مکه گریک از دو دوستی در یاکه
صد گره از کار برگشود بلند بر شیر امیر از بردبا و پند

نه بر آنکسی که عشق اللّه برد ای اکنون پیش یار ما
رسید بسر چشم بعید در رانک چند روری بیشه کار ماکم

در پس چون نخجیر شد باش هم درون مسل ساحت ما
داد فرمان که هم ز پای برسا بر گشته حقیقی را بدرست

بسته شد ره ری که بر جای جز همان روزی که ما
او بر در نشسته تا او آید حسرت کس دار سر و بر تس

... ما ... بگرد با خود آمد ره و حسرتی
دید شخصی که سر رسید تنها همچو ره ... در بیا رست

آمد ... دی شد و نه نکو کام بر کام ما بسا ... سبیل
چون نگر کرد و تو اندر ... بود زن ما جون کام کار ... ست

آمد و ما ... رسید ... کر ... شکر و ... بی ...
خواهد کسی که سخت ... ... سو و کی در کار ... نصیر

شاه ... دو ... من ... هم تا گشته در ... صد در ... هم
چون حال ... و عماد ... کم گوشه ... ... بجای ... ...

اگر هست ... که ... هست ... که ...
ره ... شو سوی شهر کار ... سیری ... رستم ... ...

... ...
رفت و ... ... با هم آید ... ...

چون ... کرد ... خواهد ... که ... ...
دار و دست ... گفت ... یار و ... ...

دو ... ... که ... ... تا ... ...
رشته ... ... سوی ...

... کرده ... ... و او ... ...
... ...

چون ... ... در ... ...
گفت ... ...

... کار ... ...
... ...

... ...
... ... هست چون ... ...

تا جهانی گرد مستی بندیت [illegible] | گرد و لشکر گشت [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] خود کشید و برد | مهر حوث [illegible] نهاد | [illegible] | [illegible]

مرد و زن باهم در آمد بنگاه | هیز مانی [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] بس از [illegible] | آن سخن [illegible] | [illegible] | [illegible]

رفت از پیش حضرت [illegible] | و انکهی [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] رفت و [illegible] | دوستی [illegible] | گفت [illegible] | [illegible]

[illegible] جهان [illegible] درست [illegible] | از کرم [illegible] آگاه | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] چند بود [illegible] | تا تو [illegible] | [illegible]

مرد گفتا که [illegible] | هم تو خواهی [illegible] | [illegible] | [illegible]

گفت [illegible] | چون [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

سبعه‌ایش کرد از چه آورد نیست   [illegible] زن کرد [illegible]
گر زنا باشد این [illegible]   که توان برکشید [illegible]
آگهی ده که با خبر از دم   [illegible] مادر کردم
هر دو گفتا که [illegible]   صد [illegible] ملک در [illegible]
لیک در خود نمود ایم   گر کسی [illegible] صاف خود بنام
گر نمائیم [illegible]   بر سرم جان زدست [illegible]
نغز گفت آنکه [illegible]   که همه هرچه هست دشمن
زن بد گفت کاین [illegible]   تا زبونی ز خلق [illegible]
جای آن باشد که [illegible]   نیست حالی جهان [illegible]
لیک احوال خود [illegible]   تا که گویی اگر [illegible]
خواجه کان کار را [illegible]   که مرا [illegible] زهم [illegible] نیست
لیک آخر [illegible]   نتوان داشت [illegible]
زن که در عقل [illegible]   راز پوشیدنش [illegible] بود
زن بد گفت کای [illegible]   زن بود [illegible]
هرچه [illegible]   جز نگفت [illegible] گفت
من که [illegible]   تا که [illegible]
تا [illegible] هر [illegible]   ور [illegible] خود [illegible]
مرد گفت این [illegible]   [illegible]
گر برون [illegible] دل [illegible]   خون خود [illegible] کرد [illegible]
زن که [illegible]   دل [illegible]
[illegible] وجه [illegible] آورد   [illegible] سوی [illegible]
[illegible] بود   راز [illegible]
گفت [illegible] که [illegible]   هرچه [illegible]
[illegible] در [illegible]   [illegible]
زن [illegible]   که [illegible]
آگهی [illegible]   گفت [illegible]
کار [illegible] شد [illegible]   [illegible]
[illegible]   که [illegible]
در میان [illegible]   در مقامی که [illegible]
بس [illegible]   [illegible]
دل چو آب [illegible]   [illegible] کشان
از گل [illegible]   [illegible]
با [illegible] در [illegible] رسید   [illegible] کار رسید
[illegible]   [illegible]
[illegible] نمود [illegible]   [illegible]
زن [illegible] حکمت [illegible]   [illegible]
از [illegible] کرد [illegible]   شد نهان [illegible]
مرد و ما هم [illegible]   [illegible]
[illegible] چون [illegible]   موج آتش [illegible]
خواجه سوی دوکان [illegible]   [illegible]
آمد آن خواجه [illegible] بار   [illegible]
[illegible]   [illegible]

بس بهادر گشت خاره سکالها تا برون آورد بعد جالها
جست ماهی تکه مشغول کاشتنا کرد باز نشتر جوشها

هر دمی زشتها با یح انکرو گرد باز را زدستی راثر
انحای که به تقریر باز سوی آن گفت

شرط اخلاص را بها بمانند باز با برده درمیان بماند
مرد شیرین زبان بیدن اسام زمرد حبیب و آنکه دیگر کام

دید چون ... کارسازی کجید زیرکت بیرون نبرد ...
گفت با زن که چون بهای سوی که با تو جنس باسی

فرصتی مبنی و مراجی نغر گرم در پوست در زدو ...
ره آمد زهر دری یکتا گو گوهی انکا ...

کالحه جفت تو لیش ... ناقد از ابد بده ...
مثل آن ربرشف بهای در نباید هیچ ...

این شکفت ارجه سر ... لیک ورش ازین سکفت
گرکسی خواهدش که ... در تراز و دست خواهد

زو برسس از بداید ... هست همتای ...
این ورق ... بار کوهی ...

زین زیرک مراج ... ره بکار بنهاد بای ...
تحفه برگرفت ... رقت جای که ...

تحفه را برکش ... چون دگر بار گشت ...
که ماند زد کهی ... زدمی خرده ...

ناوی از کار ... بر سید ...
هر مرط وصف کرد کالا بیل و آن کنج بیل ...

زیرد بالا ... گر تحفه موم کرد ...
کردش ... گر ...

شب چو شد ... صبح از ... بساط ...
حسن ز کار که کار رسید مرغ زیرک ...

چون نشل از کار ... از بی خواب سوی بستر با
صنم جان ... ور بکار ...

خواجه را در دل ... تا زمین ...
هر دو ... تار که گرد ...

خواجه شکفت ... الحه باد ...
مهم ... بار سکفت ...

چون زمرگفت گوی ... سخن ...
از هنر ... رفت کرد ...

گفت کای ... فیلسوفی ...
من زتو ... تا بر هم ...

بیل بر بی که ساز کرده ... که در ... باز کرده ...
هر جه ... هست جانش ...

لیک یک مشکل ... برسم ...
هر که ... ارجه ...

بار برسش ... تا کست ...
زنی بد و گفت ... که در ...

داد فرمان که ما [illegible] ... [illegible] | تا زمین بر [illegible] | گفت کای شهریار [illegible]

[illegible] همواره هم [illegible] | سره [illegible] | ان [illegible] | هر مرا وی که [illegible] | [illegible]

[illegible] دارم که [illegible] | | | [illegible] را [illegible] جلوه [illegible]

گفت چون شاه [illegible] | | | هرچه دارم [illegible]

[illegible] چون [illegible] | | | گفت [illegible]

[illegible] بود در [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

هر چه [illegible] | ساختی [illegible] | وقت [illegible] | ساخت [illegible]

[illegible] بود [illegible] | [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

[illegible] جهان [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] ساخت [illegible] | [illegible] | گفت خواهم چون [illegible] | [illegible]

[illegible] کرده [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] کار [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] که بود [illegible] | گفت [illegible] | [illegible] | [illegible]

چون [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | گر [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | که [illegible]

گفت [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

هرچه دیدم روز بینا یانست
از تست تا ... چ ... خواهد روز
تا مدت هیچ ره سخن زبان
گرد روش فراصیم بصیر
لطف کرد اولست تماشا
هرکه گفت جمله را خندان
با تماشای موجب سر آن
ریش بط خواست عذار
سوی ملک پدید فرا رسیده
بس که از خو شدی بملکه
دیگران را لوا مسکم عمر
ظلمت شب که مسکن
خط و خالی کرد نشان وارد
شاه گرد ریش مسکین موی
جفت در هوا نگاه چو رنگ
حور از راف شیدا ... ست
در رنگ شمع از ستاده
رخصت برج زعفرانی کرده
کف خورشید نیم روز رخی
شب سلطاره جنان ... بیت
شب جو گل کرده برده ...

همسر دم برگ بهشت
نگاهی را توان شناخت دلان
که نه هر دارا نگاهات بانان
که خمیرت است ...
از عکس چون نگاهان را
نگاه بر سما سرد ...
هر چه سود دست سود مشتر
بس بهر یک سپر و صد تیر
چون سد بار سیر فرا رسیده
موی کافور گوش مشکین
جز مشکینش داد با عمر
مهر اسیا بس تمام بود

طلسم راز شیدا ...
به دل ... تعاقب ...
این فسانهها که ... سیاهی
شده فرد شد ز حسرت آبادر
عصمت ماه رسان زنده
از شما دوستان نامیر
رنگ کرده چهان ...
هر سیاه ریخت شادمانی خوش
بعد ازین سادمانی یافت
گرد روش بهر دیگران
رنگ مسکین شعار عباسی
چون تر زر همان ...

تجارت نگاه میکرد
جز دم از سو ریا و نامهای
هر نمود ریه گوی ...
سخن روی بردن نباید
رحمت جهان شاه ماند
یا فتم ... ز خبر
شوان بد کرد بر بلای
بد کرد سوی جای خوش
ما ره دیگر ز سر جوانی
پاس مسک ... ورا
بر ورا ای حرج سماست
تا بکرد دست ماسید
مسک رنگین بینی با
با این فسانه شد ...
گل درا عوشش مشک
دامن کوهسار ریز
شد درا ایوان دربرم

خانه با حور جادوان گشته
رخ گشادن جهان فروزان
مانده حیران جو تنبدوان
گوهر امروز بر عارض خوش

جامه را سر کرد خدا احمد
هر کرشمه کاو نمود سو
باد در ره سرخ گل خوش
سر با بین جوان نگاه نهاد

رخ زعفرانی جوانان طلب
تا کی بود ...
شاه فرو رفت با سمان
دور و اندر سران ماه

دیدم بسوی مطبخ [illegible] | [illegible] بخوابید [illegible]
خوش رمز دو حرف [illegible] | گشته باس [illegible]

جاروبها را بسوی [illegible] | از دل [illegible] دلی [illegible]
در سر [illegible] | گفت خواهم [illegible]

ورنه برگو براستی [illegible] | تا که بود است در جهان [illegible]
از که آورده چون [illegible] | پدرم شاه بود [illegible]

ما در از خشم [illegible] | خویش اندر حکم خویش
گفت کاندیشه [illegible] | گر نهی [illegible] سال

گر تو اندر [illegible] آب [illegible] | [illegible] بر سر راه زند
[illegible] اگر [illegible] | که در آید [illegible]

[illegible] فرق شاه [illegible] | روبها [illegible] چشم آلود
گفت اگر صد [illegible] | [illegible] جز [illegible]

ما در [illegible] کرد [illegible] | بعد [illegible] گفت هیچ شود
آنچه [illegible] | هست [illegible]

[illegible] | گرده خود را [illegible] چون [illegible]
گفت رازی [illegible] | بشنو [illegible] اگرچه [illegible]

ور [illegible] | شد [illegible] رفته بود [illegible]
من جوان بودم [illegible] | [illegible] تنهاتری در دل [illegible]

[illegible] چون [illegible] | مطبخی در رسید [illegible]
[illegible] | [illegible] بر دست [illegible]

[illegible] | خویش [illegible]
هرچه در سرنوشت بود مرا | [illegible] عاقبت [illegible]

[illegible] در شاخ نوبهار [illegible] | میوه [illegible]
شد [illegible] | هر که [illegible] از حالت اندر [illegible]

رفت در خود فرود [illegible] | ور جهان [illegible]
جست [illegible] | ور خبر [illegible] دل [illegible]

شد بخلوت سرای [illegible] | بیزبان گشته چون [illegible]
چون گذشت از [illegible] | [illegible] دیگر [illegible] مستی [illegible]

گفت کای [illegible] | هم جهان [illegible]
[illegible] راست [illegible] | [illegible] راست [illegible]

کین همه کار [illegible] | [illegible] دانسته [illegible] بود
گفت [illegible] که [illegible] | دیدم [illegible] اندر

[illegible] | چون [illegible] شد
ما ز خشم [illegible] دیگران احوال | بودم [illegible]

[illegible] | [illegible]
گفت [illegible] | چو برابر [illegible] خورد [illegible]

دل [illegible] | [illegible]
بوی چون [illegible] | سوی [illegible] پهلوی [illegible]

گفتم [illegible] | [illegible]
[illegible] گفت من [illegible] | گویم [illegible]

[illegible] | [illegible] هیچ حال [illegible]
چون جوان قصه [illegible] | تا رسیدم [illegible]

ساقیا ده داروی مستان | سر در غیبت بهم شستی لبا | مژده داد شادی و گل | تا بود زردشت ...
دل [illegible] ... بهار [illegible] | پاره کردی انتظار آیا | یا حرف [illegible] تنهایی | یاد و خوردی کلک [illegible]
دوست کردی همدمی نهانی | بهر جستی زکار دانی | معرفتی که دید اندر تو | نقش برده [illegible] معنی
شهر زستاد بر دستان | بر که هم می درد بی فروز | همه به هم بستاد [illegible] | شاد و خندان باده نوش
چون می خندد کرد مرگ | و اندر می درد نهان | یار مشکفت مرکبی | داستانی اندر [illegible]
آنکه بود جانک [illegible] | یارکیت از دل خورده | داستانی اندر [illegible] | یار مشکفت [illegible]
کین می کادمی کم است درد | گوییا خون مردم است درد | در [illegible] رد [illegible] | گفت [illegible]
کین بره کوهی به تاک است | پرورش یافته زشیر سگ | سیر می [illegible] | یار گفت [illegible]
کین ملک نی زنسل آزاد | دائم از بخت مطلعی پدید | ملک اندر [illegible] | آنکه [illegible]
تا مران خورد کاید [illegible] | گنبد [illegible] | از آن [illegible] | دل یار [illegible]
بس که جوشش و [illegible] | سر خلوت [illegible] | هر سر [illegible] | تا ملک چون [illegible]
شاه فرمود کین بیان [illegible] | هر چه [illegible] | گفت [illegible] | گر [illegible]
هر چه آن گفته دل [illegible] | یار [illegible] | شاه ملک [illegible] | یاد [illegible]
برده بود [illegible] | نزد هرگز از [illegible] | صبح چون [illegible] | صحن کرد [illegible]
شاه در ماجرای باده [illegible] | تا بجست آگهی [illegible] | مرد خمار گفت [illegible] | برد [illegible]
اول آن باغ [illegible] | گور [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | زده [illegible] | گفت کان [illegible] | شیر [illegible]
تا [illegible] شاه | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | کو [illegible] | دل [illegible] | برد [illegible]
گفت کین بره بود در [illegible] | [illegible] | یاد [illegible] | [illegible]
رام کردم [illegible] | کره [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

... که بالاش بود ...
گفت باشه که من ...
... سوی عدل ...
خواندمان با ...
پس سر سند شان ...
ماجرا کرد رست ...
را د مردان ...
... که کور ...
نقش بستم که ...
... دهشان ...
... که خورده ...
... عقل ...
[illegible]

... و دمش ...
... هم مرجه ...
... یان را رسد ...
... دل کرد سان ...
... باز با ...
... خواسته ...
... کرده ...
... بنشستم ...
... ملسوی در ...
... که بک مای ...
... د بدم افتاد ...
... کرد ...
[illegible]

هست ... بارش و ... سوی ...   از دروغش این سوی ...   ده ... گفت ...   هست گفته ... سوا ...

گفت مسبوم این گران بار است   ور بر آن اشتر کار دو سوار است   سار ... زبان همه نیشان   هر دو سگ را ز پیش جا گرفت

آنگهی چون بداشت از غش بالا   جنگ در زد سگ بد اشتران   نعره برداشت ...   که نبار ... حلقی بر کاید

هر زمان سو بسو ...   بهر کالا همی کند کمین   تا کی باشد اشتری و ...   با متاعی ز نعره بار ...

تقریب و فسون و چاره‌گری   بهر بند از مقیم وار کرد ره   زان نفیر و فغان کرد ...   هر دو کشته وصل ...

گر دشان شد نه مرد ...   هر کسی گفت مثل و کم سخن   تا نهایت بران ...   که باید شد ... کار ...

کار عهد را ... کردند   داد انصاف را نظر کرد   کاروان گشته ...   کار ... تمام ...

هم بر آن اتفاق ...   حاکم چون ... شد ... سوی ...   ساربان تا ...   وان ... و سوا ...

گفت با نه ...   شاه ... ایران هر سه ...   اگر ... کجاست ...   در ... سید ...

گفت اول دعا ...   که بمان تا بود ...   ... را ز خاک ...   دیده بد ...

تا سر بر تا ... عمر   ورنه ... را بخورد   سالها شد که گرد ...   می بود ...

... ره با ...   بهره با ... سال ...   در ... که ...   چون ...

... بدن ...   روزی این سوی ...   ...   تا رسیدم ...

اول ... سیاه ...   که ... این سوی ...   ...   تا ... کردم ...

تا کنه کار ...   که دروغی ...   پس درو ... گوش ...   اتفاق ...

شد حکایت ...   کار ... است ...   چون خود دارد ...   هر ... رفت ...

ما اتفاق از دروغ ...   ... است او ... بود ...   بر در ...   خوش ...

این سخن گفت ...   بدشان ...   چون ...   گفت ...

... جوانان ...   سوی ...   همه شب ...   در ...

...   ... شد ...   اشتر ... گفت ...   ... ساربان ...

مردی آمد که ...   بر ... ماند ...   من بر آن ... شدم ...   دیدم و کردمش مهار ...

دیدیان تو که با روی ترحاب ... دکان یکی نهند سنگ‌ها ... تو آن زمان کین زمانه ... با تو نیز آن کنند که با دیگران

بود در سرت کاو ... خود مزین ... بس مهتری هست آخر از ... بار سر تو ... عشق ...

بر بزرگان ... است ای محتاج او لولو خورد و ... شاه ار روم کرد ... در حضور خودش ... کرد

روی در خورد کار ... خورده باز در میان آورد با شیخ داد ... گر ز طفلان کودکی باید ...

شاه چون کان ... پاک می‌شناسد ... سر ... رو ملک ... امید از ... سیح ...

شاه و ماه شد ... سر و بر خاک ... تنک ... ولی کور با ... شد ... شور

داد فرمان که ... ... چند ملک ... هر که ماند ... بود

پس ... تو شد ... گر ... شد ... شب

... شد ... در ... یاران بود ... ای

... روزی ... تو شد سوی ... کرد

تا ... یک زبان سوی ... گفت کای ... سر ... بی ...

زان ... یک طرف ... گفت ... کز ... گفت

دو ... گفت کو ... سوی ... گفت ... ای ...

... گفت ... تا ... عتاب

بار کعبه ... که ... هر دو ... ... را

... کام ... می‌بود ... تا ... موج ...

... گشت ... میل کرد سوی ...

... بر گل و سبزه ... چون ... کیست ... سایه

... ما زبان ... گفت ... با ... حسن ...

در ... گرد ... بود کار ... بود

گفت ... هر چه دیدم ... حسب ... سوی ... رد ... سوی ...

جانش از درون بو معنی بود مستی نفسش از می او بود زان پری [illegible] خواست کار [illegible]

خاک بوسید باده همی سالها گفت کای بادشاه عالم ما جهانت شهریاری تخت گیری و شاید [illegible]

آسمان مفرش سرای تو باد هرکه جوست خاک پای تو بود این کیم [illegible] گفت واله [illegible]

لیک فرمان شه جو رحمان آمد گویم ار [illegible]

این سخن گفت و بگشاد زبید وانکهش رخت [illegible]

گفت دنیی بر ورکار بخت بود شاهی شهریاری

در سراندیب [illegible] قدم آدم افسر بخشش [illegible] بها بود [illegible]

موسی بود [illegible] در جهد درکار دانش آموز داشت [illegible] میل [illegible]

در دل هرکه دید دانش کرد خاص کردش [illegible] [illegible] [illegible]

تعلیم کنند [illegible] کار شمشیر خود چه ساید هر هنر کاندر [illegible] رسید [illegible]

کرده بود او بسیار دانش [illegible] علم [illegible] جهان کشاد [illegible]

خواند [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

گفت اول با ولیش فرزند که مرا [illegible] بلند بعد ازین [illegible] [illegible]

[illegible] بادشاهی رونق ماه تابانی را آن نه [illegible] [illegible]

تا توانی [illegible] تا توانی [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] سود کار گفت جاوید باد دولت کی روا باشد از هوا خواه [illegible]

تا توی ملک برکسی [illegible] [illegible] خود [illegible] [illegible] جامی [illegible]

بود با [illegible] بود کی سلیمان [illegible] بود شد در ان [illegible] [illegible]

در دانش صد هزار [illegible] [illegible] خواند فرزند [illegible] خاص کرد [illegible]

به فسون [illegible] افسون داد ماهرا هی کند [illegible] [illegible] ازخرد [illegible] کرد [illegible]

گفت [illegible] کردنی شد [illegible] [illegible] [illegible]

هست هر یک چو درج گوهر بار   سمت روشن از سه آمد بهشت   گشته با هفت ملک تشدید   هر یک ماه و مطلع خورشید

هر تنی در نگار خانه باغ   که غزل خوان آن سرود نوا   [illegible] در فضا سبق آمیخته   به فسانه و فسون خواب دهند

ساختی درد وا بدر [illegible]   خوابیده سر از دو دیده [illegible]   عاشق بی قصد دل [illegible]   در خور بر مکان [illegible]

خانه با هوای شهر نگار   شاه را بر نگار دست نگار   گر یکی با نگار با شاه   نگار دگر بود [illegible]

شاه کین مژده [illegible]   میل طبعش [illegible]   رگ [illegible] نگار   [illegible] شکوفه [illegible]

تا فت از دشت سوی [illegible]   در صنم [illegible]   چون رسید [illegible]   گشت بالا که کرده [illegible]

بوی گلها [illegible] گشت   معرا بوی گل معطر گشت   [illegible] بوستان فراخ   میوه [illegible]

چون در آمد نگار خانه   دید هر سو نگار خانه [illegible]   [illegible]   جان [illegible]

شعله [illegible]   خاک [illegible]   هر یک [illegible]   [illegible]

[illegible] حیرت   چون [illegible]   [illegible]   [illegible]

در فضا [illegible]   که [illegible] خواستم [illegible]   ملک [illegible]   [illegible]

هر یکی [illegible]   بر [illegible]   دفت [illegible]   [illegible]

محمدی [illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

خواندن [illegible]   بخششی کرد [illegible]   او [illegible]   که [illegible]

وانگه [illegible] طالع   شد [illegible]

[illegible]   [illegible]

شد به گنبد سرای [illegible]   [illegible]

جامه [illegible]   داد ترتیب [illegible]   ماه [illegible]   خواست [illegible]

خدمت [illegible]   [illegible]   گرد [illegible]   نقل [illegible]

[illegible] شاه   تازه کرده [illegible]   [illegible]   [illegible]

شه چو بر [illegible]   گرد [illegible]   [illegible]   هم ز گل [illegible]

کاینه زند از برای جلوه نخست
هفت دختر ز هفت [illegible] درست
نقش [illegible] آمد [illegible]
هر یکی [illegible]

پیش بردند [illegible]
بار جستند کام [illegible]
با [illegible] خان رضا [illegible]
دختران [illegible]

شه روان کرد هفت نامه تمام
آوریدند جفت ماه تمام
بانوان را ببرد با [illegible]
[illegible]

چون قوی شد بنا [illegible]
گرد [illegible] بنا [illegible]
بر لب جوی مرج [illegible]
[illegible]

خاکی از خرمی [illegible]
دلکش و جان نواز [illegible]
جایگاهی [illegible]
[illegible]

پیر فرتوت را جوانی داد
مرده را آب زندگانی داد
چون بر آن کوه [illegible]
[illegible]

هرچه سرمایه عمارت بود
همه ترتیب کرد [illegible]
بس طلب کرد از در کار
[illegible]

خوانده معمار کار [illegible]
باز داد [illegible]
کار [illegible]
[illegible]

در [illegible]
[illegible]
از زمین [illegible]
هفت گنبد [illegible]

آن عمارت [illegible]
[illegible]
بود [illegible]
[illegible]

[illegible]
خلق را [illegible]
[illegible]
[illegible]

شد [illegible]
مرد [illegible]
[illegible]
[illegible]

و آنکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

هفت گنبد [illegible]
گرد چون [illegible]
هفت [illegible]
[illegible]

[illegible] آسمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
چون [illegible]

[illegible]
[illegible]
و آنکه [illegible]
[illegible]

و آنکه [illegible]
[illegible]
و آنکه [illegible]
[illegible]

و آنکه [illegible]
گرد چون [illegible]
و آنکه [illegible]
[illegible]

هفت گنبد [illegible]
جا در [illegible] هفت [illegible]
هر یکی [illegible]
[illegible]

چون شد آن [illegible] تمام
باز کرد [illegible] بهرام
کار [illegible]
[illegible]

آفریده [illegible] کار [illegible]
[illegible] آفریده کار [illegible]
از صفا هفت گنبد [illegible]
هفت گنبد [illegible]

نقش‌بندان نگار تصویر ... در خور تو نگار شد تقریر
نقش پرداز این کهن پرگار ... نقشها را جنبش که ز کار
که چو بهرام گور دلگیر ... لی به‌ی داد کو یارا زور

آن چو مستی شاد زان مگر ... بود بر تا در ره بسته مسیر
تا بر آن کو نشد که بهره عصر ... خفته بر حفره نامه‌ی سوی حقیر
مهتر این که او نگار ه ... حاصه بود نه بهره حد شاه
زان دو بدن بدست و تنش ولود ... مانده گشته و اندر سود
هیچ کس را نبود در سر چتر ... که دمی بر کند ز تیشه دلبر
کارداران شهر و لشکر ... اگر شان نبود عهده همه حر
در رای حضور بر شعر خوش ... مانده بود نه سر فکنده تیش
هر یکی را تأمل قصر بعصر ... کز لطایف و کفایت و تدبر
چه بود چاره کز این بگشت و را ... از دها سوی لیح کرده ته
زین مطالعه و کوی میکرد ... چاره راحت جوی میکرد
بود منبر که بود تمامی ... در سخن هم جریده هنر را
عیش منبد ره موز ست ... چه مانده بود ندر مرد و درگاه
دانی اعمال که گوش شتر دور ... گشته بود اختر سپهر دور
دید و ترتیبی او و لولا تصاغ ... در همه کار رنج نهان کار
حل این مشکلات دانا نیز ... کس همه را خطا ص بی تا
صنعت و حرف سر زند ... زانکه نتوان شمرده چنبه
سر بسر دانش و معانی او ... در سری که کار رعنائی او
در همه ملک شهر شتر و داد ... مشکلات و رازش داده
زان اشارت نگار کار ... صنعت کشور مطلع و ما
با وشایان سرق و پیاپی ... بند حکمت اسکار و ما
هر که را یار بس یک اشارت ... عیش چوگان او چو کوی دید
ور کسی ز کشته باره رو ... سر او بیش از او رسید پیش
چون ز صحرا نوردی ام ... مصلحت را کسی دید دام
با خود اندیشه بود بسیار ... خواست لوح صواب حرف
و آنگهی گفت با سران سریر ... که شما که رید اری یدکر
چند کاتی دین که بیش ... مصلحت را بیارید پیش
تا بهر دانشی که من دارم ... عزم همه را عیان کردم
همه گفتند که از حضرت ... قسمت که هر یکی که گفت
چون به رفت مرد کار آگاه ... سر اندیشه را گفت پیش
تا چه دارد که او در راه ... تا مگر زنده را سوی حرکات
سر دو اندیشه یک شبی بیام ... خود ز حضرت عزیزت هم ام
با هدا دان که شد نهانی ... کامران گشت همت دستور
حسرت دانای کار دین دقا ... بحر شناخته ز حرج مانده
بوده در سن تیر و آهار ... هم سخن گوی هم پیام گذر
دادشان یادگار رهایی ... در خور هر یکی با جوران
چون مشاعی که بود مستعلم ... هر کس از خاطر دمد در قلم

چون شنیدی جواب پرسش ما بارشان نغمه زدی پرده گوش
کاروان خسته بار بستند رسته بر بسته بار بستند

این خبر شهره گشت در آفاق کز جهان جادوی بر آن طاق
کامد او دست سوی [illegible] گشته و باز زنده کرده

دختر سرمهر دهقانی است خانش در خور سلیمانی است
گفت کوی بهرگران [illegible] غلغلی در همه جهان [illegible]

اعجب کان نگوش کیهان هر که در گوش کرد حیران
از بزرگ مندکان در کاخ باف و [illegible]

زان خوش پاک بود بهرام ربن چهر در دست مانده ام
با عدل داد ز [illegible] سرو [illegible]

چون مانده آن تماشا [illegible] رفت جایی که آن ساده
[illegible] چشم آمد [illegible]

گفت بهرام کار نو دارم که هنر باشد چشم ابرام
هر مباشی که هست در بازار [illegible]

تا زمین را که آن همه دود بود شه بهر شکی بهرام
زان تماشا که در [illegible] جای جوالان [illegible]

گشت بهرام شیر گیری تا که در راه اهوان [illegible]
چون ره داد اهوان [illegible] [illegible]

اهوان رمیده باد [illegible] بای بوبان در آمد [illegible]
چون سوی خویش [illegible] [illegible]

در زمان کان [illegible] همه گفتند کوهی مرد [illegible]
چون دمی دید با بهر [illegible] ساخت [illegible]

زان [illegible] که [illegible] زنده را گشت [illegible]
دید شه [illegible] [illegible]

لیکن آورد همچو طراران بر که عمر چو بید ادان
کین جهان [illegible] [illegible]

کاروان گشور ری بود که از او کاروان [illegible]
در شکر چند [illegible] گفت [illegible]

[illegible] کان در شهر تمام بود لیک بهر [illegible] بهرام
شاه گزیده [illegible] [illegible]

و آنکه او مرده زنده کرداند [illegible]
عدل و انصاف [illegible] هم چو داد انصاف [illegible]

جوهری کو گهر [illegible] راست آمد [illegible]
شاد [illegible] [illegible]

دست زد بر تیغ [illegible] رفت [illegible]
داد منزل [illegible] در [illegible]

زد در [illegible] [illegible]
بس بصد شادی [illegible] پا در [illegible]

دل که [illegible] [illegible]
زان [illegible] سوی [illegible] هر که در گوش [illegible]

زان عجیب که داستان [illegible] داستانی [illegible] زبانی بود
شاه [illegible] [illegible]

زلفش چون نهاد بر او | جان زدش بر روی [illegible] | چون نکهت گل و سرو سهی | رومی کلاه [illegible] شکن
ماند حیران که این چه کار | و اندر آن دیدش از ان [illegible] | این پری از کجا پیدا شد | چون پری هست چون [illegible]
خاست از جا [illegible] | رفت در پیش او دست او | گفت ای جسم پدر [illegible] | گیتی تو بدین لطافت و نور
کی [illegible] پری و یا مردم | خبری ده که با خبر گردم | مشنو یک دل زنگ دلی | دا سر روز دمی بصد خجلی
گفت یک یک [illegible] | قصه خویش و قصه [illegible] | چون شود مهد باف [illegible] | کان درست از چه [illegible]
گفت از بهر کار [illegible] | شرف من [illegible] | چون تو ما بنده خداوند | ایمن بد [illegible]
گر قناعت کنی [illegible] | جا هر چه منم با [illegible] | دولت راست [illegible] | دل ایدل نیست من بدارم [illegible]
منم [illegible] | خوا [illegible] | چون [illegible] | [illegible] درستی و [illegible]
گر چه [illegible] | [illegible] | [illegible] شناسی [illegible] | [illegible]
[illegible] | شب [illegible] | داد [illegible] | [illegible] فراوان [illegible]
خواجه [illegible] | بر [illegible] | گر چه بود [illegible] | گفت [illegible]
خواست [illegible] | [illegible] | چون [illegible] | [illegible]
[illegible] | از دل [illegible] | [illegible] | خاصه [illegible]
[illegible] | گه [illegible] | چون [illegible] | خواست [illegible]
[illegible] | دعوی خویش [illegible] | چون شدی [illegible] | [illegible]
لاله را در [illegible] | سرو را [illegible] | [illegible] | سایه [illegible]
[illegible] | راست کرده [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | چوب [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | آمدی [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | گر شدی [illegible]

کلک تیره برا ستیان کرد	کو بیاید شه راست سوای
من که با تو کنی ز رستم خویش	بیش خوش با بهمن خویش
شاه را تیره کرد کهسار خویش	زعفران رنگ گشت گل ...
هر کرا بر دوش رنگ بندست	داد زندان لطف راکیه
شیر کردی مکش که در محشر	کشتی از شیر شرزه امیر کبیر
کر به تیز رفت به یار خست	زد او که جوش ...
شد شده و مار هی پیچ نماند	از دیار که گشت و کیچ ماند
هر که شد راست گوی ...	زد به هیچ زبان چو در ...
پس قصیده جستی بجا ...	راه عشق اگر رفت ...
پس کرده بر سلطان پرسش بود	مور و عرس ما که پرسش بود
با که ابرک گل نگار بود	چون نشود چون ...
می نمود اندران ...	گفت و کرد ...
هم بود دشمن که تا نشود ...	چون سم آهو ...
خانه ندید کس ...	تاره کالمان بهاری ...
بیخ ار شبانها سپهر	می کان ازمیان ...
آمد آن مرد ...	همچو مهتاب کو ...
بود دهقان جوان زاده	هم بهر شه و هم ...
ستی گفت ...	کر سپهر و زمین ...
طرفه بر نظر ...	دست او شد جوار ...
کو ...	مرغ جانم شده ...
... دیده	دامن از کار ...

اکنون تا بی که راست ...	مسنها ر از دستها ...
کالبد ...	شیر زان شهر ...
خوش صفرا ...	رحمت ...
گفت کای درجه ...	این چه ...
من که کارم همه ...	کری ...
این سخن گفت ...	او فلک ...
با شبهای ...	شو آن گفت ...
ماندی چوبت ...	تشنه و غرق ...
پس که ...	سایه خوش ...
از کب تا می خار ...	مشکل ...
کس نه ...	سایه ...
زان ...	کرد ...
قدری چون ...	کار ...
آن دمی بود ...	کار ...
مرد مان ...	خواهد ...
در شد اندر ...	در ...
کرد علم ...	تا ...
فیلسوفی ...	در ...
باز دانسته ...	...
و اعتمادی زمانه دیده	کرم و مهر ...
... برده	مهبار ...

بخشد آنگاه زیور ماهی — زان او ماه بیخ بهرامی
چون به تیغ خویش گشاد کمند — دید بیش زبان کمند فتراکش

دل از ان ادبی بیابانی — وین نبت کرد در رمد درست
بعد از ان چون برون آمد — کم رسید بی رسید در آنان

خسرکو ... ده سال جهان — که بدان زبدی زرد بالا
در کمند بیش بحکم بستی — بازگشتی و شاد بنشستی

گرم بر زد نشان داغ دهی — خط ازاد دست همان گوی
که زر جستی و برانگیخته شدی — بنده داغ داد شاه شدی

چرخ ازان گور گیری بهرام — گور خوان زمانه گردش گام

دو لبسی گورکان نشانی یافت — عالمی داغ گور خالی یافت

ما درین کهنه گورخانه نیست — گورخوان هم ز داغ گور نجست

با مدادان که این عجائب نوشت — مشک شب را بهم درگاه

شاه بهرام هم بعادت خویش — توسنان سکار حسرت کش

اشقر خاص زیر ران آورد — زر به دریا دو مهر کان آورد
تا رهی را بهم شکار خوش — کرد همراه با شکیبی خویش

شاه بهرام ترک بهرامی — کرد صید بیش بصید دلان
هر دو آهو برهنهان برانگیزید — صید بویان بصیدگاه شدند

یک شبان معتکف شد گشت — آهوان همز و ز دشت
گفت باید بدان شیر اندر — کاهوان سوی شیر فرار

هر یکی را ز تحاج جم — کاتب ادکنی که من گوم
گر چه نیزه بحکم بر درست — آنکه حکم است حکم ان درست

مان دلیری که گرد نام — گفت باد به سری بهرام
که ایشهر چون بحر در — که کنند آهو آرمان شیر

لیک چون شیر صیر ان تیر — هر دو رائی بود ز پیش گزیر
بارگونه از رم بدایش است — هر یکی را حسابی دیگر است

سهم بر سهم رحمت ساختی — گفت کین چو آتش از ساختی
ماه کی زین را سوی بند — گر شود ماده در رزنش ماده

شاه در بافت خرد که بهی — تاخت مرکب هم عنانی او
تخم یک دو سیاه آموز — بید زان گونه کو ندارد خبر

حربه بر زن او بد افشاند — که ازان زن ماده فرو ماند
کار چون زن بیاکی آمد ... — سوی ماده که رکن ... یافت

دو یکی آمده باهم هم بست — عکس برابر روانه کرد آن
هر دو در سر جای ... عرق — گرد و بیخش برنده گرد ...

زان دو شرط هر که در جوشن — گرد شاد و ماده بار گرد
گرد چون چو آتش ... — باز داد انصاف از همه در جا

با تحسر داد ماه توش — ای کمال تو عقل بند زبان
ای همه قدرت خداوند — جا در و گی بود به سر مهدی

رنگ و بویش نگار بکار | این بدل دردی بود انکار | کامتی در خوشی چو [illegible] | هوس اگر ز عشق مجاز
بر جو تاریخ نو لباس [illegible] | سخت رسته ز صحبت گل | روی گلرنگ و داده گلزار | دهن تنگ و با شکر هم تنگ
سر در آورده ابرو نقش نگار | چون مغنی که نقش نهار | سر طرف کابروی [illegible] | آر ز رویش هوس کم کرده
چون بدید بال چشم کرد نگاه | برد همدرد و روند و دراز | [illegible] را سر زده [illegible] | خمهائی دو زلف بیمار
نرگسش دود باشد چو غمزه [illegible] | لعل او راستی و غمزه [illegible] | نیم در دید خنده ز [illegible] | گرد و تعلیم [illegible] مجلس
سخن تلخ در لب چو سیاب | هر که را داده عاشقی [illegible] | لعل او کرد بر شکر [illegible] | شهد را داده [illegible]
خال او که مرا ز برده درید | عالمی را نکند یک خرید | گیسوی [illegible] بر ناز | داده بر دست [illegible]
تنی ز رنگی در روبرو | پای تا سر همه لطافت | رنگ نمود و بر دل لطف بود | همچو [illegible]
خواستی در پوست [illegible] | همچو می در زجاجه حلبی | در تماشاش [illegible] | همچو مستید [illegible] جام
رو بسوی [illegible] | اهوی [illegible] | داشت میلی تمام در [illegible] | [illegible] صد شکر کرده بوده
بود در کار [illegible] | که نبود از [illegible] دگر | آتش تیز چون محک کرد | خط گوران [illegible]
ور ز آهو [illegible] | [illegible] | ور شدی [illegible] | رخنه در ناف کوه کردی
راستی با یاران [illegible] بود | که کمانش کمان رستم بود | [illegible] | [illegible]
ز غمش چو صید [illegible] بود | با دگر وحشیانش [illegible] | باد چو [illegible] | [illegible]
گور [illegible] | که شدی [illegible] | گر چه بود [illegible] | [illegible]
[illegible] | جره [illegible] | باد پای که چون بکام [illegible] | [illegible]
در برا [illegible] | [illegible] دست و پای [illegible] | [illegible] | ماندگی را که [illegible] درد
شاه چو [illegible] کرد [illegible] | داد [illegible] | چون [illegible] گرم کردی | گور [illegible] گرمی اندر
بس که [illegible] | که نشد [illegible] | گور گر [illegible] نیرومند | [illegible]
چون ز [illegible] | دل جهان گشت [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | زنده گیرد ز [illegible] | [illegible]

یارب ز روسی رهائی
گنج نمای این خزانه ای
کار نمای جهان بهر است
در پس رحمت بدکالی
سرکشان را به تیغ دادش
شرق و غرب جهان مسلم
در رعیت فکند سایه و داد
ایمنی مسلا شد ممالک
سوی گیتی ره مهر گشت
شد عدل کرد اسلام
کاروانی شد روی
عشق پرور دو کام دل
گاه با مستی زبان مو
مستی ار بعل مانی جاکند
روز با شب در رخ تمام
شام صد فتن علامی خسید
در مجلس و مشتاق
کس به یاری تو در رکه دیگ
خاصه زبان همه پیرک
اصفهان راحتی ز رنج خشم
بس که کردی بهر دلی ام

او چنانی بد رحمت | خسروی را نشان کار کرد
سرکشان را ز خاک آتش داد | مخلصان را ز مهربانی
گر خلاف رضاش شد | گر رود ز خلاف رسکرد
گر جهان بس پناه نشود | ز آن بود ز عدل حیرت
گر ستم گشت روی سپهی | کشت زاری کشت عدل
چون زمین گرمی گر آمد | چون زمین گوی گشت صلاح
سنگ را ناز در آن کار | هر کرا دید در خوشی
پیر خرد مند و آسمان | شهد و ملک چون ساغ
باده هم خورد که می | چون بیاد و صلاح برد
صف رند و مرد را به | گر نشود مرد داد
الحمد لله که آن شد ره | چون دل اندر زر آید
جز زر افشان سر بودی | دور خلوت لب زر بود

یار را مدت اشنائی باد
از خزانه حسن گشاد در
چون شد از نور دهان
کار عالم بروز گرفت
گرد هر دست دوستکانی
هر خود با انسان یاس کرد
شهری سود و روستائی
کامی باشد کو سعد گرفت
برف در خاک باد کهنا
باده با شعل رز و سر خوش
ده دل ز رخ دل بیاده
صنع زر زر شکار کرد
گر به ملک حکم کردی کوش
سرودی خزانه داد
درج آنکس که بحر بس بود
گفته هم باشد یکان
شاه کی اندر دو موسکان
دور بودن دی ندیمت
افعال زیر چرخ کبود
گلشنش چون سواد مشک
بسیار داغ اصبوری

عدل او امیر را نام | دیدش گر صلاح کودکی

زن که از شرم خود کند پروا   عصمت وی بس است روی ورا   گوشه گیران مستور ناکام   گر چه کردی [illegible] کام
زن که در کوچها بنگ باشد   زن نباشد که ماده سگ باشد   کم دو ماده شیر خورشید نام   گر به باشد چند با [illegible]
لیک پنهان چو جام را بوی   حجره باید چو مصری [illegible]   زن که در روی [illegible] بود   نه فلک گرچه [illegible] بود
رو زن از خود چو چشم سوزن است   وانکه ماه [illegible] شد [illegible]   وانکه نظاره بهر سوزن خوش   به گهر باید [illegible]
رو نما شاه روزنت [illegible]   سوزنت چشم سوزن تو [illegible]   گرچه گوهر ز سنگ [illegible]   سنگ مردم [illegible]
نفس مردم چو باده کرد بود   سنگ زن ز بر سنگ مرد بود   مرد کرد از خوب تر است   خوب کرداری [illegible]
هیچ کو نیست [illegible]   تا نگری ترنم [illegible]   وار [illegible] که [illegible]   روی این حسرت [illegible]
وف شان [illegible]   فتنه را بانگ مشک [illegible]   اکر او [illegible] ساده بود   در نهانی [illegible] باده
ذات بی [illegible]   با همه طاق باش [illegible]   تو فا با حلال [illegible]   نفس [illegible] حلال [illegible]
از عروسان [illegible] دارد   راست کوی و راست کار [illegible]   خا [illegible] ز [illegible]   در [illegible]
مرد اگر یک [illegible] کار کند   زن بلا [illegible] کند   چون [illegible]   حلال [illegible]
[illegible] کرسی [illegible]   با جوانمرد [illegible] جوانمرد   دل [illegible] رخت [illegible]   گره [illegible] باید [illegible]
گره [illegible] خود [illegible]   دست از [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible] که [illegible]   از [illegible] روی [illegible]   حال [illegible]   [illegible] حال [illegible]
حال چون نقطه [illegible] شود   هم یکی قطره [illegible] شود   [illegible]   [illegible]
چون شدی [illegible]   نقد عصمت [illegible]   حال [illegible]   حال [illegible]
[illegible] آینه [illegible]   [illegible] آینه [illegible]   [illegible] شانه [illegible]   شانه [illegible] شانه
[illegible] که [illegible]   با [illegible] حلال [illegible]   بر حلال [illegible]   در حرم خانه [illegible]
در همه کار یار در همه جا   مشرف [illegible] خود [illegible]   گر خدا [illegible] کند ز عصمت [illegible]   [illegible]
ای خوش [illegible]   گر [illegible]
[illegible] گردن   [illegible] گردن

گر بود با فقر خوانه باز	دانه اندیشه مرا بر داشت	ور زر دانش نیابی تحصیل	هم با فقر نشود خرسند
چون از من جاهلی بروا	گردم آغاز این صحیفه	رو برس گر من آمد این بنا	سازمش الحان که بانیا
وان دگر پایه پسری که شوکت داد			آن خدای بود خدایی داد
ای زبخت تکیه بلخ			[illegible] بنام هم مستور
ماهیت از صفت بر سر سعود			روشنی چون سه چهار ده
کاش با او هم بچه بودی	در رحم طفل هست که گر	تنگ چون داد خدای ما	با خدا داد کامی سرکرا
من بدبختم ای بدادن داد	کاو بچه داد و داد بالا دوان	پدرم هم ز مادر است آنچه	مادرم پیر و حسرت آخر
مرحبا داد بس سپیده نشست	هم در اول صلاح آن فهم	گر نبرد ز صدف نهایت	قطره آب مار آب سپید
دانی کشت کی بیاید	آسمان بی زمین چگونه آید	چه بدر ملک است شد معلوم	چون مسیحا ز مریم معصوم
[illegible] بی مادر چنین وجود	ولدی را نگفت کس نبود	بی نفت را بحال من	که هم مادر و هم فرزند
تو بدین پایه گر نصیب داری	گر نهی پا به دیده جا داری	سر برآر از مبارک اختر خویش	کی مبارک بری ز جوهر خویش
آنچه نفس تو با صلاح	چون ز جوانی با صلاح بیست	گرچه خردی کشتن ولی	[illegible] اختر برگ زردک
تا برد در بر ز حکمت کوه	خرده چند کوه مستور	از عروسی سوی خود نگر	عصمت خواهم دائم
از صفت [illegible]	جهد بر طاعت خداوند	تا توانی خدا پرستی کن	ور نیابی خدای پرستی کن
باید همچو دمه عزت	باش چون جسم جوش	سنگ پای طلب کنی در تو	باز پا بس بار سای دو
کرمت سالک کو مرغی بود	به زر سیم زر و زری بود	پاک تن پاس هم جواب	ملک با کوه نرم جسم
تا بری همچو مهر در سر سوی	از سپهر چار پرده بکوش	کوشش کن کشتن جوانی	مرده باشی بزندگانی خویش
تا من از زندگانی نوبرانه	از پس مرگ زنده گردم باز	زن جهان به که مرد روی بود	تا زنان را ببرده [illegible]
زن که از مرد و مرد [illegible]	[illegible] و دوک [illegible]	گرچه باشد فراخ [illegible]	تا نداری ز دوک آمیک
دوک و سوزن [illegible]	[illegible]	[illegible]	رو بدو [illegible]
با [illegible] کن اندر سوی	[illegible] مثل حصر در [illegible]	سرت از شرف [illegible]	مقنعت بر سرت کلاه [illegible]

سرکشی رقم را که کردی نشر / دوختی دامنش ما حشر
هر جریده که ساز کرده ثبت / دری از لطف باز کرده

سکه معنی از چهار سواد / کردی آراسته چو سبع شداد
چون عنوان نجم آمد حرف / تا چه کشید خواهم ظرف

وادی اول که کند دوار / در شناسی ز مطلع انوار
کردی آنگاه با نشاط تمام / شهد شیرین به چهره [illegible]

بار دو ز عالم خرد نسبی / تو ز مجنون و لیلی آگه شدی
بس دو تای بر دری ز ترک / شرح [illegible]

وز این زمان که جواهر الکلم / می نگاری صحیفه تحتم
گوش کرد خط حبان نویسی / که فرو آید [illegible]

کاو لیس نکته که چه حسن بود / آخرین بهتر از نجت بود
مرد مرشد را که انفس کند / آن نکوتر بود که [illegible]

حرف طفلان بریک از گروه / سخ سفینه به اید ار سفینه
عمر بسی کشش درود و کرساز / هر چه بسته لطف [illegible]

من که رو کردم این شاه نکو / آمد از رخش درد نکوش
دل نهادم [illegible] و الا / کار من از [illegible]

برکشادم حریف چاره زانه / گشته از نوک کلک انداره
با تنها از [illegible] / کردم اندر دل [illegible]

از سخنها رحول و رنا سفت / آن قدر گفته شد که نتوان گفت
پس از این ما و [illegible] / من [illegible]

این ورق را چنان که تحریر / که نباشد در زمانه نظیر
گفتم اول نقد [illegible] / نکتها [illegible]

وز طریق سخن سرای کهن / هر چه دیدم ز قصها که کهن
دل [illegible] / ساخت [illegible]

حق گشادم و سکه چیدم / حاشیه را نمونه [illegible] دیدم
جز [illegible] که حقها [illegible] / [illegible]

وان مو دا [illegible] / وان برا [illegible]
وان که [illegible] / عشق خوبان [illegible]

یک [illegible] رسانیدم / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] که بوی هم باشد / [illegible]
هر مثالی [illegible] / [illegible]

وانکه [illegible] / گفتمش [illegible]
وانکه باشد [illegible] / خواندش [illegible]

وانکه [illegible] / نیست کاوری [illegible]
گویم [illegible] / از [illegible]

هر [illegible] / دو رستی [illegible]
هر یکی را [illegible] نام / [illegible]

[illegible] / هشتم آن [illegible]
بس [illegible] / نام [illegible]

تا کسی کاندر و کند رباید / [illegible]
[illegible] / [illegible]

نیسز دو جب گرو یادگار
گر پذیری مراجعت حسابیست
باش با همت حج کنی
دولت را بکام یابی
شبی از روز ستمی جو شمر
هفت و برکرده با چهار
بر گشاده هوای ...
... ت از باغ برده باد خزان
جنبش باد ها رسید سر
نخل بن چون مسیح در گهواره
دیگر بیان زود دیده سرم
خاطر من بگوهر افشانی
... پروردی کرمی کشاد دلم
نفسی روح پرور معزم
دل متاع گزیده می افشاند
کامد آن همه نفس جانی من
جبهه اختر خرد بر نور
آدمی ... زنی ...
گفت ای جادوی طلسم اکبر
کاهگر ستم چو کمند بود
بر دو ها اندیشه را عالم ...

نی حلاوت بشهد داد
در کدارش خود دارد ... الست
در جهانگیری و جهاندار
گردنا کامی از جناب ...

باد نورد رزم رزم ...
تا بنگاه در بهار بهشت
خاص پار گشته مریم وار
بر گهر کشته دامن مریم
دو افشره در او ...
همی گشته ام ...
تا دگر آن دمید ...
مشتری را آسمان ...
تا قدسیه معانی من
فروز نوری که چشم بد ...
مسور نی مردمش ...
هوسکاف از زبان ...
صید عطارد ...
که نکو بوهم دوانایست

تنگ از دکه حسرت ساست
... رداین بحکم ...
از آرزو صید فویدر ...
بحث سکو ... بار تو یاد

گل ز شبنم پر ابریشم شده
من در او ام کعبه دل ...
گشته گلگل کشیده سینه من
گوهر تم در گرفته تنهاست
اوج برگشته ...
گشته ...
طائر شکفت ...
من رسا ... طبع گوهر ...
همهم معنی نام ...
باسید ... اندیشه ...
نوال ... مرادی ...
چون شو و خامه ...
از هنر ...
شاه معانی که راه ...

هر کسی قدر خود هوا خواست
تو کرمی گرم کن و بپذیر
بو آرزو با همه در آغوشت
تو بر داری نگار ... بیاد
وقتی از نوبهار ...
ماه تابان شده جهان پرور
آسمان را کرده ...
پرده دار در حریم شده
گل بر دست و جام ...
تو داده برون همه ...
شمع با تنی بگوهر ...
گرد بستر ...
روی کاغذ نگار ...
...
سخن نکته ...
چون علی ...
نکته بر کشته ...
در گهر ...
جان بر قفس ...
در فکندی عالم ...
هش ساز ...

بس که نصرت شد ز گردون | آمده پای ذر آسمان | اثبات از چند شد
ابر باران همه زبردستی | گرده در پیش و پست | دست یاری نور
سایه مهر تو سکسه پناه | در بل عفو تو زده نوش | بوده در باکف
مهد گردون که دو الامان | مهدی آخر الزمان | عدل سرمایه تاج
سحر عدلت از رعایت | گرد راد داده اشتی با | بزم و رزم تو
چون هدایت سر شاهی داد | حکمت ارما و ما شاهی داد | که ما سود داری
خار رزن را بر افکنی که در | خار کن را کنی نهال | چون به سلطانی
بر ستم کش ز عدل کم کنی | بر ستم کار ستم کنی | عالم آسوده
چون بی صاحبی توانگر | کام شاه چون کنی | با دل
حکمت جود آسمار کار کند | اول از معلمان | لی همی
تا چو عزمی بود لوای ترا | عالمی حسم جود | شه همه کمری
مردم از بهر آن سود برآید | گر کند کار ساز | خدمت
تا نوالی بدین بود | گر تو دعا | بعد
سر چون مور | رشتن | گرچه در بند آهنی
گرچه مهی | در اینکی و همت بود | در چه کس
اجر آن داد | که تو چو سر باشی بود | و در چه صد پاسبان
با چنین پایه کاستوار | پاسبان تو هوشیاری | پاسبانی که
چون دراتی بصف | از تزلزل نشنیده | لشکر
لشکری کز عدو داد کند | چون سلطان بند | شاه
در صف رزم | لیک مدبران | گرچه برنا
خسرو کریم کشت | دولت و تخت بدگوی تو | حسب بدار گردون

همه سیطان کشش و دیده ام | ور روشش بر شوا مهاند قدم | کنده و دارست از پی تسبیح | غلغل افکنده در عراق مسیح

بر شرارش شرح سخته | لول شان عوض شر و تحده | ملک وحدت بنام ابتیا | کنده حسن و علام السبت

نام من زد اسود کشتنا | اشتر من در ممار اشاباد

مشتری گوست کاردان سعد | دانش سوی من [illegible]

گفت کای در صمدر [illegible] | گفت بار ارکان در [illegible]

آتشش طبع باد و جاوید | [illegible] اگر [illegible]

آدم ما [illegible] درشین | سوی گرد و [illegible] | گوهری ده که [illegible] | در خور نوش [illegible]

کای که [illegible] سماوات | گهر دخرد [illegible] | گفتمش کای [illegible] | و همت گر بها [illegible]

گفت [illegible] بودم بها دارم | هست دیدار [illegible] | من چو سرامنش نظر کردم | حقه را مهر [illegible] بر کردم

[illegible] | گوهر [illegible] | جسم [illegible] عالی [illegible] | اسما [illegible]

ساو [illegible] | سایه [illegible] | نسب [illegible] | دین علا [illegible]

[illegible] | از عرش [illegible] | عکس [illegible] | سایه بر [illegible]

[illegible] | شمع [illegible] | او چو [illegible] | ابلق [illegible]

[illegible] طلوع کرد [illegible] | عرش را [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | گو [illegible] | [illegible] | فوق [illegible]

[illegible] | [illegible] | صبح [illegible] | ماه [illegible]

فوق [illegible] | پرده [illegible] | صبح [illegible] | [illegible]

ای جهان [illegible] | اسما [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | همه اصل شده [illegible] | آسمان گرد [illegible] | نسبت [illegible]

گندمی بود رهزن آدم را | خواجه نیز بود مرهم را
رهزن آدم گر رسول والا بود | نه کم از آدم و مسیحا بود
گفتم اکنون ازان نعیم جلال | خواجه مدح بی‌مثال
غوث عالم نظام ملت و دین | قطب هفت آسمان [illegible] | ره بپرسش [illegible] محمد نام | زد [illegible] برای محمد کام
صوفی در شعار صوف سلیم | چرخ اطلس [illegible] کلیم | در قدم [illegible] | [illegible] از [illegible]
قدمش را که آسمان [illegible] | تا به خطو [illegible] قدو وصل | از کرامت [illegible] | و [illegible]
سعدی از سر [illegible] | حظ [illegible] سعود | هر دم [illegible] | [illegible]
پاک [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
شرف آدم [illegible] | نایب مصطفی [illegible] | [illegible] | [illegible]
کاردان ممالک ملکوت | مشرف کارخانه جبروت | پادشاهی [illegible] | خواجه [illegible]
[illegible] نورانی | زاده [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | روز [illegible]
[illegible] | صبح دولت [illegible] | [illegible] | [illegible]
خاک [illegible] آسمان | [illegible] | در رواق [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | سرور [illegible] | [illegible]
وان [illegible] | [illegible] | در دل عاشقان [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | چون [illegible] | [illegible]
[illegible] | سنگ را لعل [illegible] | [illegible] مقصود | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] درمان
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] ولایت [illegible]

ودگر
فرح آن شب که [illegible]

مه چو بر مهر نهاد [illegible]
شب [illegible] ز نور [illegible]
خبر [illegible] اورد [illegible]
اول اندم که کوس [illegible]
بس [illegible] عطارد [illegible]
در [illegible] افا [illegible]
چون [illegible] بار [illegible]
چون [illegible] بات [illegible]
چو [illegible] ان [illegible]
و [illegible] انکنده [illegible]
[illegible] کرد [illegible] کوی [illegible]
[illegible] که [illegible]
چون [illegible] عالم [illegible] نهاد [illegible]
[illegible] در خود [illegible]
کوس [illegible] عجب [illegible]
[illegible] دار [illegible]
هر یکی را نوید احسان [illegible]
من که چون [illegible] خادم [illegible]
چون من [illegible]
[illegible] کردم از ان [illegible]

[illegible] نشید بر ماه
نور راو کشته معل [illegible]
راه و ارکه [illegible]
[illegible] بار [illegible]
بر [illegible] شعری [illegible]
[illegible] ان [illegible] نهاد [illegible]
مشتری [illegible]
[illegible] که دران [illegible]
[illegible] نماند [illegible]
[illegible] عرش [illegible]
[illegible] رکاب [illegible]
خود [illegible] اندر [illegible]
[illegible] گاه [illegible]
[illegible] سنگ [illegible]
[illegible] اندر صدف [illegible]
ره روان [illegible]
یاد کاری [illegible]
[illegible] میان [illegible] دارم

او ولیکن [illegible] دامن [illegible]
در دل شب [illegible]
[illegible] و [illegible]
رفت [illegible]
چون [illegible]
چون [illegible] کرده [illegible]
[illegible] ز [illegible]
هم [illegible]
عرش [illegible]
چون [illegible] عرش [illegible]
برگرفت [illegible]
[illegible]
[illegible] دیگر [illegible]
[illegible] خواندی [illegible]
با هزاران [illegible]
گر چو [illegible] خاصی [illegible]
[illegible] شدم از [illegible]
[illegible] از [illegible]

از دل [illegible] عرش [illegible]
[illegible] کرده [illegible] راس [illegible]
[illegible] بار [illegible] عیب [illegible]
[illegible] شود [illegible]
[illegible] را [illegible]
از [illegible] رقص [illegible]
[illegible] وجود [illegible]
گشت [illegible]
هم [illegible]
بای کم شد [illegible]
[illegible]
[illegible] آمد [illegible]
[illegible]
[illegible] را [illegible]
[illegible]
در [illegible] دولت [illegible]
[illegible] دکان [illegible]
تا کرا [illegible]
[illegible]
[illegible] ناز [illegible]
[illegible] تو [illegible]

در رت التاج کن ... کی
ذات او علمی با کلی ...
وصف او عجبی از کتاب ...
اوست حاتی که ...
منکر شرع را اصل ...
چون نحکت ... دعوی ...
هیچ منسوخش از جه ...
... عرش ...
اوج ... مار ...
عذر خواه امم ... ریز
اوز باد و زجهان ... کی
خاک و اتش ... جاینده
آن بزرگان که هم ... دیده
آن دوم ... باید و
چهارم آن ... اوصیا
اکه پاک اند و باک ...
هر یکی ... دارند
... باز ... تمام
هر که از مصطفی ندارد نور
... در ... باد
گر شود مردم ... اسمان ...

قرة العین انس و جان ...
هم حیات جهان هم ...
... احمد
جان روح الله ... امین
سر زده هم ... شرع
حجت ... راتب
سوی ... بام ... بار ...
... جبل الله
... سدره ...
عدد او حرم ... سلام
که از ... زاده شده ... با
گشته ... نام ... سالت
روشن از ... نبید
دیو کو ... سایه او
در علم ... تکلیف ...
رضی الله عنهم ... مند
رانکه نور ... دارد
سلام
از خدا باد ... و
سایه ... دم

مصطفی ... زاده
عیسی از کیمیا ...
خاتم حج زاده ... عشق
ختم پیغامبران با ...
... دلیل و ...
بر سر ... فلک ... منبر
در جهان ... از ...
زده ... جاحظ ...
او انکه ... رد ...
وصفش از ... جان ...
نورا و را ... زاده
جهان ... عیسی
... خلق ...
سیوم ... پاک
او دوستان دگران ...
را ... اکه ... ملک است
همه را داد ... همه
گرد ... سپهر ...
نام با ... مرده ... انم

از ... گرده
... کیمیا ... کی
... حکیم ... رسیش
... بابا
از شفاعت ... مسکین
الا ... دور ... سپهر
هم ... درست ... هم ...
... شناس ...
یافت ... احمد
یار ... ملک ...
واسمان و زمین ... روا
چهار ... و ...
... و ...
... لیر ...
... مرد ...
... خدای ...
... در ...
... نور مصطفی ...
... باد ... جهان
مرده و زنده ... کن
... معراج

شکر را سبحان … | ظهور بخشی نکا … | عاصی کا … | شهره … بیرون کرد
از ره کای چو … | بولهب خوار … | هر که را … | کشش با …
اگر با … | گوهها … | ای جهد لطف کار ساز | بند راه از کرم …
نه با … | گو … بندگی امور | مدم بر در تو … | با خود … دم
کرم رحمت … | بنده … | دور کن باد … | دو کن از خاک …
ای نیا … | جز در دیگاهی نبا … | احسان … | گر تو باز … م
همه جا ترس … | بر در … رسی کارم | اندر آن … | مانده … گرد درم
و اگر … | آنکا … | در قیامت که … | عاصی آزرده …
چون … | شرمسارم … | چون رسد … | در شفاعت که کند کارم
… گناه … | چشم دادل … | چون ز رحمت … | هم بر رحمت خواهی کارم
زان شفاعت … | شفیع …
سخن آن به … | بود از نعت خواجه …
احمد مرسل … | برده …

هم احمد که در صد … | گر صفت ازلی … | احمد … | یعنی این بنده …
عاصیان … | حل … | نور او آفتاب … | سایه خلق و ازلی …
مهر … | سایه … کرده … | سایه … | سایه نور …
… چراغ … | نور عرشش شمع … | نور او کرسی … | به سکاف و سپهر …
… | فضل … | کار … | … کج …
… و حرف … | … کار … | کاف و نون … | لوح محفوظ …
… | آسمان … | در شب خود … | ذات پاکش …
سپهر … | ملک … | … | دولت …

ای گشاینده خرد را جود — نقش بند کارگاه وجود
کوکب آرای آسمان [illegible] — هم زمین ساز و هم [illegible]

بود نی را همه بود از تو — بود نابود را وجود از تو
آفرینش به هم [illegible] — هر چه هست او ده [illegible]

در بیابان فکر عالمیان — در یکی فهم آدمیان [illegible]
آدمی گشت خاک [illegible] — کو بداند خدای را [illegible]

سخن آنجا که از خدا دادا — لاف دانش دلیل [illegible]
آنکه خود را شناخت [illegible] — او شناخت [illegible]

آنکه در کار خویش گم باشد — دم عیب از وی [illegible]
هر که [illegible] — ای [illegible]

عقل کل صد هزار رنگ [illegible] — از کمال [illegible]
هر چه اندر جهان [illegible] — همه دانند کار [illegible]

ساحتی از قضا خریده [illegible] — هستی از حرف [illegible]
لای تو [illegible] — گر خدا [illegible]

اندرین لای [illegible] — لام الف گشته [illegible]
همه هستی [illegible] — یک [illegible]

هست [illegible] آشکاره — تو نبی و جز [illegible]
تو بدی و [illegible] — همه تو باش و [illegible]

کی کسی چون تو [illegible] — بنده کی از [illegible] کار بود
هر چه توان [illegible] — گر دو [illegible]

گردنی هر چه در جهان [illegible] — آنکه [illegible]
حرف [illegible] — کس [illegible]

کارسازی [illegible] — هیچ کس کاردان [illegible]
تو توانی که [illegible] — هر [illegible]

[illegible] زندگی [illegible] — زنده کانی [illegible]
جان [illegible] — [illegible] آنکه [illegible]

تو نگارنده [illegible] — تو نوازش [illegible] خاک
خاک را آدمی توانی کرد — آدمی هر [illegible] کرد

گل [illegible] — هم [illegible]
[illegible] خاک [illegible] — هم [illegible]

گوهر اندر صدف [illegible] — پس [illegible]
دمی از لطف [illegible] — چشمه را [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این همه شیر گهر من باد
نامش که عجب تنحل
تیغش شمار اهستی هست
با همتی از این عهد دگر کم
یارب که من سیاه نامه

زاده کیوان عالم آراد
مخزن کلی معلس اول
جمله ده هزار و شش صد و شصت
کم باد کی علامت انجم
کار هستم از و دفن کار
سر جمله برآمدای شمارم
شعر از جه صلاح کار

از شکر خدای خوش کلام
تاریخ ز هجرت الحمد لله
هر گونه بلند نظم قابل
زانکس که نگاه کرد تمکین
امید که هر چه رد ساختی
ختم از تو کرم من بیدارم
بر روی زمین شعر بیت ازین

کاغذ صحیفه شه بانجام
سالش نود و سه شش صد و هشت
از بعد هشت شش مقابل
اعطاف فلک کریم گفتن
از ختم رضا کند نگاهی

آن نامه سرای از دو یاد
ز نظامی که همیشه باد
م م م

انصاف مرا سرانست باسی / گر هیچ کنم حسب نگار / ماوزران که گرگو مرا / سهما و رنگ روشن [illegible]

صد طرز سخن چو سکه [illegible] / بنمود گر بسنوی جب / نو کرد سک فی [illegible] / چون نک [illegible] شده کار

دانا که در خرد کشا جد / نکار کند که نیکش اید / کار که نکار خود نمانست / [illegible] زحرف [illegible]

گگی که بر فضل شد [illegible] / [illegible] خنده را گذیر / گو رنگه کند گو [illegible] / یاری خورد از دم [illegible]

این گوهر [illegible] / بودست [illegible] / واکه زجهان فراخ [illegible] / وز [illegible] دست

یاری نه بدل کر همل [illegible] / کار نه و کر کو همس کار / گو شش [illegible] سخن نکالی / حا طرز مرا [illegible]

[illegible] و دل زخشت ارا دا / آسوده کی نام بنیاد / از سر کهی و سنگ باشد / ایشان [illegible]

بی جنبش پای کام و رد / مسکوی سخن چو کام دل / خیزد سبب مراد بام / چون [illegible]

مسکین [illegible] / از سوختکی چو دمک دیگهای / شب تا [illegible] / [illegible]

باشم نه برای خسن خود را / حسن چو خود بی [illegible] / تا چون [illegible] / [illegible]

خردی که دهند شب داد / [illegible] که من [illegible] / گر از [illegible] / بام [illegible]

سهلست [illegible] / کاند [illegible] / [illegible] / [illegible]

تحت این که سحر [illegible] / کان در دل [illegible] / کلک که [illegible] / [illegible]

آواز [illegible] / [illegible] / از [illegible] / [illegible]

با خنده [illegible] / خنده [illegible] / گر از نک و بوی [illegible] / بود [illegible]

دو سنگ [illegible] / آفاق [illegible] گردی [illegible] / با این [illegible] / [illegible]

انصاف من [illegible] / خود باد کند [illegible] / در نو [illegible] / [illegible]

در ده کنیم [illegible] شاد / من خود کنم او [illegible] / هر کس [illegible] / [illegible]

گر بیرون [illegible] / گو [illegible] / هر دار [illegible] / [illegible]

گاوی که زبان [illegible] / [illegible] / سنگ [illegible] / [illegible]

چون من [illegible] / تو [illegible] / [illegible] که [illegible] / [illegible]

مستواست بسی دل [illegible]	گر بهر قدم تو کنم سا[illegible]	[illegible] دهم از [illegible]	با جادوی [illegible]
[illegible] او حسابکردم	گفتم قدمی نهادن توانم	از شیوه خود [illegible]	تسلیم همان [illegible]
[illegible] نمود [illegible]	بر دم ز میان تکلف خویش	از آیینه [illegible]	[illegible] سلامت [illegible]
کان [illegible] بود خام	از شیوه [illegible]	[illegible] که دلی برد [illegible]	[illegible]
[illegible] کسی [illegible]	چون سبزه [illegible]	[illegible] که مرد [illegible]	[illegible] نمود [illegible]
گر خود [illegible]	هنگام [illegible]	[illegible] نقاوت [illegible]	[illegible]
هر دم که [illegible]	هم هرد و [illegible]	دو خط که نویسی از [illegible]	هم نوع نقاوتی [illegible]
[illegible]	هم [illegible]	نقاش که [illegible]	[illegible] نتوانند احسان کرد
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	هر چند که این خط [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	ای آنکه [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

بسیار شب نشاد مانی
مشکو شنید اگرچه در جدایی
گر شکری این شب حرامم
دوری همه گرچه کور بختی
سر دم خورم از شوق جمالی
چون تو کسی سوی من راه
کس چه کنم کز تو [illegible]
در حال [illegible] سلطانی
تا به چو مکو شنیدم و آهنگ
بسینه سیم رسول زار
عشق تو بدان کار سازم
دعوت خود را [illegible]
روح تو که [illegible] دور از او
گو بند سپهر سکون و کسر
یارب که رحمت [illegible]
امر شب چون سر سازی
صبر از خدایت [illegible]
چون کوه [illegible] کسادی چشم
[illegible] آستان بست دل
ای کم [illegible] دهند
بادی که نداشت عمر ایام

آمد صبح کامرانی
از آسمان برون ندا آسمانی
یاری رخ خود نما که کامم
دوری ز برادران [illegible]
خود دست چه [illegible]
از او چه خبر [illegible] همانی
خون [illegible] دیدم
گاهی به نظر [illegible] مردم
از بی گهری بدل [illegible]
غمهای ز [illegible]
وز یاد تو یاد کار سازم
[illegible]
باشد چو [illegible] روح [illegible]
امان [illegible] مراد عالی [illegible]
داد م قدری [illegible] سری

خوش آن که ز دوست [illegible] کرده
همای رخ این چه [illegible]
از خواب تو در برادرانی
تو یاد کنم ز جان ناشاد
در همه شبی و صبحگاهی
دانم که درین [illegible]
ای درد تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
نام تو [illegible]
ای شوق تو [illegible]
تو همه [illegible]
شاید که [illegible] عاشق [illegible]
تا چون [illegible]
از غلغل این سرود دلگشا

تلخی [illegible] دیر گردید
بیدار شو [illegible] چه [illegible] خواب
خوش [illegible] چهره تو با برادران
تو یاد که [illegible] شوی تو [illegible]
از حسرت تو [illegible]
را که تو [illegible]
حال تو [illegible]
[illegible]
کاتش که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
با کوکبت فرشته [illegible]

دولت دو جهان بدست کرد   تا دید باست کی کند سود   فتح نصور بسهل حسرت   هر که که ز دوست سجود [illegible]

مردم که بنه قند بست   کی داند قدر شد بستی   شد مرد قدر خوشانش   تا قدر نه او قند را سنان

آنکس شرف حضور دارند   گر ده قی حضور بار ماند   باید چو عسس گرد بیش   آنکس که غم بر زمین پیش

هر لقمه که خوش است و نیست   باشد نقیبان سلسله خویش   شو دو کوشش چو میل جدا   حلوا حسکست ریزه دند

ذات تو که حصه جاودان بود   بشت من و شنبا بیک بود   رفتی و رشت من لهان بر   لیست شدم خوشان رفت

نام تو زنقش دولت ایار   هم دولت شده بود و تو باز   یا یار نماند دو لقم جست   یار را کنم که دو لقم جفت

زنده که تو را چو نام نیست   خود دولت من نهانیست   نام تو نشاط خویش سازم   نعمه بکلا خوش سازم

ننام که موش غم است   از باب اسم اعظم است   روزی که لب تو در سخن بود   شد تو صبح کار [illegible] بود

را مرد هم از تو مهر گوید   خاموشی تو همی دهد پند   لیکن سخن تو گر زد خوش   از هوش تو آن سعد گوش

حل توی گر [illegible]   کی شد تو ره برد گوش شم   را کجا که زند کای چو   بودی رقیب زغم مقصر

صورت کمان برم که کام   در خور رحل بود بر کما   گر هیچ رواج کار باشد   در رد اند مس [illegible]

با دار حضرت نسیم   خشنود دل خوب [illegible]   دایم که بود بهشت جاوید   جسند و دری [illegible]

جو است بر تو هم سرش   و رند تو و رد درس   شمع که مزار حق تبارک   بود است تو نام خود [illegible]

از اوج دعا کنید پاک   هم کامل من ز روح افلاک   زنده عظم که درسوای   ساحب و دلاوری کار

در معرکه رد با نظیر   در مستی باده پیر گیر   او از همه سور رم جمل است   شرع از همه رده روح

امین نوا انم کرده   دولت فلکش حسب هم کرد   در حلقه درست حوری   [illegible] شکسته [illegible]

جون حرب [illegible]   هم عزم و لایت بدر   شد جان بدر زجان آزاد   لیکن حسم [illegible]

ای موسیقی یا درم غم   زنده دل که زجان خرم   ای موسیقی رقیب   جولی و حه مشکی [illegible]

بودی زنوا نی برآید   بد وی من نوا چاره   رفتی و نوا برباردم   نغمه شرف [illegible]

هوا هم [illegible]   جو هم و دل [illegible]   دوران که قدح [illegible]   در خور و نشستن [illegible]

چه تند که تنگ [illegible]   [illegible] روی گران [illegible]   تا عاقبت از [illegible]   [illegible] دو رد [illegible]

بگسل ز وفای ما و زخاک
کسی که دل تو شاد دارد
از لب نفسی رسیده کبرت
چون بر کره تهی دهی هیچ
حاکت خزیده در مغاکی
این سینه که مهش رنگ دارد
ماتم کده شد جهان بهات
زان چله که شیم ز پی سور
کامسال دو نور احرم [illegible]
تحر صد دو سو نشد بیند
ماتم دو شد و غم دو تا شد
یک سینه دو بار زیر گرد
این دل که دو سوی می گراید
چون ما در من بر رحمت
چندان ز دل غمین رود
هر جا که ز پای تو غبار
مهری که ز شیر شد حرام
تا نخا که نوازشت دو [illegible]
مادر چه غمی که وسه یا تم
برد آنکه تصور تنت
همین کلایت حرخوانده ام

سکر بحه خوش عور و پاک
بین ما جو تو خید بلد داره
وز زیرکسان رسید و کبر
تهم ها در ماهم برادرم [illegible]
دم مرتم بدود مرتب
ری دکه ماتم دو تا شد
یک سر دو خمار زیر گرد
سر شد زنی آن دو گره
گر حال بسر کنم به مالا
بر گریه زار من بحست
ما را ز نشست با [illegible]
تا جان ببرد گی شوکی
استادی من ز معتدل
عدرت مکدام سوی
رحمی ز فراق صعب
میدانم اگر به زنده ام

الفتی مراست [illegible]
خوش دل تهی [illegible]
صبح است جهان کم هیچ
کم شد دو مه دو مرس
یک اره سکی رز دم
حیفست دواع خون
از کل یک که تهب ریز
خون سه دم دار [illegible]
ای مادر من کجای تر
برانده ای تیست کس [illegible]
شیرار و چند من ز [illegible]
شیرم که شدی زدیده [illegible]
از رده و دم زکرده جوش
زان بی ادبی که [illegible]
دریاب کیت زیلدی عا[illegible]
تا خانه بود زدولت با [illegible]

سکت کر ابدت [illegible]
زین مرد و مردو [illegible]
بر هیچ مسه دل که [illegible]
از بار کنی چه یار [illegible]
سنه من چه دو دی [illegible]
زانکه شکسته که [illegible]
ما تیر زد کیست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
کار رده شدی [illegible]
اسک ز فراق [illegible]
حافظ بودم از [illegible]
قدرش نشد [illegible]

... که با ما نیستش سودا بام | تا مسش نه کجا شود ودام | گر عاشقی این مقام داری | سوی جهان چه نام داری
مرد و درین معاش بود | را الا نفس پاک بود | در هم مکنید حال ایشان | در کردن ما و مال ایشان
سوز دل [illegible] | کردن همه از [illegible] | گردند مرد است [illegible] | در مرد و فتاده خاک بر سر
... که در کار [illegible] | گریان سوی خانه باز رسید | را فرس [illegible] | خود حاصل عمر [illegible]
[illegible] رادمی عمر | عمری که حسن بود چه [illegible] | این عمر که روی گشته | چون باد رود که [illegible]
[illegible] شد چون [illegible] | توسا ده دل و ملک [illegible] | مردم [illegible] کینه خویش | [illegible]
[illegible] | گر وی چو گذشت [illegible] | از وی که [illegible] | دو [illegible] همه خلق را [illegible]
[illegible] | از مرگ [illegible] چرا سود | در نوبت کس [illegible] | این کار [illegible]
[illegible] | [illegible] | عاقل [illegible] | [illegible]
[illegible] | از عا [illegible] | تا خوش [illegible] | [illegible]
[illegible] | از موی [illegible] | این [illegible] | تا چشم [illegible]
[illegible] | [illegible] | از هم [illegible] | [illegible] درستند
[illegible] | [illegible] | [illegible] | هم [illegible]
[illegible] | چه [illegible] | یار از جهان [illegible] | کان [illegible]
[illegible] | باشد دم [illegible] | [illegible] | کان [illegible]
[illegible] | بس خنده که [illegible] | چون شد [illegible] | [illegible]
[illegible] | غارت [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | آن [illegible] | [illegible]
مردم [illegible] | [illegible] | تا [illegible] | [illegible]
بس [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | طوفان [illegible]

نه غربده فسرده جانان   نه سنگ ملامت گران   نه عشق دیده کان افسوس   نه دیده کس چشم [illegible]

افتاده ده یار وداع دیده   وز هجر اهل فراغ دیده   ای کام ده قطع مجنون   مردن خواهم [illegible] اکنون

وی دشمن خنده زن بحد [illegible]   می خند کنون ولیک [illegible]   وی دوست که اشک [illegible]   گری [illegible] کر شادمانی

خندان که بهر من گیری وای   در نوحه ملی اندر [illegible]   هرگز به که بهر من گیری یار   موج کرشتن [illegible]

موی که کنی نمو زمن   بر باد کنی ز بلغا دکنند   در ماتم [illegible] گیری ماتک   از سار [illegible] ان [illegible]

بر من چو دعا کنی در [illegible]   نه آن سوی من که [illegible]   عضوی که تو خواهیم [illegible]   نه ازی که [illegible]

گر بوسه من گیری تنگ [illegible]   از چاشنی عمر [illegible]   حلوا که [illegible]   تا [illegible] بوسه [illegible]

زن بوسه بخاک [illegible]   گو کیش [illegible] روح مجنون   راه [illegible]   در دم [illegible]

[illegible] ما حد راه در [illegible]   جان [illegible]   ای جان [illegible] دل [illegible]   کان جان [illegible]

[illegible] همه [illegible]   رقص چوش [illegible]   ان [illegible]   [illegible]

وانکس که [illegible]   در گریه [illegible] میکرد   خلقی [illegible]   [illegible]

وی درد دل [illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

چون شد [illegible]   وز خاک [illegible]   گر [illegible]   [illegible]

مجنون [illegible]   [illegible]   گرفت [illegible]   [illegible]

دو اختر سعد [illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

تا [illegible]   بر [illegible]   چون دست [illegible]   [illegible]

او را [illegible]   [illegible]   با هم شده بود [illegible]   [illegible]

[illegible]   از جان [illegible]   تا [illegible]   [illegible]

افتاد [illegible]   گر یار [illegible]   [illegible]   [illegible]

کاین کار [illegible]   [illegible]   [illegible]   گر جان [illegible]

خوش وقت [illegible]   در راه [illegible]   در وصال [illegible]   وصلی که [illegible]

رفت

[illegible] | با همره عشق در عدم رفت
مادر چو بدید حال لیلی | برداشت نوحه وای [illegible]
آهی [illegible] | [illegible] ز غمش فغان [illegible]
[illegible] در غم چو خاک بر سر | و ز درد فکند خاک بر سر
از کندن [illegible] بر نور | [illegible] مرد [illegible]
بر کاله [illegible] میکند | و ز [illegible] میکند

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | گردند بدرد [illegible] | [illegible]
[illegible] | آگه [illegible] | [illegible] دل جگر [illegible] | بر درد [illegible]
[illegible] | [illegible] | لیلی گویان [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | برداشت [illegible] | در [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | گر [illegible]
[illegible] | [illegible] سرو [illegible] | در بزم وصال [illegible] | در [illegible]
در گل [illegible] | [illegible] | وصلی که [illegible] | [illegible]
سروی که [illegible] | از [illegible] | وقت [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] لعل [illegible] | [illegible] عشق [illegible] | [illegible] عشق [illegible]
[illegible] | در گردن [illegible] | هم خانه [illegible] | هم [illegible]
[illegible] | [illegible] قیامت | [illegible] | ماند [illegible] خاک [illegible]
[illegible] | تا مرد و جهان [illegible] | [illegible] خاک [illegible] | [illegible] ز عدم [illegible]
[illegible] | خلوت کده [illegible] | [illegible] | [illegible] رقیب [illegible]

شوری زد و کالبد برانگیخت
تن باش و جان که جان در آمیخت
گر چه دم سرد هر دمم بیخت
چون تیر زند نشد شور ریخت
در دل نشود که بر من آسی
چون جان به ره کسی برآسی
از مردمی تو بر که مردم
زان روی که مردمی است مردم
تا آنکه کند زناله و شور
نتوان پس مرده رفت دیگر
چون خاک شود وجود پاکم
بر باد دهد زمانه خاکم
گویند که گرد باد در دشت
جانی است ز تن رمیده در دشت
لیکن تو از آن کسی که بیدوست
هم خانه شوی سگ تو [illegible]
بشتاب که سوی آن خرابی
[illegible] دگر چو من نیابی
آن راه دراز گاه و بیگاه
رفتار عجم کنیم کوتاه
امروز که گشت جان سبکبار
من مرده و او سوار رهوار
منشین که بلا درو نشستم
تو رود بیا که من [illegible]
جانت که مسافر موجی
محمول تو بیابان [illegible] روور
هیچ است جهان هیچ در هیچ
دانسته خطا کرده هیچ
همسایه مرگ شد جهان [illegible]
همشیره [illegible]
ای آنکه چو عاقلان نوایی
تا دل ننهی بدین خرابی
این برشده گنبد مدور
دارد دو در از جهت [illegible]
چون نیک نظر کنی به کار
در بستن در گشتن [illegible] مدام
زین خانه که رخنه گاه درد
زادی که بری تمامت مردن
یارب چو مرا ز مرز [illegible]
زانکه ما [illegible] بادم
خوانده آن خط که پس سال

ز هیچ دو جهت امیدگاه
چون دو شهید تا می‌کند
با کرمی خوش آمی [illegible]
بیخود نکون کرم [illegible]
کبرم کم دوست [illegible]
جان دوست [illegible] بود [illegible]
هر کس ز زندگانی [illegible]
کس روی که [illegible]
تا آن همه من [illegible]
جایی بکنم ز تو [illegible]
با باد صبا غبار گردم
هر جا من [illegible] کوی یار گردم
من نیز به جان و هم گشاده
گر دم [illegible]
عمری است که جان تو [illegible]
ور جستن [illegible]
هر چه بود که جان [illegible]
همواره و هم [illegible]
خنده ای ز نو [illegible] دم
کاندر [illegible] دم
دوری [illegible]
گر [illegible]
گفت آن [illegible]
و ز [illegible]
او رفت [illegible]
و آن [illegible]
ز [illegible]
کاول [illegible]
هر هر گلی که روید از خاک
[illegible]
تا [illegible]
کاکله [illegible]
هر گرد و ورش [illegible]
از [illegible]
جا که گرفت [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
چون [illegible]
ای [illegible]
زین مرحله [illegible]
[illegible] عطا [illegible]
[illegible]

مشکین کو هر [illegible] نعلینا | در بسته ز رخ ساحت بالینا | حسنش که همی تواند | در بند عشق دگر گشت
[illegible] | یاقوت کبود گشت لعلش | شد تیره جمال صبح تابش | واها و زردی آفتابش
[illegible] | هم وسمه زر [illegible] | گیسو ز سکنج بار ماندش | نرگس ز کرشمه بار ماندش
[illegible] | بت خانه بها در [illegible] | هم ریخ [illegible] هم اندر بار | یک جان به درخم [illegible]
[illegible] | از بند قفص شود پرواز | در تلو جان جگر سوز | [illegible]
[illegible] | [illegible] | کای درد من [illegible] | واندیشه من [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] دل من [illegible]
[illegible] | [illegible] | کاری که مرا [illegible] | آن کار ترا بود ضرورت
[illegible] | از وی [illegible] | هر کس که [illegible] | قالب [illegible] اگر [illegible]
[illegible] | رحمت [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | حشمت [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | لیلی [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | در جلوه [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | هم خوابه [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

لیلی چو شنید این سخن را / در خاک فکند سرو تن را
میزد سر و دست و پای در خاک / چون مرغ بریده سر [illegible]

گوئیده مادر ست همان [illegible] / از گفته خویش شد پشیمان
حیران که نمود اسب سواری / پیوسته نگشت رخ [illegible]

رخنه که بدل شد و جگر [illegible] / ناشسته کی شود [illegible]
در تن چو رگ [illegible] شکست / از چشم [illegible] آب

خوبان دگر که حال دیدند / هر طرف فرا دویدند
شوریده و زخاک برگرفتند / فریاد و نفیر در گرفتند

[illegible] خویشتنش بکار بردند / زان کو نه بماد رسن [illegible]
شد [illegible] جگر در [illegible] / زان تیره [illegible]

[illegible] / با بر سر آتشی کباب
نتوان ز جگر بریده پیوند / دیدن نتوان [illegible]

آمد چو خزان [illegible] / [illegible]
ز خساره لاله برگ [illegible] / [illegible]

هر غنچه که جلوه گر [illegible] / و [illegible] از [illegible]
برگ شد [illegible] / چون [illegible]

ریزان گل و لاله [illegible] / [illegible]

هر سوی [illegible] / خون [illegible]

[illegible] / [illegible]

منقار ز کلاغ بر سر گل / [illegible]
خفته [illegible] / [illegible]

شد [illegible] گل [illegible] گشاده / [illegible]
[illegible] / [illegible]

برگی که ز باد شد [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

سوسن [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] سرو [illegible] / چون مرده [illegible]
گیسوی [illegible] / چون زلف [illegible]

[illegible] / در [illegible]
در [illegible] شده [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] عالمی بود / [illegible]

آتش [illegible] / و ز آب [illegible]
[illegible] / جان برد که سوی [illegible]

آن دل که شد [illegible] / جان [illegible]
[illegible] / [illegible] چشم [illegible]

شعله [illegible] / آتش [illegible]
پهلو [illegible] / [illegible]

هر بیت رطبی به بار میخورد / لیلی ز رطب خمار میخورد
هر سرو چو حور جام می دست / لیلی ز سرشک جام می مست

هر گل روان نثار بلبل / لیلی چو بنفشه زیر سنبل
نخلی چو دران بساط گل ریز / [illegible] میان سبزه جویی

از گرمی آفتاب سوزان / در سایه شدند هم بدانسان
در انجمنی که رشک [illegible] بود / [illegible] سایه و آفتاب داده بود

خصمی به نوا فغان مجنون / اصافی گهری چو در مکنون
از سور رفیق سینه پرداغ / [illegible] خلوتگاه و آن باغ

ساخت [illegible] / هر یک بجهت [illegible]
در حلقه میان نمود لیلی / شد در پی آن [illegible]

کان باده که کرد [illegible] / در لیلی از آن سری آمد
در گلشن آن بهار خندان / برداشت نوای دردمندان

[illegible] / متصف [illegible]
زان زمزمه [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
زان نغمه شد [illegible] / چون آهوی [illegible]

معشوقه [illegible] / وان [illegible]
شوریده [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
گر دوست دل [illegible] / خوش [illegible]

[illegible] / بستر [illegible]
هم خانه [illegible] / هم خوابه [illegible]

سینه که [illegible] / دیده [illegible]
[illegible] / [illegible]

با کس [illegible] / چون [illegible]
دارد [illegible] / با هم [illegible]

شد [illegible] / [illegible]
گفت [illegible] / [illegible]

[illegible] / دل [illegible]
گر تو شده [illegible] / [illegible]

[illegible] / جان [illegible]
[illegible] / چون مرد [illegible]

[illegible] / همراه [illegible]
چون [illegible] / [illegible]

[illegible] / هم خوابه [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
آن را [illegible] / جان [illegible]

کلفش کرسیاه و دام کرده | نسبت بمهش تمام کرده
نه کلکو که سایه بمهتاب | نه نه غلط که سایه [illegible]

غلطان همه شب بسی چو خلخال | پهلو بپهلو چو قرعه فال
حالی شده از صلاح [illegible] | [illegible] شده [illegible]

از کوهش بریخ [illegible] | بر رخ بدل [illegible]
از آن روی که داد [illegible] | با آن [illegible]

مقنعه [illegible] جای کسته | کلکونه فتاده جای کشته
پیرایه ز رز چو سنگ مانده | آینه [illegible]

[illegible] طره چو شمشاد | از زخم زبان شانه آباد
بی خویش ز کلفت [illegible] | [illegible]

[illegible]

ختم بدست چو حال با هم | یکبار بریز بر سرم تیر | یاری که بمهر دل بوا رست | با گفته بدانه آن چه بار
سد که سستی تب | با خواست عشق اندیشه | فاصل بر یار رسید کستاخ | چون نکو شود خود آن گستاخ
بر وعده که داد دشنام | سکت از پی وصل حوش کام | آمد بمن آن شرا کلید | کنجی چو فتاد شیر سنگ
ز روی او چه دید جانم | هر روی تو گفت کی توام | هر قطره چون بریزید درد | شدار که حسرت است درد
ز دیده رود چو جوی جرم | شیران نکشند روی غم | از قطره آورد با غم | برابر بین همه زبانم
با جان کز دیده ریست | تو غمزه زنی تراکه مست | هستیا فسکه چون عشق پیدا | رحمت بدیش حکم چیره
شادی رحمت که غم کشتم | حسن جو تو ای آنکه بسیم | در غم رسد از تو بیشتر شادم | وین شادی غم همه یادم
هر تو دار سر بیاد | درد تو دوای جان ما باد | مجنون جو بدین دم دل آیم | از سینه برون زد آتش نیز

و دار چشم سستم جدا | از با دو ره حسان برده
هر دو بیش نیاید | با خوش زنی دمی کرده
شب تا سحر بصبو تنها | یک لحظه دلش بر روی
دردانه بر بست | وان لحظه که مرد با جو دکن
روزی که جان بد نشست | جان بر سر دل نهد دوده
گویند دان چه نشد | پیش کوی سنگ نشست
کان سر نیاید بکو | چون در گر دوست بده
چون صبح ردکان بد | بادی آید بر دمی بود
هر کسی ز رود جواب | مردم که زود نفسی برد
با ساید علیم درستی | در بیش حیل بیار زمی
هر جوب زد درد پیدا گش | ز حور شده رنگ زردش | هر روز ز درد رهگوه | بار نک شده درد آش
هر قطره که زد ز چشم برکش | خون رفت دلی ز دیده | حسنی که بکرد بیش میکرد | ران با دو خمارش میکرد
بی ما بمرگان ابروان | پی سرمه در نرگس سیه کش | از داغ غمش دست آسیمه | داغ کلفش بر جی نشسته

با دیده رسیدن آنچه را هست | ما گفته شنیدن این چه باشد | یکی کیرم شکر وصالی | کم رانی که بهمت [illegible]
جانم ز فراق بر لب آمد | می‌ای تو یا برون خواهد | سک آمده ام زجان [illegible] | بیگانه چه می‌شود [illegible]
چندیم دمی نماند حالی | باز آی که حال کشت حالی | کمی که صبور شو بدرد | او دکر تو و آنکهی [illegible]
همای رخ چو یاسمینم | شوار شربت سیمینم | عشق تو مفرح جهان است | [illegible] سوخته [illegible]
خبرم ز تو من دلم بر خیزد | کس هست که خون من بریزد | گر جور کنی و گر کنی [illegible] | سک من [illegible]
تیغم زن و [illegible] پاک | [illegible] که بر دست شوم خاک | گر خود معشوق [illegible] | یا خود معشوقم [illegible]
دل بر کیر را شناسی | جدا کنم خلاف راست | هر بنده که این رخ دلاکیر | [illegible]
از بندگی [illegible] جماست | آزاد ز [illegible] | کمی عشق شد وجود دم | [illegible] عشق [illegible]
[illegible] جانم این [illegible] | [illegible] | دل رفته که با [illegible] | [illegible]
کیرم خوش [illegible] | [illegible] | [illegible] | خود [illegible]
چون باشد ز [illegible] کارم | چون [illegible] | تا نام تو [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | هر چه که [illegible]
[illegible] | گر دوست [illegible] | [illegible] | بر دل [illegible]
[illegible] عشق [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | عشق [illegible] | چون [illegible]
[illegible] که [illegible] | اول کف پای عشق [illegible] | هر [illegible] | [illegible]
[illegible] | و ز [illegible] دیده و دل [illegible] | آن تن که [illegible] | [illegible]
[illegible] | کشتیم چه سود چون [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] که [illegible] | انگشت [illegible] | [illegible] | [illegible]
ای [illegible] خوی [illegible] | وای [illegible] دوست [illegible] | [illegible] | خواب [illegible]
[illegible] شوی [illegible] | بر جان که [illegible] | از دوست که باده [illegible] | [illegible]

ورن کز با برون کشند — با هم سر خود شود به بیکار

قطع حیات در کوشیم — تو دیر بزی که ما کشیم

دیده حسن کشیده بنیاد — کاین خطه که از عرب نشانی

مشو فته [illegible] بر بدی بهفت — آن کشته کو آب [illegible] حیات

ریبه کعبش نهد اساسی — ما از شب تیره بخت سپهی — چون ما برادر بمهر باهوش — افتاد و در و نبار دلکش

در سایه [illegible] نشه — در دست کو آب کشیده — [illegible] کاک چون کتابی — سر زد و بهلاک دست و پای

ای کنه [illegible] شکوه جا — سر زد و [illegible] عشق — گرمی سو از جان چو زرد — بر بستر ابی کند درد

مرده و نیز [illegible] بود — چون [illegible] زده مسعود کبود — چون مرغ [illegible] شده ز عشق — از بود کو برآمد آواز

[illegible] طلعت ز [illegible] — او مست جهان [illegible] — آن جا به فرو ش کشیده — آمد قدری [illegible] بار

[illegible] جهانی — [illegible] دیده در [illegible] — مشکست دل جهان [illegible] — چون خسته [illegible] خورد

ما هیچ از رحم که در نظر کشید — خون از زده دیده میدود

[illegible] چو سالی نه جهان کرد — اشک شد [illegible] کرد

ما که سینه شکست — وان زمزمه فراقی

[illegible] — [illegible] کارم — [illegible] — [illegible]

چون کار [illegible] — سر چه [illegible] — [illegible] — در [illegible]

[illegible] — خانه زلی [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — بابرای [illegible] — در سایه [illegible] جای [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — یار [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

یا رب چه [illegible] — خامه [illegible] — [illegible] — [illegible] بود

از [illegible] — [illegible] بنیاد — [illegible] کوچ کرد [illegible] — چه سود [illegible]

شوریده که عشق حال باشد | رسوا شدنش حلال باشد | دیوانه که سنگ زد دارد سنگ | وارد [illegible] نشان سنگ

هر جا که نهی بهر قبیله | نامحرم خویش در طویله | مسکین من مستمند دلتنگ | محبوس بلا چو لعل در سنگ

هر سنگ دری به سر کامی | بر لاله و گل کوس حرامی | الا که من شکسته پیوند | چون مرغ قفس بمانده دربند

پیوند ز دوستان گشادم | در طعنه دشمنان فتادم | اگه نه بپاک جان ترسید | از طعنه دشمنان نترسید

کاید چو شود نشانه تیر | هر [illegible] هم خوردن [illegible] | دف هر طرفی که رو نماید | از [illegible] کی خلاص یابد

عاشق که به زیر تیغ شد خم | از زخم زبان کجا خورد غم | زین بیش من و بار [illegible] | گر تیغ کشند در [illegible]

گر کشته شوم به تیغ پولاد | باری رسم ز دست بیداد | مرغی که بماند از پریدن | [illegible]

افتاده چو رشته [illegible] | جانی که دو [illegible] بسمل | این سر که بر آن قدم نشانم | [illegible]

ای دوست [illegible] | [illegible] | چون شعله [illegible] | [illegible]

افتاده که سیل [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

گر تو دل [illegible] | با من [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | برسم که خورم [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | جام [illegible] | باد تو [illegible] | [illegible]

ناگاه که از خود [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | خونابه دیده [illegible] | دل [illegible]

[illegible] | خواهش [illegible] | [illegible] | این قصه [illegible]

ای دوست [illegible] | وانگاه به دل [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

از آه [illegible] | در خاک [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | تا سر [illegible] | هر چند [illegible] | هر [illegible]

دامن [illegible] | [illegible] | عشقت [illegible] | [illegible]

بسته هم شدم رهای بر خاست | | | چند رسد از لطف در خواست
او در پس ملاذ و خانه کش | | | ما با کی دست ربوده از کش
حسرت زده چهره در پا | شب تیره کرفته استوا | دولت مسا و درد مند | کو را چو سکوه شند رکال
آمد بنیاد چطاب بداست | هم ماه رسی ز خواب بداست | شی کف پای بر رکارش | بوسید و کرفت بر کنارش
سطبه بسی که کرد خاک | تحدیب ز مار صحاک | بس محمل ما ز جسب در بست | سکش دهان او چه که بر بست
شد بر شفق و رماه بسرد | تا همین بهر بیده وکل برد | بر رفت دو چشم چون فسانی | خون بر ز چشم او بدوانی
چون صبح جو نسیم | وان سرو زدیده وحشی شد | در کوشه غم نشست مهجور | تن بال و زال بکرمی دور
هر دو شعی جانب اکم | مسوخت تمام باشی بر | چون زلف شب اکر لاتقر | زرد امیر چاک زدت عسر
... حست | خواب امدی چشم مردمان بست | نشست چو به هواب | چون رفت ز چشم بت خفته
باسب ز غم زار کی کفت | با عس مسکفت و با رمی کفت | از سر دستش صفید امیکرد | هر باهر فی درسبا مکرد
هر دو شعی بچشم نیسید | ستوا از چه بی دلان رسیده | چو ای خسته شده از دل ریده | کفت ای عزال از ره کمک
... بد سر فتاد | | | غیب دم صبور هم بر افتاد
... بنشسته در دکه | | | خو زد با او بادل مسکینه دکه
با مه سوی بعثت دکی | کر عقل نسان نماند باکی | با بر شب تیره چکر سوز | بنشست روی حز دو دیده
چون صبح درو بد بسر اورد | طوفان ز شو بسر برآورد | دوری که رسید و بد بنید | رسید که دست در سر افتاد
طاقت برسید و جد چشم | بنشسته بر درد و جد بپوشم | کر نبه که تا کی از ره بام | کز نامه های وکار و بسی تمام
در وشدی بهر در باسب | افسانه شدی زمانه ... | بید بردکرد عشق چندان | کی بود رحال او در مسیدان
بنمود که خسته بی بحر بست | او را چه خبر کری دلی | یا هر کرد هم علی بر رود | رفتند عمر من وای
هر دم که بود دسرد هجایم | از تیر غم ره ... دام | این جا به سکاف تا در | بوسید کی شو بد بیزار
ابکنو ای چه کر میت ارزم | کاش دز عصره بر تیغ مرهم | آن رانکه ... جهان | از برد داده جبر بر بست
در ... جام خورد | و با کر غمه سم سکه دنم خورد | بر اسپ من و اکتیدی یارم | کو خلق کرید سکک ...

اول نگه به لب ردعان | پس بار گشا دلعل خندان
چون غنچه نوا نمی بود | رفت از نگاه گلی سکی بوز
افسانه جواب چون شکر | مداری حجر برده وز شهد
خیزان غم دل شد آشکارا | کامه به شکر شکن جا
آن سرو دچو سرو نار پرورد | راسیب جوانها دوزد
مجنون ز خیال حسرت اندیش | [illegible] برد ز ساحه [illegible]
وا ر یار نگانه وفا جوی | [illegible] نگاه گلی نکو
یعنی که خوشست یار دلبل | دیده ز جنبه شد [illegible]
باد از دو طرف شمر گی | [illegible] ده رخسار [illegible]
از حسرت ان دو دست تمام | در نقش دعا [illegible]
سلطان تبرک خنده زنند | شکر به تماشا [illegible]
چو نان ز دو آهوی نخچیر | در گردن [illegible]
لطف [illegible] بود ماه | طرفه که بداشت جا [illegible]
شکر که نقطه [illegible] ماند در بند | طوطی [illegible]
صبحی نفسش امید وار | بشکفت شگوفه بهار
[illegible] رسید [illegible] | [illegible] شد [illegible]
مفلس که ز [illegible] | [illegible] کم [illegible]
دار [illegible] هلاک با | [illegible]
بر خاک شهید [illegible] | امی بود ازو [illegible]
چون بر سر حق [illegible]
[illegible]

دو شنبه خیال چو دگر مش | آن اسر را نهاد در پیش
آن مرد دو چو رعن خوش [illegible] | زان عجب [illegible] کار
مرتک زنیب [illegible] | منکر [illegible] نگاه [illegible]
خیزان نم دیده [illegible] | [illegible] شد [illegible]
در جنب دو غنچه گل [illegible] | با ذی بهانه در [illegible]
زان او که [illegible] | بر ساده چو [illegible]
خود را چو کرد [illegible] | منکر [illegible] دیده را [illegible]
دو سوخته دل [illegible] | [illegible]
خوران بسیم شوق [illegible] | [illegible] ده [illegible]
سرخاک نشسته [illegible] | منکر [illegible]
[illegible] | یوسف [illegible]
صیاد که [illegible] | [illegible]
[illegible] رحمت [illegible] | [illegible]
ساقی و حریف [illegible] | ما خورده [illegible]
با لوده آن [illegible] | اشک [illegible]
چون نغمه [illegible] | [illegible]
عشق که [illegible] مرد [illegible] | شربت بود [illegible]
[illegible] | هم کار [illegible]
چون مرده [illegible] | [illegible]
چو رسید [illegible]
برداشت [illegible]

افسانه غم یار پیشش ... تنها و بسرش برادرانش ... از گریه زار در مکنون ... حسرت ولی بره مجنون
آن چشم که را جواب گفت ... بر عاشق جفای بیرد ... لیلی که ز گریه کرد بار ... شد بر چشم آب و کوه
یاران چو فسانه سر کرد ... از خواب در آمد آن گرد ... مجنون که ز خواب دیده بگشاد ... چشمش بکمال لیلی افتاد
از جای خود برآمد آتش ... زد نعره و بازگشت ... چون ناله سیر جان باز ... همچون عمر بر جهد ...
چون یار که دار و کس نکرد ... در دست طبیب ... تا جان داشت داد ... آن باقیه جان ...
او خفته میان ... این بر سر ... او با خبر از کرد این غم ... این تیر از خود ...
... دل ... ای کرد ... بود ... سایه ... تا چشم خود نگشت ...
آنچه در آن ... جمع ... چون مرده ...
باز ... ما ... جوش ... مجنون ... لیلی ... نشسته ...
آنست ... چو جوش ... از ساق ... زلف ... خبر ... مسک ...
... لیکن ... تن ... شد ... ازمان ...
... مهر ... دو ... نشد ... شد ...
... دو ... آن ...
... دو شعله ... بود ... آمد ...
چون جان ... هر کرد ... از ... هر ...
رسم ... مجنون ... بگشاد ...
کای ... بر بسته ... عمری ... عمری ...
امروز که ... باد ... تا ... تا گر ...
از جواب ... آخر ... همه ... چون ...
... نعم ... تا ... شکل ...
... لیلی که جواب ... ذات ...

افسانه سرای سخن گفت … زالماس [illegible]

کان تو نشستی روی … بودی [illegible]

چون غم زد کان خاک … خاساک [illegible]

گاهی دگر نواله میکرد … گه جان بعدم حواله میکرد … کمتر داشت پاس … [illegible]

پرداخته دل ز صبر و آرام … گشتی همه شب چو ماه بر بام … هنگام سحر [illegible] … چون [illegible]

گفتی چو نسیم در [illegible] … با خود ز فراق سر گرانی … چون سرخ گلی [illegible] … با غصه [illegible]

تا گاه شبی ز بعد سالی … بگرفت ره ره [illegible] … می خورد غم [illegible] … [illegible]

دیدار [illegible] جمال [illegible] … دو [illegible] خویش را [illegible] … کاه سطر [illegible] … [illegible]

گه گشت [illegible] دل [illegible] … گاه [illegible] … زالماس [illegible] … [illegible]

میخواند قصیدها ز دل سوز … میکرد [illegible] … [illegible] … [illegible]

چون خست [illegible] … وان دیده خویش [illegible] … [illegible] … [illegible]

گفتی [illegible] روی [illegible] … چون [illegible] … [illegible] … [illegible]

در خانه همه [illegible] … بر بسته [illegible] … [illegible] که خواست [illegible] … [illegible]

چون سبزه [illegible] … آراسته شد [illegible] … [illegible] … [illegible]

این چهره [illegible] … بر پشت [illegible] … [illegible] … [illegible]

سر [illegible] … [illegible] شده [illegible] … [illegible] … [illegible]

چون [illegible] … [illegible] … [illegible] … [illegible]

ز [illegible] … بر بالش خاک سر نهاده … [illegible] … [illegible]

[illegible] … شیران شکار [illegible] … [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible] … اندیشه نکرد [illegible] … در خوابگه [illegible]

[illegible] … [illegible] … [illegible] … [illegible]

... که فغان می‌زار
... بد که دارم از غم
... م ز مردمی سلیم
... که ز نعمت حصورم
... خانه کرم می‌کند ار
... سا ... می‌کرد
... سیم ... جهان ...
... که دلش ... شد
... خوش ... ورد
... ان ... دید ... خوش
... ایران دل کاشد
... جان ... کار
... سک سک ... شد
... راجه حسرکرده ...
... ند ... دل ... ند
... دم ... که کم ندارد
... ما که شهر کوی ... ست
... شم و غم ... ست
... با رجو ... شد
... سم ... کان ... حاجی ...
... کو ... سد و ... مرد

انجا که توسی ز راجه ... ل
داغ سک تو بر دل ...
خرمدرست سک قدیم
سر ب نظر کنی ز دو ...
باری ز درم مرا ...
دوا کی اسکار میکرد
ماند ... اندران کار
از ... جد ... د
مکر به تکدر ... سود
آتش ... از کمر ...
کر لعل کس ... سنه ...
محنون سک ... روا
وان غم ... ورد
با سک ... بنام ... ست
کاهی از کرم ... دارد
سک بهتر از وکه کم ندارد
عشق در ... ستم ...
اکنون دوست ... ی ...
با بوی کلم جه کار باشد

مهتاب که نور ... دارد
هم مسطلعم فراغ دیگر
گر نیست جهانم از ... بد
من خود ز جهات خود کم
در لقمه‌ی دمی بحکم
او بر سر ... در د
ناد ان ز سر کرسنه ...
آنرا که ... داغ
از ... سد ...
ار کل ... حراج ...
ان سوخته ... دو ...
بر ... کس ... میانه
خون ... معموری ...
او را چو ... نیست
طعمه چه زنی سک ... سی
ور ... بای سک ... زنم
در و ... کوی ...
مهمان ... سک ادم
تا ... بر ... ترا ...

از بانگ سکان جه بال دارد
دل ... مسکندم ... داغ دیگر
... زلف خودم قلاده بند
جگر تو جه ... موم
ماری ... که ... سکم
وانه شد ... کرد اورا ...
در ... رد ... مندان
... دیگر ... با
... کس ... رسد ...
آتش ... زنده زبانه
خوش گفت که ...
کاهی کرده ... ده
وز ... مسکنی ... جان
... بیت حراست
من ... ستم ز ... ی
... پای خودم ...
دیدم که ... بدید ...
اسو ... م ...
سوز ... ب ...
... بدید ...
وز دل ... مرد

معشوقهٔ خسروان بحکم… | وانگه بدوش لطف [illegible] | بوده همه وقت گرد [illegible] | از طوق [illegible]
از رنگ رخت بدست [illegible] | هر کس که تو بیست کوی | اهوکه از او خاک خورد [illegible] | تو بر [illegible]
از خوف تو کرک [illegible] | در بوت زمین کریزان | بر بحر نیست هر سکاری | تعلیم گرفته [illegible]
عالم شده در فتح و دوام | زان کرد خرد [illegible] | صد خون بدلت [illegible] | وز نوک خیانت [illegible]
امروز که بار ماندی از کار | خواری همه را از کار | گر تو سگی از [illegible] | این سگ تو [illegible]
گر سعی تو [illegible] | در گردن خود [illegible] | یاری بر هم مهر بیوند | با تو موافقت [illegible]
لیکن که [illegible] | در راه [illegible] | چو [illegible] بر دست [illegible] | این [illegible]
هر چند سکار [illegible] | کس در هوس [illegible] | وانکه از سگ [illegible] | کوهی که [illegible]
پای تو که [illegible] | [illegible] | [illegible] تو که سود [illegible] | حیف [illegible]
حیفست که [illegible] | بر روی زمین [illegible] | از حسرت [illegible] | دیدست [illegible]
خواهم که سگ [illegible] | در دیدهٔ [illegible] | خاک [illegible] | در دیده [illegible]
هست من [illegible] | [illegible] بماند [illegible] | [illegible] | در خدمت [illegible]
دارم [illegible] | گر دل [illegible] | چون [illegible] | بر خاک [illegible]
هر که [illegible] | باید که [illegible] زمین [illegible] | هر کس که [illegible] | [illegible]
هر جا که [illegible] | [illegible] | خواند [illegible] | با [illegible]
[illegible] | زر کردن [illegible] | روزی [illegible] | [illegible]
آنکه [illegible] | وین قصه [illegible] | کاهی [illegible] | یک تیر [illegible]
[illegible] تو جان [illegible] | روزن شده [illegible] | [illegible] | خود را [illegible]
هر که [illegible] | بر سینه [illegible] | تا [illegible] | [illegible]
چشم [illegible] | آهوی سیاه [illegible] | تو [illegible] | مردم [illegible]
[illegible] | با چشم [illegible] | دم [illegible] | تا هم [illegible]

بر روی تو [illegible] عرق | از تابش و تاب [illegible] | بالاش ز [illegible] دو تا شده | رخسار ز [illegible]

رسید کرد [illegible] | گر [illegible] جوابی [illegible] | هر سو که [illegible] ملک [illegible] | یا [illegible] سرود

[illegible] | گر زند و [illegible] | گاهی [illegible] | گر [illegible] نگار [illegible]

[illegible] | گفت آن [illegible] | بالا [illegible] رسید [illegible] | آنکه [illegible] رفت [illegible]

[illegible] | [illegible] | دید [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | در [illegible] | وا [illegible]

[illegible] | ای چشم و [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | و [illegible] | [illegible] | ای [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | گاهی [illegible] | گاهی [illegible]

[illegible] | [illegible] | گفت ای [illegible] | [illegible]

[illegible] | هم [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | چون سایه [illegible] | شب [illegible] | چون [illegible]

[illegible] | [illegible] | از [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | در صحبت [illegible] | [illegible]

[illegible] | در روضه که [illegible] | در [illegible] | از [illegible]

[illegible] | [illegible] | تو [illegible] | وز [illegible]

و آن غنچه که چون دل بشکفت | آن هم جگر محنت دیده | سوسن که چنان [illegible] | از من تو در بیابان [illegible]

هر سبزه که از آب رسته | از اشک من [illegible] سرشته | هر جا که از این دو چشم [illegible] | در چشم نشان چون دیده

دامن کشتی [illegible] | از رشحه [illegible] | در [illegible] | افسوس [illegible]

چه سود [illegible] تو در باغ | چون جلوه کند [illegible] | او در [illegible] | [illegible]

مقام [illegible] | مقام [illegible] بود | مجنون دل [illegible] | [illegible]

مجنون زده [illegible] | آه با دل خود [illegible] | مجنون [illegible] شوق [illegible] | او [illegible]

مجنون غزل فراق [illegible] | او نیز با تفاق میخواند | مجنون ز سرشک [illegible] | او با [illegible]

چون دید که [illegible] | با صد [illegible] جواب | تا دید که [illegible] | [illegible]

دامن ز گلان باده [illegible] | بر جان [illegible] | در گریه [illegible] | [illegible]

باران [illegible] | گردش [illegible] | از [illegible] دیده [illegible] | [illegible]

[illegible] | چون [illegible] بر سر کوه | ای سنگ [illegible] | [illegible]

کوی که [illegible] | [illegible]

[illegible] دل [illegible] | [illegible]

[illegible] | تا [illegible]

گرد [illegible] | در [illegible]

آتش [illegible] | [illegible]

جامی [illegible] دیده [illegible] | ابری که [illegible] | مرغان [illegible] | در [illegible]

خورشید [illegible] | گفت [illegible] | در [illegible] | صد [illegible]

در دست [illegible] | چون [illegible] | مرغان [illegible] | خون خورده [illegible]

[illegible] | خونابه [illegible] | از گرمی [illegible] گردان | [illegible]

هر کس [illegible] | [illegible] کرده [illegible] | مجنون [illegible] | [illegible]

نی رنجه شده [illegible] / کاواز نوای [illegible] یکی بود
یاران [illegible] عشق [illegible] / او با دل خود بعشق یاری

[illegible] شراب [illegible] / مجنون [illegible] سر سنگ [illegible]
مطرب [illegible] / مجنون به شنید [illegible]

هر ناله که زد ز جان [illegible] / هر کس که شنید کرد فریاد
چون جوش دلش [illegible] / یکبار [illegible] جوش [illegible]

در حلقهٔ دوستان [illegible] / [illegible]
[illegible] / ناخورده قدح [illegible]

[illegible] / با این همه [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / سوی [illegible] تنها

[illegible] / [illegible]
[illegible] / جان را [illegible]

[illegible] / [illegible]
دل در [illegible] / [illegible]

مجنون [illegible] / [illegible] عاشقانه [illegible]
[illegible] / مجنون [illegible]

[illegible] / [illegible]
گفت ای [illegible] / با [illegible]

[illegible] / [illegible]
در [illegible] / [illegible] عشق [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / در گرد گل [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

و [illegible] / این قصه [illegible]
کای دعوی [illegible] / [illegible]

[illegible] / دوری [illegible]
بر بوی گل [illegible] / [illegible]

[illegible] / آن [illegible] عشق [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

آرد امین بار و خاک [illegible] — وز دیده و ترمی سنگ [illegible]
گفتند که ای رئیس [illegible] — [illegible]

آخر چه شدت که وا [illegible] — در صحبت دوستان [illegible]
چون یار گرفتی از [illegible] — با شیر و گور [illegible]

رئیسان بپرند آسمانی — مردم کند حبس [illegible]
هر جنس ز مردم و دد و دام — در صحبت [illegible]

قمری که نوای عشق [illegible] — با زاغ نشانش [illegible]
بوم آید سوی بوم [illegible] — طاووس [illegible]

تو مردم و دانش [illegible] — خوشست که با دو [illegible]
بر هر که گل [illegible] — [illegible]

وقتی [illegible] دوستان [illegible] — [illegible] دوستان [illegible]
امروز اگر دمی جو یاران — با [illegible] مراد [illegible]

گل گشت [illegible] — با [illegible]
[illegible] دوستان [illegible] — [illegible]

مجنون [illegible] — و آنگه [illegible] جواب [illegible]
گفتی شب و روز [illegible] — [illegible]

من کز غم [illegible] — [illegible] جهان [illegible]
[illegible] — چون [illegible]

[illegible] — [illegible] مست [illegible]
[illegible] — گر باغ [illegible]

[illegible] که [illegible] — در باغ [illegible]
آن را که جمال یار [illegible] — با سرو [illegible]

[illegible] — زان گل که [illegible]
گفتند که [illegible] — [illegible]

[illegible] — خوشتر ز گل و بهار [illegible]
[illegible] — او [illegible]

[illegible] — جان [illegible]
هر جا که [illegible] — از [illegible]

هر خار که [illegible] — [illegible]
هر [illegible] آه — از [illegible]

[illegible] — با هم [illegible]
آن [illegible] — [illegible]

بر هر [illegible] — [illegible] گل [illegible]
مجنون که [illegible] — [illegible]

با هم [illegible] — [illegible]
رفتند [illegible] — در [illegible]

یار [illegible] — بود [illegible] چشم [illegible]
دیده [illegible] روی [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] رخ یار [illegible] — در [illegible]

هر کس [illegible] — [illegible]
او [illegible] ولایت [illegible] — [illegible]

چون قیمت شد ... | وان نامه ... | با رنج فراق ... | عنوان سر نکته بر ...

بسمع ... | نا بسته و ... | بر دل ... | صحیفه ...

[illegible] | از نومیدی گریست ...

[illegible] | ور مرور ... بدرد ...

[illegible] | ... کلوی چون ...

[illegible] | ... یاد ...

[illegible] | ... بیفت ...

... | شکفته ... | سر و ... | ...

... | ... کلوی ... | صحیفه ... | ...

... | ... | ... لاله ... | از ...

... | گشته ... | نرگس ... | مخمور ...

هر ... | مخمور ... | نرگس ... | مخمور ...

هر ... | مخمور ... | هر باد ... | ...

هر ... | اگر ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | اهر ... | ... بود ...

... | ... | ... | ...

و ... | گر ... | ... | ...

... | آنگه ... | ... | ...

... | ... | رفته ... | ...

... | عوالی ... | ... | در حلقه ...

سر جان رسی چه میل چیست	تعمیر نیست که جان من تمام	حال چیست بود بهار تمام	آخر غم نیست چون بیم کم
هر جا که کنم نشست با تو	چون در رسم غم تو ای	شبها ز غمت و سوز من	من دانم و شب که گذر
همسایه بخت از آن حجم	ور خواب آید ای کس	خوابم و گریش بعد [illegible]	یا هم ز خیال تکیه گاه
در خواب چو امر تو کنم	بیدار شوم ولی بمیرم	عکس [illegible] نه ام	می ترسم از آنکه [illegible]
بر خاک در تو سک [illegible]	ور سک طلب کنی نه ام	بینی تو من [illegible] خاشاک	چون [illegible] خسته حال
[illegible]	چه دولت [illegible]	از خاک [illegible]	کوی [illegible]
پهلوی [illegible]	چون ابروی [illegible]	چون [illegible]	خال [illegible]
تا [illegible] چو دم [illegible]	گر [illegible]	آن شکر که [illegible] دارد	حلوا [illegible]
آن مرغ که [illegible]	کو جا [illegible]	من [illegible] چشم	[illegible]
تو پای ز خاک من [illegible]	دامن ز [illegible]	گر [illegible]	من [illegible]
از بس [illegible]	گر کوی وفا [illegible] است	تو [illegible] دل [illegible]	بر [illegible]
آسوده که [illegible] دل	او کی [illegible]	باغی که [illegible]	برگ [illegible]
[illegible]	خوش [illegible] دل [illegible]	یاری که [illegible]	[illegible]
تنها [illegible]	از [illegible]	بر [illegible]	[illegible]
چون [illegible]	[illegible]	شب که [illegible]	[illegible]
[illegible]	هر دار شد [illegible]	[illegible]	[illegible]
شد سوخته جان [illegible]	تا کی [illegible]	پس [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] شکسته [illegible]	[illegible]	آخر ز [illegible]
در زیر [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	موی [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	افتاده [illegible]

اکنون که ز دست شد عنانم | از طعنه چه می‌زنی سنانم
تا تو بدیدم دگر [illegible] | جفا که خیال [illegible]

باد ارچه گل آورد ز [illegible] | گل پیکرم [illegible]
خواهم شب تیره [illegible] | [illegible]

با مهر تو [illegible] | در قبله خطاست [illegible]
عشق از دو [illegible] | [illegible]

[illegible] | نبود یکی میان دو [illegible]
در سینه من [illegible] | اندیشه [illegible]

[illegible]

دیدی که معرض بلا کم | چون یاد برون شدی نگاهم | نگاه به صفت حرام کرده | نگاه نگی تمام کرده

بسیار زمی جفا [illegible] | خوا[illegible] دلی [illegible] | اکنون که بوصل خوش شاد | هم خواهد تو مبارک باد

بخت من اگر زمن [illegible] | ای [illegible] رسید [illegible] | با این همه دوستدار یارم | با یار تو هر دو دوست دارم

او گرچه که دشمن است [illegible] | از دوستیت [illegible] | [illegible] | [illegible] ام از [illegible]

[illegible] | [illegible] روشنی [illegible] | آن یار که دوست داشت | دشمن [illegible]

[illegible] | از [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

چون یار [illegible] | با [illegible] شدی [illegible] | [illegible] | [illegible]

مرغ که [illegible] دل [illegible] | [illegible] از [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | هم [illegible]

چون [illegible] | دل [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] قاصد [illegible] | کار [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | رو [illegible] | دنیا [illegible] | [illegible]

[illegible] | نزدیک [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | از [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | نزدیک [illegible]

[illegible] | [illegible] | من [illegible] | [illegible]

در دست زمست آگهی | امشب رسیده ام ز درد حالی | شمعی که بر آتش نشاندند | بر او آتشش بست خوش نشود

لی که چهره منتشر رود | او هم هلاک میشود عشق | چون عشق دلم ز دست برود | دل داد دل کسی که نشود

چون راستش [illegible] | از سوز درون [illegible] | چون [illegible] خون | سوزد شد با سبب دندان

[illegible] سوز دل | وار اوج فلک گذشت دردم | تو [illegible] عشق ملک | بار [illegible] قدمی فراخ دار

ز چشم [illegible] | دستی بر زند بدامنش | مسکین من مستمند | موقوف [illegible]

[illegible]

[illegible]

شد دری آمد دل نکاود   وان چرم قدری بقول زادود   کاغذ طلبید و نامه بنوشت   ترتیب سواد نامه بنوشت

سوادی جگر بنامه بنوشت   خونابه ز نوک خامه بنوشت   کاغذ چو تمام شد ورق زد   از خون دو دیده [illegible]

وانگه طلبید قاصدی چست   کر باد تنک حریف می جست   داد و بش که ببر بدان [illegible]   باز آر ز من رسان جوابش

قاصد شد و ان صحیفه را برد   وانجا که سپرد هست [illegible]   محزون که [illegible]   [illegible] است [illegible]

رحمت بپای قاصد [illegible]   چون شاخ بنفشه [illegible]   کرد از [illegible] سر [illegible]   خون [illegible]

زان ولوله چون [illegible]   [illegible]   دیدار علم [illegible]   [illegible]

[illegible] صحیفه [illegible]   بر نام خدای [illegible]

خلاق جهان [illegible]   [illegible] [illegible]

برپای کن بلند و پستی   برداره [illegible]

بردامن گل نسیم [illegible]   در [illegible] صدف [illegible]   وان [illegible]   سلطان [illegible]

[illegible]   [illegible]   وان [illegible]   [illegible] است [illegible]

[illegible] آتش [illegible]   [illegible]   [illegible]   از [illegible]

یعنی [illegible]   بر [illegible] توای [illegible]   ای عاشق [illegible]   وانی شمع [illegible]

خوب است [illegible]   کرد از رخ تو [illegible]   صورت دام [illegible]   [illegible]

ار من [illegible]   با خود [illegible]   [illegible]   دیده رخ که [illegible]

در گوش [illegible]   در پای [illegible]   [illegible] کدام [illegible]   [illegible]

[illegible]   غمناک [illegible]   [illegible] کدام [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible] کدام [illegible]   محزون کدام [illegible]

[illegible]   [illegible] کدام [illegible]   [illegible] تو [illegible]   [illegible]

[illegible]   از [illegible] کدام [illegible]   غم [illegible]   [illegible]

[illegible] که [illegible]   زد [illegible] توام [illegible]   غمناک [illegible] تو [illegible]   [illegible]

برد ند گهرفشان بر اسش [illegible] | با کجا طرب سرای [illegible] | در برده عصمتش نشانده | صد به پایش فشانده

[illegible] شد کامکار خرم و شاد | هم خواب شوند [illegible] | هر دو آمده مشهود [illegible] | دیوانه بجانو [illegible]

از [illegible] [illegible] | بر روی زمین چو خاک [illegible] | [illegible] | شد [illegible]

دیوانه [illegible] | حیران شده [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

گرد ل شدار ان یار جهانک | از دو نیست افزایی خاک | تا آن حق نعمتی که دارد [illegible]
است چو خواهش [illegible] | از درد و دم بهر به هوا | تا در بدر انسان هوایی [illegible]
[illegible] | سوی [illegible] | [illegible] کمر بخت و خوبی [illegible]
[illegible] طرز [illegible] | عشق امد و [illegible] | [illegible] معنیم [illegible]
[illegible] طرایف [illegible] | بغدادی و مصری و [illegible] | [illegible]
[illegible] | شهد و شکر [illegible] | [illegible]
[illegible] | عالم [illegible] | [illegible]
[illegible] | روزی [illegible] | [illegible]
[illegible] عیسوی دم | [illegible] | [illegible]
چون [illegible] گیسوی [illegible] | [illegible] جلوه [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | مجنون [illegible] | [illegible]
هر کس [illegible] | مجنون [illegible] | هر کس [illegible]
هر کس [illegible] | مجنون [illegible] خود بود | هر کس [illegible]
هر کس [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
چون [illegible] | [illegible] | [illegible]
مطرب [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | چون [illegible]

زان کو نه بدست تو عاشق | کان دل نبد به [illegible] | [illegible] که اگر دل ایدست | من [illegible] خود دست [illegible]

[illegible] سرو [illegible] | چهره [illegible] | سر از خبر جان دل اگر | [illegible] سوخته شد چو آتش [illegible]

[illegible] | خونابه [illegible] دیده | از نف [illegible] | [illegible] زمین کبود گشته

[illegible] | و اکر [illegible] روان | نگاه چشم و [illegible] دیده | نوازش و من ز خود [illegible]

[illegible] | [illegible] دلم در [illegible] | و [illegible] چراغ [illegible] | [illegible] سینه داغ [illegible]

[illegible] | [illegible] دست [illegible] | ای [illegible] که [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | دان عشق که [illegible] | [illegible] جان [illegible]

[illegible] | وان [illegible] | تو [illegible] | [illegible] دل [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] جام [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | باری بود دست [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | با [illegible] سودی [illegible] | چون عشق بود [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | در [illegible] | چون قطره [illegible]

[illegible] | [illegible] | چو [illegible] | در [illegible]

[illegible] | چو [illegible] جان [illegible] | [illegible] | واز [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | آن [illegible]

[illegible] | هم جان [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | باز [illegible] دگر [illegible] | دیوانه [illegible] | دیوانگی [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | در [illegible] | از [illegible]

[illegible] | گفت ای [illegible] | با [illegible] | از [illegible]

روزی که رسد نوید دیدار
با دوست درون دل [illegible]

بیند دو دوست را [illegible]
[illegible] هم از آن دو دیده [illegible]

و آنکس که [illegible] دید [illegible]
و آنکس که به دیده داد [illegible]

کان گوهر [illegible] شکسته
وان از حشم زخم [illegible]

لیلی چو بدید [illegible] هم [illegible]
آمد ندری [illegible]

تا [illegible] نگار [illegible]
[illegible] ز لطف [illegible]

از شادی آن [illegible] که [illegible]
گردد [illegible] رفیق [illegible]

سر [illegible] و [illegible] ذوق [illegible]
[illegible] عهد [illegible]

از سوز [illegible] سی [illegible]
و آنکه [illegible] خورشید [illegible]

تو [illegible] کشور [illegible]
[illegible] که [illegible]

کان سوخته [illegible]
[illegible]

[illegible] چو [illegible]
[illegible] روان [illegible]
چو [illegible] رفت [illegible]
آمد [illegible]

[illegible] سدل [illegible]
[illegible]
مکتب [illegible] کرد [illegible]
چو [illegible]

[illegible] دل [illegible]
دیوار [illegible]
[illegible] ره [illegible]
[illegible]

[illegible]
خون [illegible]
رو دوست [illegible]
[illegible] دوست [illegible]

[illegible] نه [illegible]
در [illegible] کار [illegible]
گوری [illegible]
[illegible]

بوی [illegible]
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] چار [illegible]
چون [illegible] شمع [illegible]

در [illegible] و [illegible]
در [illegible]
هر جا که نشسته [illegible]
[illegible] در جهان

وان [illegible] جگر [illegible]
[illegible] شده [illegible]
روزی [illegible] شب [illegible]
چون [illegible]

[illegible]
[illegible] شده [illegible]
در دی [illegible]
روزی [illegible]

[illegible] ز [illegible]
در [illegible]
گر [illegible] آن [illegible]
[illegible] شده [illegible]

این دیو بود نه آدمی‌زاد — گوا ... دیگری نشود شاد — ای آنکه ز دیده ریخت خون — چشم ... نمود
گر دیده بصد جفا کشیدی — معذور ... ولی ... — کان بود که ... — ... بکدام دیدی
... که شد نام ... — گفتش ... — از ... — ... چون ...
... — ... — ... — ... زخود ...
او رفت ... — ... نماند ... — آمد بسوی ... — ... از ... دست
... — شد ... — ... — ...
... — ... — ... در این جهان — ... کار ... خویش
... که ... — ... — ... — ... چون ...
... — دارم خبر ... — ... که ... — ... از ...
... — برسید ... — گفت ... — از ... خدا که ...
... — ... — ... — ... خواب
دل را ... — غم ... که ... — با ... — ...
... — ... — ... — ...
... — ... کار ... — ... — از دیده ...
... — کان ... — از ... — شد ...
... — باکشته ... — ... — ...
این سوخته ... — این ... — چون از ... — ... چشم ...
... — ... زد ... روی ... — ... چشم ... — ...
چون ... — ... — از دست ... — ...
گفت ای ... — ... که ... — یاری که ... — ...
او را ... — ...

حیوان دگر که می‌شمارد   از دور دگر کسی [illegible]

دانسته این حکایت نغز   از بهر [illegible]

کان روز که نوفل ستیزه‌دار   [illegible]

چندان ز بزرگی [illegible] مردم   کاندر [illegible]   چون [illegible] مصاف شکست   [illegible]

خلقی زده سوی [illegible]   رفته سوی خانهٔ خویش   مانده [illegible]   مجنون [illegible]

گویند که جای [illegible]   بر دست [illegible]   رخسار [illegible]   هم [illegible]

افتاده میان [illegible]   گر [illegible] بود [illegible]   چون [illegible]   [illegible]

مرغان که باوج می‌پریدند   گشته [illegible] سوی [illegible]   زاغی [illegible]   [illegible]

وان [illegible]   می‌دید [illegible]   چون کرد [illegible]   [illegible]

شد [illegible]   تا وا خورد [illegible]   [illegible]   [illegible]

ز [illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   کاندر [illegible]   [illegible]   [illegible]

ای [illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   گرفت [illegible]   [illegible]

[illegible]   هر دیده که [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   ای [illegible]   [illegible]

[illegible]   گر [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   وان مرد [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

بیک آمد و بار داد صبح / نور فلک زعشرت انس [illegible]
لشکر ظلمه و بارگی [illegible] / برون [illegible] شد صف ما [illegible]

خوش [illegible] شنیده / تا [illegible] بعیں دو [illegible]
گشت از [illegible] / وان [illegible]

هر [illegible] ای [illegible] / سر [illegible] می در وود [illegible]
مشک [illegible] سیم [illegible] / جاسوسی [illegible] مبارک

وان [illegible] که چون هلال [illegible] / می را [illegible] ان مشک [illegible]
ابروی کمان کرشمه [illegible] / ناوک [illegible]

[illegible] مشک [illegible] / [illegible] زبان [illegible]
هر کاه [illegible] جان [illegible] / بر [illegible] شکوفت

[illegible] / وان [illegible]
بر [illegible] / می [illegible] مرد [illegible]

[illegible] / [illegible] چو شد [illegible]
هر سو که [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / در سوختن [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / در جان [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] سینه کرد / [illegible]

[illegible] / [illegible]
آمد سوی آن [illegible] / [illegible] جان [illegible]

[illegible] / [illegible]
مجنون [illegible] / [illegible]

[illegible] / چون [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
کان دوست [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
یعنی [illegible] از جان [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] دوست [illegible]
[illegible] دل دوستان [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
چون جامه [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]
در کوشه [illegible] / [illegible]

[illegible] / آمد [illegible]
[illegible] آدمی [illegible] / [illegible]

از دهنه که کرگ ... | کی کنند ... | از کار رفته ... | زین سوی سنگ ...
این چاره که ... | از افعال توی زین شود | چه باید که سپرد ... | بحری کند ...
کسی کو گرفت ... | السلام ... | خواننده حرف ... | زین کوه ...
کان سر ... کتاب گشته | | | ...
چون شد در ... | | | شد ...
شد در ... | | | کار عاشق ...
گرد ... | | | ...
چون از ... | از سر ... | ... | ...
... | ... | ... | هم ...
... | ... | چون ... | ...
... | وانگه کرد ... | ... | ...
چون کار ... | ... | ... | ...
فاصد طلبید ... | سوی ... | ... | ...
... | ... | ... | تا شد ...
... | ... | ... | ...
... | ... | ... | ...
... | ... | کار ... | ...
... | ... | ... | ...
... | ... | ... | ...
... | ... | ... | ...
چون ... | ... | ... | ...

[illegible] خواست کاری — در تعریف خطه ساری
باید [illegible] برد [illegible] — [illegible] مود [illegible]
[illegible] — [illegible] سهان [illegible]
خوانی [illegible] — [illegible]
[illegible] — عشق [illegible] گرفتند
گه گرما [illegible] کاری — [illegible] سخن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

که جام در ... سایه‌اش | کاه از مژه دوست جای پاش
شب از غم دیده کان کشش | وز مشک و گلاب باش
زین لاله گری چو بار برداشت | گرمی سوی ... خورشید
میر انگلس ... ناش | ... در ... باش
[illegible]

اگر با نفسی ... | لبس جامه باده ...
ما کاشتش چو نقش جامه | ... [illegible]
[illegible]

... که ... کام [illegible] | از حیله دم می شود ... | ... که باری لطف ... | اندیشه موکل ...

... گاه ... | در جود نه هم خیال ... | با آنکه ... | ... عجیب

... که از ... | از بند قضا ... کریم | ... جود ... | ... است ...

[illegible]

تشنه که مرگ می [illegible] — شربت [illegible]
مستی که سرش خواب گردد — [illegible]

ماتم [illegible] روز [illegible] — یک دیده [illegible]
مسند که از جهان تو دور — ای دیده [illegible] نور

دانی که بنای خاک سست است — [illegible] از جهت [illegible]
این درد که در هوا [illegible] — بنیاد [illegible]

تا کیسه تو [illegible] — [illegible] نقد [illegible]
نقد تو [illegible] بود که جهد — [illegible] کمال [illegible]

آن وقت [illegible] — یاران [illegible]
[illegible] — تو خود [illegible]

هر یک نفسی که میرود [illegible] — [illegible]
آن [illegible] حسن [illegible] — [illegible]

رمسان نفسی ز جهان [illegible] — عمر [illegible]
آن [illegible] که [illegible] جان [illegible] — [illegible]

اخر [illegible] تو [illegible] اختیار — [illegible] جهان [illegible]
[illegible] — [illegible]

ای آنکه [illegible] — [illegible]
[illegible] دست [illegible] — [illegible]

چون [illegible] — از [illegible]
[illegible] — [illegible]

زان غم که تو [illegible] — [illegible]
این [illegible] — [illegible]

[illegible] که [illegible] بود — [illegible] بود
[illegible] — [illegible]

هر چند که عشق [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

مردا [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

گر [illegible] — مردی [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — تا [illegible] در جهان [illegible]

[illegible] عمر [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

آن [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — دیوانه [illegible]
آن [illegible] — [illegible]

تا [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

تا [illegible] — [illegible]
از [illegible] — [illegible]

[illegible] | تا ز کوه [illegible] | [illegible] | [illegible]

ناف حریف [illegible] | با [illegible] کستان | همی گفت [illegible] | با خود [illegible] جراحت [illegible]

[illegible] سری [illegible] | بود [illegible] | دل را بستیر [illegible] | رخ را [illegible]

[illegible] | شد دست [illegible] | چون سوختگان [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | ای [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | طوفان [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

زخویشتن دوست باشد افزون ... این حال عجب باشد [illegible]

چون ماند بروی آن [illegible] ... در حجره [illegible] گور ... قیس از [illegible] جمال [illegible] ... در درس ادب [illegible]

در کوه [illegible] و کنج [illegible] ... مشکو د [illegible] ... [illegible] نمی [illegible] ... [illegible]

می بست [illegible] ... [illegible] ... ای [illegible] ... و [illegible]

زان [illegible] ... سر دم [illegible] ... در دیده [illegible] ... وا ز دیده [illegible]

در حلقه [illegible] ... [illegible] ... زین گونه [illegible] ... می [illegible]

چون [illegible] ... از [illegible] ... [illegible] ... و [illegible]

[illegible] ... بر [illegible] ... [illegible] ... چون [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] لطف [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... و [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

ما این [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... زان [illegible] ... چون [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... وان [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... وان [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

شنیده ام که عاشقی داری خطری با سیاستی ترسم که چو زرد این چهره گشتی ... نام شوی میان یاران بیش
تا اب کرده تو رسم میل ابنا ستمه در ... سیل آتش که بشاخ از زر افتد زود ار تکیه حرمن افتد
تا خور غم هستی با نوای الا غم عشق و با نوای کبری هر دو ملامت سهل ... دیوانه شوی و با سری
با اتش پاک دلم مر پاک الوده چرا شوی بهر ... جایی معشوق که چو ... تهمت زده خبری ...
صدق ... و عاشقی وقتی علم ... چون شهره شود عروس معصوم باقی ... بسته ... معلوم
... که ... تا خوردن و ... عشق ... چه بود ... فانی بود ... باشد
اوازه ... صرف ... کسی ... گردم ... کار ... چون بار ... زنگها
... ... با ... لیلی ... ما کی سپیده ...
... ... لب بسته و خون ... برانکه کرد ... از ... در ... شکسته ...
با ... حدیث ... بود ... انس ... مادر ... ... لب را ... خور ...
مادر ... آن ... گر ... ز فضیحت ... گفت آن خبر ...
... بشنید ... گم شد ... فرمود که سر ... در برده ...
از برده ... خواند ... دیو ... دیوار ... بلند کرده
و ... آنک ... سر ... آتش ... زبانه ...
... چون ترکت ... می خورد ... برد ... سپید ...
... چو ... کاهی ... و ... قصری ... کرد ... و اندیشه ...
... ... خوبه ... بار ... که بود ...
چون ... ... میان ...
... ... بر ... می بود ... داغ ...
او ... بیش ... می کرد ... را ... میکرد
... ... بر ... کار

پرده [illegible] محرم [illegible] | وا [illegible] بدل از عشق [illegible] | هرچند که [illegible] بود [illegible] | میکرد ز بوی خلق [illegible]

مستوجب محرم اندرون [illegible] | می شد [illegible] | بوی که رساند [illegible] | [illegible] کرد [illegible]

عاشق [illegible] داغ بوشد | [illegible] داغ بوشد | دستی که کند [illegible] | انگشت [illegible] دیده او

بودند برادری [illegible] | در [illegible] | یاران که [illegible] | در [illegible]

میکرد [illegible] | میرفت [illegible] | [illegible] | عاشق [illegible]

هرکس [illegible] | این [illegible] | این است [illegible] | اولفت حکایت [illegible]

رازی که [illegible] | او [illegible]

با [illegible] | [illegible]

[illegible] | چون [illegible]

[illegible] | [illegible]

چون رفت [illegible] | [illegible]

کارا [illegible] | [illegible] | در [illegible] عشق [illegible] | خواند [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] باد [illegible] | [illegible]

[illegible] | کامد [illegible] | [illegible] | میرفت [illegible]

[illegible] گفت [illegible] | [illegible] | باد [illegible] | [illegible]

[illegible] | در [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | از روی [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | این [illegible] | [illegible]

حاجت [illegible] | از [illegible] عالم [illegible] | [illegible] | از [illegible]

چون [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] … سرّی لطف [illegible] | [illegible] … یار [illegible] | [illegible] … جوان [illegible] | [illegible] … تماشا

ایشان همه با [illegible] | وان سوخته [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | خاموش [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | و الحکمه [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | عشق [illegible] | [illegible]

اندیشه [illegible] | غم [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | از خون [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

اندیشه [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | سیمای [illegible] | چون [illegible] | [illegible]

ندیم خاص کند تا [illegible] | گر دست رود [illegible] | ما در پدر از [illegible] | مانند [illegible]

[illegible] | [illegible] | آن [illegible] برگرفته | [illegible]

[illegible]

گویند که در عرب جوانی [illegible]

اقبال ره ذکر [illegible]

[illegible]

آفاق ز نعره پر طرب کرد

[illegible] در مرحله سوس [illegible]

[illegible]

مردانه که جان خود سپارد — در جان کسان چه [illegible] — تا دل بقرار خویش [illegible] — شمشیر نگار [illegible]

دل را چو شود خریده [illegible] — دشمن بصلاح [illegible] — [illegible] دست اگر [illegible] — هم یار [illegible] و هم [illegible]

در یار دو دل نباشد [illegible] — هم یار اگر [illegible] — [illegible] کش مدد ضمیر باشد — [illegible] نظر [illegible]

وانکه دلش [illegible] — شیر [illegible] چو [illegible] — [illegible] دل [illegible] — در حمله مشو [illegible]

لکن [illegible] — [illegible] — [illegible] که کند [illegible] — [illegible] یار [illegible]

ور [illegible] شوی [illegible] — با [illegible] — لشکر [illegible] باشد — در دست [illegible]

گر [illegible] — قدر [illegible] — [illegible] — در خانه [illegible]

در [illegible] — چون [illegible] کار [illegible] — [illegible] — [illegible]

چون [illegible] — از [illegible] — گر [illegible] — در [illegible]

در [illegible] — آن به که شوی [illegible] — [illegible] — آن [illegible]

در [illegible] مطلب [illegible] — کاش [illegible] — [illegible] — کان [illegible]

[illegible] — [illegible] — خواهی [illegible] — [illegible]

با [illegible] — در [illegible] — گرچه [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — با هر [illegible] — [illegible]

شمعی [illegible] — [illegible] — دولت [illegible] — [illegible]

[illegible] — مرد [illegible] — دولت آن [illegible] — [illegible]

در [illegible] — تا [illegible] — گر [illegible] — در حمله [illegible]

[illegible] — هم [illegible] — [illegible] — هر کس [illegible]

[illegible] — با لطف [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — تو [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — مردم [illegible] — [illegible] که [illegible] — [illegible]

رندی که خورد باده مست | در حال مست باشد [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

زیبا بهر سر بامی لولی گفت — یاقوت نگار خوش گفت — ور درد چه ... درد گفت — و آواز خوش ...

... — تنها ... — چون آمده ... — ... نخواهد گفت

... — ... — چون مرد ... میکرد — ... چو ...

[illegible]

نقشی که بنامه [illegible] — هر چند که یک یک [illegible]
من بر خواند جهانگیر [illegible] — این جامه همه کرد خواهر [illegible]

تا هر چون شش جام او [illegible] — گردد و بسرات [illegible]
چون ساقی پیش [illegible] — [illegible] که کس [illegible]

یارب چه تمام کرد [illegible] — دردی ندهی [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] رقم [illegible]

[illegible] — [illegible]
چون یافت [illegible] — ای [illegible]

[illegible]
[illegible]

اکنون [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لطیف درخورد — گویند که هرچه کم بود به — تا خوش سخنی کسی گوید — فرداش [illegible] چو بید

[illegible] باشد — بس دیر کشد چگونه باشد — بوقی ز پس آنکه ساز [illegible] — وانگاه نوا درار گیرد

[illegible] قلم [illegible] — هر گردن باد باشد [illegible] — [illegible] که [illegible] — [illegible] مغنیان [illegible]

[illegible] خواه — [illegible] بود همه [illegible] گاه — [illegible] که [illegible] — [illegible]

[illegible] حکایت [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

مقصود [illegible] حکایت — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — می گوی [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

تا بوک مراد اش بود داد | هر که ضمیر شد و ... باد
امید که این متاع ... | گردد قبول بندگی خاص

ایزد به دل تو جاودان ... | مقبول خود و حاصل ... باد
با دست مقام ارجمند | از سکه نام تو ...

از نام تو ... باد | وین بنده خجسته نام ازو باد

هر کس ... | بر انده قلمی ز نکته خویش

از روح ... | گاهی که دل ... تو کوش ... باد

... ای ... حسال کرد | ... جادوی ... حال کرد
آن ... که ... در ... | گاه ... نشوی ... در

آن کو ... کار | چون ... هنران بود ...
... که ... | مستوجب ... گردد

این خواجه ... | گاهی ... دست ...
... چند ... | گاه ... تنگ ...

... | ... نر و ... شوکت
... | ... نا مرز ... تهی ...

... صنعتی ... | ... ادکی ... مستی ...
... که ... | بهتر ز ده صد ... سبوی ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...
خواهی که ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...
... [illegible] ... | ... [illegible] ...

کار که ... | ... حکمت ...
هر که علم ... نکار | در ... این ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...
... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...
... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | بهتر ز ده صد ...
در ... کار ... بود ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | در ... صد ...
چون مردم دیده ... | ... [illegible] ...

... جستی که ... | نوری ... عالم ...
این ... چو ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | چون خنده ...
چون صبح ... | وان خنده ...

آنکس که ... | در ... سایه
آنکس که ... | از ... بید

... [illegible] ... | ... [illegible] ...
بد گوهر ... | ... [illegible] ...

با دیست خویش رو دانه ... گردی بره ابن بیانه
شبکون عقلش چو نیز العقل ... از حبر سپیده باده بدر
مه کوست بر اسمان حشم ناه ... در رد اجل دولت علیا
دین را علمش عماری جواب ... محراب او نباده محراب
خصم از همه رخود و نیم ... شمشیر سیاستش چشم آ
نعش جو زمان چون رسیده ... بس جان که گشت او ترید
کو جاست جسد مس آکنون سطح
آراسته چه به سر پیسی
باد اینشان جاودانه
رحمتش ز خط سما که سیمه
ای روی تو ادبات جاوه
بر فوق تو جبر باد ساست ... همساید سایه است
خاک در تو برد نستاسی ... معروف دل تو است
نام تو کلید تنگی حال ... مدح تو فسون چه به بال
ابری که جهان گشاده ... با کوه تو بیدست
هر نعمه تو ... رها ... منصور بود جا و داد
زده خرد و سهابت شش ... بر آن گشتی که شیر
این نادر ... بسیار بشد ... همت کمش روانه
این رز که تعلیم ز نور است ... احسان تو مرد درست
مردش چو جسی بلند ... که به سرش جند
این گنج جهاد در سیح ... کان مسند رد که

خبر رسش سلب سپاه ... بر زده عیش ... ز رحمت خلیفه جامی ... توش
خورشید جست نگار ... عرج صلاح دار ... ترس
کوسش زد به بانگ ... از زمان شده او خوش
... زرا که به سیح ... رحمت کند نیز که سعی
از تیغ جواب قطره ... عشا ندیر عالم پاک
در پای زلف چو مشغل ... دو سیح نه بری ات ان
خورش رمی رسد ... تیح
فون تعلیم ازکان دیگر
ور ساید سیح او ... شد
سیر رسش زده ... که
دین را ... تو ... شان
بیدای تو ... افته ... فلک سپرت و عجم رفته
عهدت بدل ... سلطان ... چون حید قطع خورد سال
دوست تو عهد ... حسنت ... آتش
... کرم ... مطلع تو ... جهان
مرغی ز تو جشش ... تصنیف مسا ... شده
من مدح تو که مش خوام ... بقیمت ... دو
کند از کرم که صیح دیده ... هر دولت برای ... تر
مر صنعت ... کالیدم ... منظور ... و ... همدم
چون من ز سخن ... دو خوی گشتم ... پیه ... و
سخنم ... وز حکمت اکاه ... از مهر خبر بر ... شاه

ای تخت ... برده بر اوج
... که او ...
... مردم ...
دولت که ...
...
...
... که بنصرت ...
چون ...
...
دولت ...
...
...
...
...
...
...
سلطان ...
...
...
... که ...
... دوست ...

...
... مرتبه داد از ...
که ...
حشم است ... جهان
یعنی که محمد ...
...
گر ...
...
از ...
بر بام ...
...
وز ...
... که ... در جهان
رفته ...
...
...
...
...

... در جهان ...
...
...
سلطان ... جهان ...
...
...
...
...
...
اندیشه ...
...
...
...
...
...
...
...
...

...
... در همه ...
...
...
...
در خدمت ...
...
...
...
... در کشتی ...
...
...
...
...
... که همه ...
...
...
...
...
...
...

گردار کف عیب تیری پوش | بر هستی خود شد پس و ما گوش | ای بنده کمال مهربانی | داده نش کمال مهربانی
خواهد لعنت ستانش | ابر دو دیعت کلاش | منصور و دو کون تقدیش | بگنج دو جهان بها نشر کرت
با جنس پاک نیز پاک | اندر سوی بند خاک | آور ز حصر خدا دهد | منشور نجات عاصی جهد
پس داد بمهر بحمد یاری | را ورد خورشید یادگار | یا ساز ستون دها ایود | منعم هم از آن بوالجود
بودند همه ز سینه ها بر | جو هم از این مصطفی برد | بوکر بعالم قدم بود | فاروق بعدل محترم بود
وان حرف کشش سه بار | با غار نظم بود | هم جهان خورشید بیدار | بر دار بکی چراغ بود
این چهار ستون فراخ | خود و دین مرا امید | امکان محمد بیاد | با نور او بعد مداد
جان هم کز حسین حصار | با خاک در جهان کار دارد | عارف که بر شمع | از نسل پیر او است
حسن و حسین اساس بحکم | چون مشعل ز کعبه هم
چون کو مرح خواجه ام | در غیب شدم که گفتم
اکنون قدر در معانی | در نظم سر جمید است
قطب زمین و آسمان | سر قیمت جمله امانت
در سر حق ظلام دین احمد | یعنی که نظام دین محمد
در بند فقر نیست | در عالم دل جهان پناست
برده بکلیم در و دانش | سلطان ممالک ولایت
سا منشی گمریزی | شاه با شیر جاک با هیچ | بر خاک از حسنت سپهی | بر حق ز دولت استان
در پرده دست نعم دار | در راز سپید که پیراد | در عالم وحدت ایشاه | بر هر دو جهان قدم نها
با هر خواهش استعدیند | در بانیه بندگی رسید | سیا ز جمله پاک بیشانی | بیدار تر از شب نسیمان
هر زنبه گرد و هر گمان | در حق و نسبه کلام
در عشق و نه بهمه مستان | گو نیم نهر عشق قوم علاست
مسلط نسبه سر بیش یاد | جمهور و جو بیاد دهالک عشق

سرکوب مخالفان [illegible]
در ملک کمال [illegible]
نور و النفس رحمی [illegible]
گلک از صحن [illegible]
[illegible]
سر عشق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
برخواست [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
دیدار خدای دید [illegible]

تن بو [illegible] محکم
از جمله رسل [illegible]
حشری که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شد محرم کعبه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شد عارف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] و کیمیای عالم
یاسین زد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] شعرای عالم
[illegible] بگا د خواند
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در منزل ما دگرد منزل
شد [illegible]
شد والی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

تا جان بودم امیدوارم — گر شکر تو دل تهی ندارم — خواهم بستایمش و بودن — من خود چه توانمش ستودن
هم تو دل پاک ده بمانم — در مدحت خویش کن ثنا خوان — تا گوید ذکر تو به تفسیر — مهمان زبان که جان و دل ...
به کزندی بسیج سازم — آن جان که بکوشش زندانم — جانم ده از هر بینش — کم زده و تو بوده از بینش
آن چشم بده که کس نبیند — عفو تو و جرم خویش بیند — آن هر ده گنه که باریم — در برده صلاح کار ما
تو فهم ده ولی نکار است — ز فضل تو ... — دل کی از امید بنشستم — تو صید ... مران ...
سالک ... از ... — نعمتم ... ... — ... بس وار ... — ... ی ... ...
بگیرم که نام ... لطف ... — آخر ... ... در — گر رحمت ... — رحمت ... ...
چون زبان تو هم ... — هم تو ... — آخر ... — نیک و بد ...
چون ... رقم از تو ... — گر ... بود ... — جرم ... که ... — ... عت ... که ... ...
شکر عون تو ... — از ... جون ... — ... که ... — ... کرده و کرده ...
چون ... کار ... — ... ... — از ... خویش کرده ... — ... کرد ... ...
در صدر ... دم ... — منشور ... — عفو ... — ... طلبت ... ... کرده
... ... — کار ... — ... در ... — از ... خود ...
... که ... ده ... — گر ... هم ... — ... امیدوار ... — ... ...
کاندم که ... — با نام تو ... — در ... قدس ... — تا ... ناب ...
ان ... نهایی
در نوبت حضرت ...
... رسول ... مجمع محشر
هم نور ده ...
ثنا ... اسمای
مجموعه ... کی برد عجب

کاندر ... تو ...
... بی ... برهم ...
خورشید ... نور ...
هم ... ...
طغرا ...
... و دهان ...

... خواننده ... سماست — سلطان ممالک ...
... که خود ... بهای ... — بردانه رسالت ...

و انشده نوری [illegible] | سازند قوی بهبود سازد | با تو [illegible] رحیم سازیم | تا دانی خود مضمون سازیم

از بود ولی اکر بود دارد | از تو سطر وجود وا دود | وانکه از عدم [illegible] | از حکمت قسمت [illegible]

بود هر از تو کشته [illegible] | حکمت تو روان بهبود [illegible] | چون حکمت کرد آشکارا | کس را اکر آخر تو یارا

با ریکی حکمت کرد اند | از کن کمی تو کند [illegible] | ذره که در هوا است [illegible] | از صنع تو هر دوی [illegible]

از امر تو [illegible] | [illegible] | از [illegible] | [illegible]

از صنع تو کشت کوه [illegible] | با قوت [illegible] | کردی با دل تمام کار | هر [illegible] کشت بود یار

عاجز [illegible] | تا یار طلب کنی [illegible] | شرکت نبرد ملک [illegible] | خاصه [illegible] چون تو [illegible]

[illegible] که [illegible] | صنع تو [illegible] | جز تو که [illegible] | در [illegible]

کا [illegible] که [illegible] | موقوف [illegible] | قفل همه را کلید بر تو | [illegible] تو

لطف تو [illegible] | قهر تو [illegible] | گر لطف کنی وگر کنی قهر | در هر دو بود [illegible]

ای خاک [illegible] | بر خاک [illegible] | ای صد [illegible] | [illegible]

[illegible] | | | در هر چه [illegible] فلک [illegible]

همواره [illegible] | | | [illegible]

آن یا که نوا [illegible] | بر دامن [illegible] | هم رحمت تو بود [illegible] | [illegible] چون [illegible]

دستی که [illegible] خود را | در مطلع [illegible] | بردار ز [illegible] | از دست [illegible]

هر چند [illegible] | حضرت [illegible] | با این همه [illegible] | [illegible] بود [illegible]

[illegible] | گر خود [illegible] | از یاد خود [illegible] | هر [illegible] خود [illegible]

جام [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | هم تو کرم [illegible] | [illegible] | چون [illegible]

این [illegible] | تا [illegible] | [illegible] | [illegible] تو [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

ای داده دل [illegible] عقل از تو شده [illegible]
ای دیده که [illegible] [illegible] نهی [illegible]

ای تو [illegible] صفت [illegible] نام تو گره گشای هر کار
ای [illegible] ذات تو [illegible]

ای هستی تو [illegible] خردمند فرمان تو از [illegible]
ای [illegible] در معرفت تو [illegible]

ای کرده [illegible] [illegible]
ای [illegible] [illegible]

ای حکمت تو [illegible] مطلق عالم ز [illegible]
ای قدرت تو [illegible] [illegible]

ای [illegible] [illegible]
ای [illegible] [illegible]

ای جان [illegible] هر کس که [illegible] تو
ای [illegible] [illegible]

ای [illegible] عالم مردم [illegible]
عالم ز تو [illegible] حکمت ز [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] در کلک تو [illegible]

[illegible] [illegible]
تقدیر تو [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] در [illegible] قضای تو [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] بیرون ز [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] دست [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] عقل [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
آن به که زنیم [illegible] [illegible]

نظم

نرگس برای چشم تو بیمار گشته است

رفتن بباغ بپرسش بیمار نرگسم

[illegible] بدست گرفته است دسته نرگس

[illegible] از آنکه نگه [illegible] بیمار نرگس

[illegible]

[illegible]

کسی که گوید مرا عقل گرامی
پس از کلکم بچکید این شرف نو
در آغاز رجب فرخ شده
خراب انگور حدیث
هوس را از جهل ما کی
مقصود من این بود از
من از حجابش برون دادم
نه در خور بود معنی

ز حیرت بسته ساکن
سخن ما منش کردم
از هجرت ششصد
که معنی جای
که نبود میوه
که کردم شهرت
جدا است جای
نو پادی روز
خیال کن
چو یکسانید فردا
ز جو چیره
که هست عشق

بگفت از پرده صبح
بها را گر تهی
دگر بر سعی که
نوای بلبل
بیده ملک
به لشکر خاطرم
خدا
[illegible]

نمود از مطلع انوار
شد گنج دگر از نسیم
بهار نفس دگر
بهر تحفی تکبیری
[illegible]
[illegible]
سخن
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ندارد دشمنی برابر ... [illegible]

[illegible]

اگر مردی ... [illegible]

[illegible]

که این سرمایه ... [illegible]

[illegible]

و گر ... [illegible]

[illegible]

بود از جای جنبش از مرگی بود | چو مرگی آمد نباید جای بود
سکندر که آب حیوان ... ... | چو وقت مردن آمد ... ...
کلاهش کاسه گل ... ... | چو ... کاسه ... آسیابی
چو مردم ساز دار گل ... | که مردم بوده باشد ... ...
تو ... پاکوس ... ... | گر نوای ... ...
دمی مردم که دست ... ... | چو در ... ...
چو باد است این جهان ... | تو مردی ... ...
روا ... باید ساخت ... | که خواهد ماند ... ...
بماند جان ... ... | که جاسوس ... ...
نقابی ... ...
چو ... جواب ... ... کردم
چو ... کردم در کار ...
خداوندا ... ... کار ...

بسا کین کان یکبار ... ... | ... که ... ... می رهانند
بر آن کین مرد ... یار کرد | مسلمانان ... باد آورد
کلاهی کو گرفته ... ... | ... بار ... ...
... مردم که دارد ... | ... ...
چو ... ... | دمی ... ...
اگر صد سال ... ... | زدم ... ...
چو ... ... | و ... ... کردن ...
... ... کسری ... | چو کسری ... ...
چراغ ... ... | ... کردن ... ...
... ...
... ... کردم
... ...
تو ... ...

مرا چون ... ... | بدین ... ...
در او ... ... | ... ...
... ... | که ... ... کرد
... ... | ... ...
... در اقلیم ... | ... ...
ولی ... ... | ... ...
مبادا ... ... | که ... ...
... ... | که ای ... ...

... ... | خرد ... ... جواب
که ... ... | گر عالم ... ...
... ... | ... ... کردن ... ...
... ... | دمی ... ...
... ... | که ... ...
که ... ... | که ... ...
مرا ... ... | ... ...
... ... | ولی چون ... ... بگویم

ز وکت [illegible] | سفید چو آتش درآ [illegible] | چنان زد [illegible] | که گرد از سپه [illegible]

برهمی کال [illegible] | چو زخشم [illegible] | چرا شی دیو [illegible] | ز شنه بر ره و آدمی

ستنده [illegible] | چو عز از [illegible] | چو آمد [illegible] | ز سیل [illegible]

رسید [illegible] | [illegible] | به پیه [illegible] | سر [illegible]

ربایش [illegible] | ز صد قطره [illegible] | چو [illegible] | ز دستش [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | ز خون [illegible]

[illegible]

[illegible]

چه ... ادمی [illegible]

رقم سنج [illegible]

[illegible]

[illegible]

اشارت [illegible]

حرم داران [illegible]

بباغ اندر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جهان خسرو که عالم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تو ای کو مرکز هستی [illegible] فلک ... گرامی تو مردان [illegible] فلک

[illegible] دیدی ... بکش کاری چو وقت [illegible]

اگر موزه بیاری [illegible] ... [illegible] بسم [illegible]

چو دولت [illegible] ... باستقبال [illegible]

[illegible] ... برود [illegible]

زخندیدن دو دو چشم [illegible] ... [illegible]

چو انگشت [illegible] ... چو [illegible]

بگو [illegible] ... [illegible]

چو [illegible] ... [illegible]

ز [illegible] ... [illegible]

[illegible]

برگ امید چون پی کند جدا — امید خود شمرد آزاد و پوشش

شد از جشن برگ امید گردش‌ها — بر رو در عرفه چون با خورشید

ز دانش یافت اقبال بلند — ز دون همت ما که بود مست

از آنکه باز قانون جدا است — نهاد اندر برابر روی جدا

درین وجه [illegible] — نوا [illegible] گونه [illegible] — [illegible] — [illegible] ورد [illegible] دل

شراب تلخ با شیرین [illegible] — ز شیرین عیش [illegible] — خیال [illegible] — [illegible] رنگ دولت [illegible]

کمی می با حریف [illegible] — فزون بود از [illegible] — ز [illegible] عشرت [illegible] — چه شاهی [illegible] خود [illegible]

از آن اسباب می کامش [illegible] — محل [illegible] یافت [illegible] — آز [illegible] — [illegible] ان [illegible]

میان از شه می [illegible] — گه [illegible] مستی [illegible] — چو شه خود [illegible] — و دولت [illegible] داشت

چو دولتمند می نوشد [illegible] — ز دولت دست [illegible] — منزل [illegible] — که با عشرت بود [illegible]

ز شه کام [illegible] — که گردد [illegible] — شهی [illegible] — [illegible] کند [illegible]

[illegible] — ز ساقی [illegible] — چو بود [illegible] — [illegible] بر [illegible]

چو شه با سینه [illegible] — بسکه [illegible] — سرای [illegible] — [illegible] کار [illegible]

ز [illegible] — از [illegible] — دلیری [illegible] — در شستی [illegible]

شب [illegible] — که با چون [illegible] — کمک [illegible] بود [illegible] — [illegible] کار [illegible]

گهی مستی [illegible] — گهی [illegible] کردی [illegible] — چو پیدا شد [illegible] — ز شه [illegible]

بزرگان [illegible] — که دولت [illegible] — نهانی [illegible] — شه با [illegible]

شدند [illegible] — [illegible] امید [illegible] — که امیدی [illegible] — که دولت [illegible]

[illegible] سر [illegible] — نه سرای [illegible] — چو [illegible] — نماند [illegible]

نشاطی [illegible] — ولی خواب [illegible] — نشاط [illegible] — [illegible]

بود با [illegible] — بخسبد [illegible] سایه [illegible] — چو سر [illegible] باد [illegible] — [illegible]

بزرگان را سخن باید نکو [illegible]
ملک را گر چه دشمن باشد [illegible]
بسی گر چه سر [illegible]
و گر عفو است [illegible]
چو جان رفته بیاید [illegible]
سر مردم دیگر بار [illegible]
روا داری که [illegible]
مقصد صلح [illegible]
هوای خوش [illegible]
خیال [illegible] که جان [illegible]
چو زد [illegible] بیست [illegible]
چو [illegible] رسید [illegible]
به کاری [illegible]
دگر با خصم [illegible]
دگر کاری کرده [illegible]
در [illegible]
چو دریابد [illegible]
چو خصم از [illegible]
چو [illegible]
چو [illegible] بود [illegible]
سخن [illegible]

نکو خواه اندک [illegible]
اگر از دشمن [illegible]
به [illegible] با مرد [illegible]
[illegible]
چه باید [illegible]
کیا باشد که [illegible]
هر آن [illegible] قطره [illegible]
کسی [illegible]
حیات [illegible]
بود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خلاف [illegible]
[illegible]
در اول [illegible]
[illegible]
سر [illegible]
[illegible]

کسی [illegible] اگر صد [illegible]
اگر چه باشدش [illegible]
ز [illegible]
ملک باید که [illegible]
[illegible] بود [illegible]
به [illegible]
و گر با دشمن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
بود [illegible]
اگر [illegible]
ز دست [illegible]
[illegible]
[illegible]
چو [illegible]
ز [illegible] دست [illegible]
[illegible]
[illegible]

بود هر [illegible] نکو خواه [illegible]
کسی دشمن بود [illegible]
که تر [illegible] خود [illegible]
بود [illegible]
جهانی را [illegible]
که [illegible]
[illegible]
بود راحت [illegible]
[illegible] نامردم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
که [illegible]
[illegible]
[illegible]
و گر [illegible]

گر شرح فیلسوف از رخ منا الحکیم

بدانش ورا داد پاسخ مرد دانا

فسان تخم خشمی است ایمان — نه خسته شاش اندر سمار دارد — با خسر اندرون گرم دردی چهر — چه داند عیب در هر قفا

ره مهر مهمانان مرغ ریست — کور بی ته نا نجار بخت خبری — ابا کسی کس جهان نامد گوارا — که آساید درون هوشمند را

حدیثی کان گزاف و ناسره است — درختهای سرای رنج جهد — رنج اگر کشت رنج سند توشه — نبندد تا نه بندد درون رنج

که انصاف است یار سرکش — انقیاد بسیج کس پیروی — کسی کو کار سازد از کار — سخن در کار او کند هنجار

درستی را همو داند بحق — که و داره در سینهها درستی — نظر کانه بی رنج اسلام — خموشی را سزد فروغی منام

بدو کار دانان پیشان شنیدن — بدانش بود شه را حکمت امور — که تا رای کسی سی کسی هوشیار — بدست آورد نام چله یاب

بدانا کوفت که حکمت بیشینه — تنها ای کرده خوی بد بر خویش — کنون کز پیری روان — که دستور بود پیدا

بر برگ امید گفت ای دادگر — از املقیه دولت شت ایراه — کسی نو غصه رای یاد ده بد — بسود اسوی خویشتن

چو تو هم خود بکاری مکن — چه حاجت شه را تعلیم گرد — نشاید عیش — ز دانش جنس بردن

چو دریا و بیار دار بر حالاک — فرود افتد — چو دستور فصل — شفاعت کردن هم کار دانا

ولی چون زمانی جست دوم — گم سر انجام — فرو دارای که — هوا خواهی ما

نخست از مملکت بر پای جهان — نبار عدل دارد ما دسا — چو شه کسر ده دار دشاد — جهان در سایه او کرد داد

دگر گفته از وای — سرانداز سخن رحمت صفاتی

سنینم مرا که دل حرجرا — بیا می بردار

شهی خریست با پادو — درختی نو جوان و سایه سبز — پیام او چو — فلک

بهبست کوچکش — که افتد این درخت — میر ازادی خود را بیاد — دراین نو سر

چو باد ارگل دو — چه راهد بادی و برگ — اگر همت به — گر ندارد به محکم

بسوان بهر که سلطان — ابر ان کو له سلطان — چو شه باشد — همه می گیرد

جهان با قلب — مخالف نامی مخالف — چو سلطان در رسم — شود آسوده

نباتی کز نقصانی گیرد بیش — درآرد که سفیدان — دگر کانی ما بود کر باد — به پیش باش

کنف برسید ... [illegible] ... | بر بستی مسکر ... [illegible] ... خاک

چرا باشد ... [illegible] | کر شاه ... [illegible]

... [illegible] ... | ... شد ... سوی ...

خلاصه ... [illegible] | ... [illegible] ... سوی ...

... [illegible] | ... [illegible] ...

دگر ... [illegible] | ... [illegible] ...

... [illegible] | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

همه ... [illegible] | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

دگر ... [illegible] | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

دگر ... [illegible] | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

... [illegible] ... | ... [illegible] ...

دیگر گفتن که قصه رضلا

اگر از حسن کسی نام دارد | چه حرمت وکی آرام دارد

اگر مردی است چون [illegible] | وگر در [illegible] دارد [illegible]

جواب شیخ داد دکنس [illegible]

در و نیرو [illegible] | صفاتی اوست [illegible]

وگر در دمی تو موجود [illegible] | نصیر [illegible] چون [illegible]

که اوست [illegible] | که [illegible] چون [illegible]

تو آن گر آسمان [illegible] | [illegible] که [illegible]

در این بینش [illegible]

که گر آید صدر [illegible] خورد | چه کوهی صورتش [illegible]

گفتا هست دیگر [illegible]

فرس کو باست [illegible] تصور | [illegible] تا آید [illegible]

دیگر گفتن که [illegible]

[illegible] در هوا [illegible] | خرنده چو [illegible] دمی

که [illegible] دارد

خرنده [illegible] | که عالب [illegible]

گفتا در [illegible] دید

بالا [illegible] [illegible]

کسی [illegible] | [illegible] معنی [illegible]

وگر بالا [illegible] | [illegible] نیست رو [illegible]

عبارت را چو [illegible]

[illegible] از ما میشود [illegible]

تصویر درین مردم [illegible] | چو در خاطر [illegible]

[illegible] کی سوی [illegible] | که نتوان [illegible]

[illegible] معنی است [illegible]

عکسی میشود [illegible] | در [illegible]

[illegible] | [illegible]

در [illegible] | در آمد که [illegible]

چه [illegible] | در [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

تصور [illegible]

بود [illegible] تصور [illegible] | وگر [illegible]

جوار [illegible]

[illegible] | [illegible]

تصور عدل [illegible] دارد

در آن [illegible] بالا [illegible] | [illegible]

هم [illegible] بالا بود [illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | بهر سو [illegible]

[illegible]

گروهی از حدوث ابداع خاصه | گروهی ازگروهی باد خاصه | گروهی دا ... کرده جانها | گروهی دیگر ... پاک
چو دگر کسی ... شکیبا | | | اگر نه خارج ... دلیل
که تحقیقش سعل ... معانیست | با مرعیب کرده شرح آن است | دگر در کشف کاهی که معانیست | نگو ناصحست مرگ و ... لیست
خبر داده کز این ... است | | | هوا در ... نفس ... است
چو از جذب هوا ... اندیشه | نگفتیم این جان ... | نگفتیم ... که ... نیست | جو اجون اوطلبات ...
چو باید در خرد ... | | | نه ... دم ... جون ... تمامان
بسی ... اگر که ... | دم ... جان ... | ... جان ... | ... مرد ...
جز ... هست ... کردم ... | | | اگر خود ... دم ... بود
دگر بار ... سوالش کرد ... | از ... بید ... بگفتم | گفت ... هست جو ... | ... کرم ... تا
هوا چون شد هوای ... | تو و ... منکشد ... | قوامش ... نخوانست | ... وی ... ست
بود بیدم کسی ... | تو بین ... جو ... | دگر ... نفس ... | کرد ... نکار ... نفس ...
... باد ... و ... | | | ... معصی ... ست
هوشمند ... اگر | هوای ... نفس ... | که ... نظر ... ست | در ... اسوانها ... ست
چو ... اسوا ... | | | تا ... اسوا ... کرم
دگر حرفی که خوش ... | | | ... فرزند ...
بود ... که ... خواب ... | ... دار ... رخسار ... | چو ... بیدار ... | کرد ... بیداری ...
خیال خواب کروی دید ... | | | نصرفه ... خیالی ...
جو داری کری ... | خیال ... نه ... | ... بیدار ... کرد ... | ... رود ... جهد
تو ... برما ... | که ... بر زمین ... | چو ... خواب ... | ... مسکر ... دارم
ز قابت ... | ... مسکنه ... | ... خلیش ... | ... زمین بر ... کرا ...
تو اندر خواب ... | ... [illegible] | ... [illegible] | ... [illegible]

ز نیروی اثیر ارتباط سپهر | ز تسخینی ز دوران سپهر | هوا گر زیر آتش داد و آرام | به تدبیر درش حکیمان عصری نام

که گرمی شوی بالا سر آتش | ز آب اندر فرو تری مکان | هوا از خاک [illegible] | نباشد عنصری کامل [illegible]

از آن معنی که آتش گرم [illegible] بالا | در و گرمی ز جنسهای بالا | هوا نیز [illegible] | جنبانجنش [illegible]

دگر خاکست [illegible] | ز فیصل دارد [illegible] | چو فوق [illegible] | هوا [illegible] بو دارو [illegible]

که آب از پست تر [illegible] | که یک [illegible] | مرا [illegible] | [illegible] ما و درس [illegible]

گرو می دیگر ابر حار [illegible] | نامی والی [illegible] را | [illegible] کردن نام [illegible] | [illegible]

گرهی مادر [illegible] | | | هوا [illegible]

جو آمد [illegible] | ملک در [illegible] | [illegible] دانای [illegible] | [illegible]

کسانی [illegible] کوشند | | | [illegible] و معدن [illegible]

خردمند از [illegible] | که پرسیدم خرد را [illegible] | [illegible] | [illegible] ادکی

[illegible] | | | [illegible] عالم [illegible]

[illegible] کفت | ملک راند [illegible] | به پرسیدم [illegible] | [illegible] مردم [illegible]

جوابش [illegible] | | | کسی [illegible]

[illegible] | [illegible] | دگر پرسیدم [illegible] | ستوری [illegible]

[illegible] | [illegible] | جوانی [illegible] | [illegible] کفت

بس [illegible] | | | که [illegible]

ملک [illegible] | که مردم کفت [illegible] | بسا مردم [illegible] | [illegible]

که [illegible] | که باشد [illegible] | نشاید [illegible] داد | [illegible]

خردمندان [illegible] | | | [illegible]

دگر بار [illegible] | وجود [illegible] | جوابش داد [illegible] | [illegible]

گروهی [illegible] گفتند | | | گروهی [illegible] گفتند

و هم عقل از وجودش [illegible] | که خوانندش حکیمان عقل اول | تا مکان شد [illegible] | که [illegible] بود چون [illegible]

نمودار فلک را [illegible] | | | [illegible]

وگر دانند اعلم [illegible] | | | که تا حال [illegible]

وگر [illegible] گفت [illegible] | که [illegible] گردش [illegible] | [illegible] | [illegible] صورتی [illegible]

ورین [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

جوابش داد [illegible] | | | که [illegible]

به تحقیق [illegible] | [illegible] عالم [illegible] | ولی در [illegible] | [illegible]

به ترتیب [illegible] | [illegible] | که هر [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

چو [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

وگر گویی [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

وگر [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | | | [illegible]

[illegible] | [illegible] | که چون [illegible] | [illegible]

[illegible] | | | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

دگر گفتا که دوزخ را [illegible] / که از بالا شود مرکوز [illegible] / تو گر گفتی ز را [illegible] / [illegible] نهم [illegible]
دگر گفتا که ز بیرار چه [illegible] / دو نکتی علم معرفت [illegible] / [illegible] سر ما [illegible] / [illegible] چون نافه [illegible]
اگر بودی خوش [illegible] / [illegible] بهره [illegible] / سخن چون [illegible] / ملک [illegible] است [illegible]
که ندهاست گرم [illegible] / مرا می [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] گفت [illegible] / [illegible] / چه [illegible] / ز دا [illegible]
ولی با تحاکه نقد [illegible] / [illegible] / [illegible] چون [illegible] / طلب [illegible]
[illegible] را [illegible] / [illegible] / گر اول [illegible] / [illegible]
جوابش داد مرد [illegible] / [illegible]
که بنیاد شد ز اول عقل اول / با عینی شده [illegible] / کمی [illegible] وجود [illegible] / [illegible]
چو اشرف بود [illegible] / ز اشرف [illegible] / از [illegible] اشرف [illegible] / [illegible] عقل [illegible]
وزان و [illegible] امکان [illegible] / [illegible] / پس [illegible] / [illegible]
وجوبش باز عقل سوم [illegible] / محیط دوم از امکان [illegible] / محیطی [illegible] / که چو [illegible]
ز عقل سوم [illegible] / که امکان وجوبی [illegible] / وجوبش [illegible] عقل سوم [illegible] / [illegible]
ز بالا سوم [illegible] / که تو [illegible] / دو وصف [illegible] / [illegible] امکان [illegible]
وجوبش باز عقل [illegible] / ز امکان [illegible] / ششم از زیر و بالا [illegible] / که [illegible]
[illegible] عقل [illegible] / که امکان وجوبی [illegible] / [illegible] / [illegible]
ز بالا [illegible] / که چو [illegible] / وجوبی داشت امکان [illegible] / وجوبش [illegible] عقل [illegible]
ز امکان [illegible] / که دارد [illegible] / بعقل [illegible] / که امکان وجوبی داشت
وجوبش [illegible] / ز امکان [illegible] / ز بالا [illegible] / [illegible]
بعقل [illegible] / وجوبی بار و امکانی [illegible] / [illegible] عقل [illegible] / ز امکان [illegible]
ز بالا [illegible] / که فلک [illegible] / [illegible] عقل [illegible] / [illegible] امکان وجوبی [illegible]

چو صبح دولت از دل شب [illegible] | که کلکونش نوی [illegible]
[illegible] شیرین کان [illegible] | رود از فردا در [illegible]

[illegible] سر [illegible] | ز [illegible] سر [illegible]
[illegible] مشکان | [illegible] ضرب [illegible]

خضر [illegible] گشت [illegible] | [illegible] آب حیات [illegible]
[illegible] پایش [illegible] | [illegible] رسان [illegible]

[illegible] باد جوان [illegible] | که [illegible] سر [illegible]
گلی دید [illegible] | [illegible] خزان [illegible]

چو چشم [illegible] | خرد [illegible] گشت [illegible]
دل [illegible] | [illegible]

[illegible] | چو [illegible]
[illegible] | [illegible] صبح [illegible]

[illegible] | ز خواب [illegible]
شد از سر خواب [illegible] | [illegible] گل [illegible]

روان [illegible] | [illegible] سوی [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
دگر [illegible] | روان شد [illegible]

[illegible] | [illegible]
گهی سوی [illegible] | [illegible]

[illegible] | زمین [illegible] آسمان [illegible]
[illegible] | [illegible]

چو [illegible] | [illegible]
دگر [illegible] | چو دو برگ گل [illegible]

[illegible] | [illegible] گشت [illegible]
[illegible] | [illegible] گشت [illegible]

نوا [illegible] | سرود [illegible]
طرب [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
دو روزی [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
که [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

زمانه روشنی کرد از جهان تار
نهان گشت از پی [illegible]
چو گرد از گرد صندل سرو پاک
نورد پرنیان زد بر گل افکند
بر آن بالای شمشاد آرای [illegible]
رخ از گلگونه چون گل تازه کرد
دو لب [illegible]
بر کان [illegible]
لب از چشمه حیوان سرشته
زنخ دانش که برد از [illegible]
دو نرگس در خمار [illegible]
بنا گوشش چو [illegible]
دو گیسو [illegible]
نهی کرد [illegible]
همه [illegible]
فلک [illegible]
اشارت کرد سوی [illegible]
دو عالم [illegible]
گرفته دست [illegible]
چو فارغ شد ز [illegible]
خدنگی زد بدان [illegible]

ز ظلمت داده بر [illegible]
گلاب گل کند [illegible]
ز بویش باد صندل [illegible]
گشاده در [illegible]
چو دستار زر سر تا پای [illegible]
به یک خنده جهانی را شکر کرد
دو چشم شوخ [illegible]
که جان زادی و که [illegible]
بلای عاشقان [illegible]
[illegible]
[illegible]
پر و اندام [illegible]
دو مرجان [illegible]
به بند [illegible]
ز بوی مشک [illegible]
[illegible]
که از نامحرمان [illegible]
نشاط کامرانی در سر افتاد
شنیده از [illegible]
کشیده آن سرو [illegible]
که خون [illegible]

صنم در پرده شد [illegible]
همی زد خوی [illegible]
حریر آب گون بر [illegible]
مکلل زیور [illegible]
ز بر پوشی ز مروارید [illegible]
درون [illegible]
خمار نرگس [illegible]
[illegible]
ز لب [illegible]
ز رخش [illegible]
خوی [illegible]
در اندر گوشش [illegible]
ز مستی [illegible]
جهان سوزی چو خورشید [illegible]
به مجلس [illegible]
اگر چه دیده [illegible]
[illegible]
هوای دل [illegible]
نخست [illegible]
جهان [illegible]
به تیری [illegible]

بخلوت رفت [illegible]
عجب [illegible]
[illegible]
بهای [illegible]
[illegible]
[illegible]
میان خواب [illegible]
[illegible]
حیات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نهانی [illegible]

چو چشم یار بگشاد [illegible] … که گیرد حال [illegible]
چه بیند تا طلب کرد [illegible] … که از منقار تو بیمار [illegible]

خیابان جست [illegible] … فراز کنج [illegible]
ز زلف بادی [illegible] … [illegible]

هوا [illegible] … که سایه راه [illegible]
دو دیده [illegible] … [illegible]

صنم [illegible] … کهی [illegible]
همی گفت [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

که بود [illegible] … [illegible]
[illegible] … که شیرین [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

شیرین [illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

چو رست [illegible] … [illegible]
نسیم [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
که در حلقهٔ گیسوی [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … شیرین [illegible]

تو شاید [illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]
[illegible] … [illegible]

[illegible] … شیرین [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

چو در گشت اندر آن حالت دقیقی　　خیالی عقل را مادر گرفته　　ز مستی سر به زانوی هلک برده　　سر خود را به دست خویش داده

شکر لب خواب و خوابش در تکاپو　　بجوی انگبین ره یافت تا جو　　رمانی بود چون بلبل به بستان　　دمی گم گشت از مستی مستان

سر سگش گرد زانو می‌گرد　　دران آینه مردم می‌کرد　　چو لیلی گوش مستانی نگاه کرد　　نه لبش از فراقش نالید

زلف دو بود سیلاب سر آتش　　که تا که امید بر بود خواهش　　سگ شکرست و دولت کاس　　مرادی کی بدان اندر کار رسید

بدین دولت کسی کو کامیاب است　　اگر بالین چو دا فرا ستاب است　　بیالش رفت چون سر بر آستاند　　چو آن خواب کرد مستی

بخلوتگاه خود رفته بی کس　　شهنشه ماند و یار نازکس　　فلک میداشت صبح　　بتاب زده چون مستان

ز سور عشق کان شیرین دل افروز　　عمل مسکفت شاه رنج　　ز شیرین کاری نسیم بربان　　فراوان خورده بود انگور

چو آن شب با زمین ایمن ... بیست　　شکفت عمل بادی ... را　　صنم را بود بر در ره دگر　　دو مستان در جوانی ...

رخ ... سان و سیم و شو　　چو طفلان دو چشم و دم خسبود　　مرا ... جوان ... بیمر　　رخ لعل ... دهد و گر

بروش از پوست رنگ گلگون　　دهن ... ودندان گسته　　زبه کفش لعاب از لب روان شد　　کمسر دید و فراخان ...

سری چون بوستان ... خمس　　رخی چون قوطه مالیده ...　　فلک سرخ نظر نگاه مانده　　به ... چشم را ...

نبود از بس که در روی سیم مویش　　که دو ... مانند دمس　　کلاه کاو زمین بر سر خود　　... درسته ماند کرده

دو دستش راستین خواهانی　　چو کشش ... پر خماسی　　سکم چون برقله سا گرد　　دو یار چون ... کی کرم

دو ساق و پشت پای ...　　چو خوک جست ... مرده　　کسی که کم ندید سوی او　　که از خنده نماند ...

بیا لیکن کاه شیرین دل اوو　　از مکان ... ... پیروز　　صنم را از فراق روی ...　　شده چون ... امید ...

در آن دم ... معزول ...　　ز دل یکی ... مشغول بود　　بر ... جستی ... اندیشه ...　　دو بار الهام ... کردی ...

بیا ... چو بود ... باده ...　　میان هر دو بالینش خواب　　چو دیدان ... را تکاه ...　　فتاده ... در کشش ...

بر آن شد ... بیارد ...　　گذر آن کار شیرین کار شیرین را　　بیارد با دعا باری دعا　　کلاغی ... ...

از عشقش چون ... گر کسی را　　ز جا بر داشت جون ... باجی را　　به برج ماه بردان ... مسیح ...　　... ... روز ... ...

چو سنبل را ... بالین کرد　　چو داد ... تماشای ... کرد　　فتاده بر سر ...　　معطر گشت از بوی ...

ده ... کرد و ... خود　　ز بوی ... چو ... کرد ... دماغ　　پری و شمش بحر را ... بوده　　پری را ... ...

چو باران سپهای زرینش رسید   سحاب شب از بام از خشم رسید
سلطان شد بر عروسی آن سپاه   که بیند جهان خورشید و ماه

چو بگذشت از جهان تو از تخم   چه بیند اسمان بر زد الم
همه مردر دید دلداره   که مه برج قابی در جواهر

بهشتی بر زحوران بهشتی   همه بر خوان دلها رانده
چو ماکه در حال شاه جهان   که مه سوی شاه را از ثنا

چو آن شهر زیبان را بمراد   همی داد از کرم گوهر
نشان بر سر تخت عروس   نشاندند شاه بر کرسی

چو بر کرسی نشست آن شهسوار   پر از جمله پر بر جوهر
بگرفت نور صبح   ز مشرق و مغرب ملک

شد شاه ملکان دلدار   متاع نیک در درو ده
شد همه از هر روی سرور   که کلاه بخت مشتری

بهر دستی که گشت آن حور   فلک درو دست بر بر
شاه را ملک شد که مه   همه از بر مه و خورشید

صهر مه مرج لولو   چو تو رسید که ده یار
کلک در حسرت   [illegible]

خورشید از جهان خوشبخت   شکوه از روی خوش
برا و بخت و دلدار   همه شب برابر رحمت

چو در بسم مروا حور   خرو شاه ساده نرم
شد آن حسرت مرد رنگ   لشکر بسته کاسد

بس از جان نبود و همه   چو شاهی که کشتی ده
که تنها که هر دو تن   لجمه که مهر چون نشاندند

سوا کرد بر تنها   که کرد از دلش خشن
همی با چو سر آورده   را حکم کرد جهان

جو نشستند با هم روی   از رخ اسود ها سای
همه از سر چو نشد روی   سر شه بای یار را زرد

در و ملک رشک   چو سایه بر بالای مرد
چو این سنی به بین مرده   بکو زرس کرد روز شاه

حلال داد زبان   تو رشک گرد
دو در بر هم بستوی   به وصل که سار

دوی مهر و کشته زرنگ   دو مه صفوه در برگی
همی این کار ای گفت و گو   که نی از دشمن نهاد

که او یعنی بسر بخت   خرو کشتی سرو دشمن
که این بهر برکش برده   شیر در ده مه از به

بگشت از جهان   شد بیک جوهر خسرو
و کشتی و سر سر آورد   که نقش بر یاد ستی

انشا و بد   [illegible]
که ای بیار آن دو را که کرد

تیر شکر بر خاص   شد ملک در سر تاب عشق
بر شاه گشت و   نکرد و نظر یا ملک جو کسی

چو بشنود از زبان نیک بهادر ... چه سان گویم دو چندان [illegible]
ولی در لب ز نام حاتمی [illegible] ... بدست شه دهم [illegible]

دهم باید دو کیس انگشتری [illegible] ... که از زر مرده عالم [illegible]
چو بخشم یک کیس [illegible] ... دو حاتم [illegible] باید کرد [illegible]

دو حاتم را که در [illegible] ... که داند قیمتی چون [illegible]
چو شاه انگشت ساید بر نگینم ... تماشا [illegible] انگشتر بینم

به کف این دولت [illegible] ... بعزت بوسه بر انگشتری داد
برابر گو [illegible] می کرد [illegible] ... [illegible]

دهان را کرد با انگشتری جفت ... شکر [illegible] خنده و [illegible]
که [illegible] حاتم [illegible] ... [illegible]

که از حاتم کی نام او [illegible] ... [illegible] در حضرتش [illegible]
ولی [illegible] ... که [illegible]

[illegible] انگشتری [illegible] ... ز حیرت [illegible]
[illegible] ... که در خود [illegible]

چو از لب دستگاه [illegible] ... از آن [illegible] درد [illegible]
در آن انگشتری [illegible] ... بماند انگشتری [illegible]

بسم [illegible] کرد [illegible] ... جهان زین [illegible] گوهر [illegible]
[illegible] ... جهان [illegible] انگشتر [illegible]

[illegible] استر [illegible] ... ز در و لعل [illegible]
متاع سیم و زر [illegible] ... طبق [illegible]

علامی ازمهی صد سروار آید ... منور [illegible]
کنیزان [illegible] ... [illegible]

[illegible] صندل عود [illegible] ... [illegible] نافه مشک [illegible]
ز جنس [illegible] ... که صرصر [illegible]

ز گوهر [illegible] ... که کرده سر گهر [illegible]
بدین ترتیب [illegible] ... عروسی [illegible]

دوشب [illegible] چهار [illegible] ... عروسی ماه شد [illegible]
بر آمد [illegible] ... سوی شب [illegible]

[illegible] رنگ [illegible] ... که خورشیدی [illegible]
روان گشت [illegible] حاتم ... شب [illegible]

عجب کان آفتاب [illegible] ... [illegible] کرد [illegible]
[illegible] ... [illegible]

طبق بر دست [illegible] ... [illegible]
در آن [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... که قصر شاه را [illegible]
شده اندر [illegible] ... ز جوش [illegible]

ملک فرمود کاید [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... ز دل [illegible]

در آمد [illegible] ... [illegible] دل را [illegible]
پس آنگه [illegible] ... [illegible]

چو شد فارغ دل از [illegible] ... [illegible]
[illegible] بدین [illegible] ... چو دریا شد تهی [illegible]

گل آمد تا رود فصل بهاران [illegible] | فشرا می نوش کن بر روی یاران [illegible]

[illegible]

من آن شرم که چون ایام شمشیر / بهر بند آن شب دست خود گیر / نگر کان آهوی مسکین کمندم / بدین مسکین رسن چون گرد

بی چون مشک موی کاسه یار / بموی سر به ابحر سا [illegible] / اگر چه سوخت جان سالکان / منور این آه و [illegible]

زمو نشسته که چون مویش دو [illegible] / منورش تا بموی کم گو [illegible]

چو رو بد بار بد این نمره برد است / بکیسا از عمون جوش برد است

زمو بد دلی بدان گرده کز تیل جدا است / بروان گردی عزل برانداز

کجای ای دلم برده بدستان / نظر زین بکلی زین بدستان / بنور روی صبح روشن کرد عالم / بموی خود معطر کرد عالم

چو ما باید بتنهای بمودن / چرا شاید بعهد او ربودن / به بیداری نشاط افزود / که دارد مرکه بیهی عمر

مرا زین کل از جهان در بر است / که هر کال را جزا نی در گمبرا است / نشاید تسبیح و رفی آن / بزاید قوت زنده کامی

مهر که حیات جسم ره نبود / ثبات زنده کانی بچه چو است / ز حسره دکر چه بکی حسره و بود / هم آخر عار باید مرگش کرد

زکان راه حط بین است / که مرکان حطا کس نبود کم / عطائی کو هوای کار کم کرد / نظر سان ما بدو سواد مرد

ببین سیه و بر نشانی فرزد / کرسم نبینه ستواحی کند / ببین کاوس و ابهای / بدین معرفه کرد [illegible]

جوانی صحبت بدین عشق / بنهی ادمی جای دست / حصار کان شد زر زرو / ملک داران نهد [illegible]

بدیه نفس آن زمان هم تا آن / بر بدان نزد موشان گشته / کسی کز نوز ودان او دار / همی گوید که مسکین [illegible]

کسی خاله کزین دود دهی / نشاید بدنهی ساختگی / جدا جاجت آرگ به عنایم / نزت مشاد کار [illegible]

بران کام زعشق رمی / که سید را صیقل حسرت ماند / جو میدانی که کیتی با وفا نیست / دل مدبر سو فا بستی [illegible]

وفا داران بود [illegible] / منده موقوف یالی وقت / از آن زنده کزان نه کردن / که نتوان کوفت آهن چو [illegible]

مگر ما می توانی تهان کرد / چو مردی کانی ما [illegible] / مردم / اگر با شد جان دست [illegible]

خدای کافتد زرش رشت / بسی خون کند همی و [illegible] / مراد کاندرین در ملک / بجو آخر خاک خواب [illegible]

دهر عمر زجه مرستا [illegible] / خو خرم دهر بر بر [illegible] / اگر چه کرد بسته نشست فرزند / چو بند ان بر دامن [illegible]

جهان نه برگ [illegible] / طرب مایا بگشت [illegible] / مرادی کز گیتی [illegible] / تو کز بود [illegible]

حیات مراد [illegible] / خو حاصل شد مراد زرکش / مشو زین که [illegible] / که بنیادی ندارد [illegible]

در باب بابه بد شکر و داد
چنان کرسنبلم با سج برکنه
زمی حسن جهانی بد شنوند

ز خمر خون جهانسند از نگ سه
فرو گفت ابن چون بانو نهاد
گفت با جان بر ملوکان سایه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ملبسا یی رحیق کوزا کین
سحر کاهان کمر کش [illegible]
نسیم صبح مست [illegible] بگلزار
چو باد صبح سرد و [illegible]
از آن سایه که سوت برگ [illegible]
بهاری دیدم از لطف [illegible]
خیال کرد از شراب [illegible]
نهاد در [illegible] دل [illegible]
[illegible] با چند [illegible]
مشور دم چشمه چو مسکرا [illegible]
بهاری صاف باده [illegible]
[illegible]
[illegible] جهان [illegible]
مقال [illegible]
وفا [illegible] معلوم [illegible]
چو مردم [illegible]
چو [illegible] خواه او [illegible]
تمام [illegible] باشد دعا [illegible]
بدان [illegible]
ز با [illegible] کشد [illegible]
[illegible] معاد [illegible]

بجا نبد دامن کرد بید [illegible]
مسا ر حواب [illegible]
کلم [illegible] درد [illegible]
حضر باب عاشق [illegible]
[illegible] از جوش [illegible]
خیال جواب [illegible]
[illegible] جوانی [illegible]
[illegible] دوست [illegible]
[illegible] چون درد [illegible]
[illegible] لب [illegible]
[illegible] باشد [illegible]
[illegible] دیده [illegible]
تکلف شد تکلف [illegible]
[illegible] مانند [illegible]
کسی [illegible]
[illegible] جان خود [illegible]
[illegible] سنگ [illegible]
[illegible] کرده [illegible]
ز کر [illegible] بر خورد [illegible]

مشور دم بود خواب [illegible]
[illegible] هوش [illegible]
[illegible] خواب [illegible]
[illegible] دل [illegible]
چو کردم [illegible]
[illegible] جواب [illegible]
[illegible]
[illegible] خوش [illegible] دست [illegible]
[illegible] جوان [illegible]
[illegible] عکس [illegible]
کس [illegible] کار [illegible]
کسی کو [illegible]
بر [illegible] دوال [illegible]
رواج [illegible] مجلس [illegible]
[illegible] کس [illegible]
چو [illegible] جان [illegible]
ز [illegible] دوستان [illegible]
[illegible]
[illegible] چون [illegible]

شراب [illegible] در جام [illegible]
پیاله برگرفت [illegible]
ز بوی [illegible]
چو طاوس [illegible]
[illegible] دم بر [illegible]
[illegible]
[illegible] جوا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چو [illegible]
[illegible]
[illegible] چون [illegible] خوب
[illegible] شد [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
چو باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] بر [illegible]

کند چون باد را از لعل [illegible] — صبا بر سوی گل [illegible]
کسی کش [illegible] — [illegible] دیوانه گرد [illegible]
در عجب [illegible] — [illegible]
نگاه [illegible] — [illegible]
[illegible]

